

ปริเฉทภาษาญี่ปุ่นในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน
ของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย

นางสาวสุธีภา สุวีชานรกุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาต่างประเทศ ภาควิชาภาษาตะวันออก
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

JAPANESE DISCOURSE IN STATEMENTS OF PURPOSE FOR JOB APPLICATIONS

WRITTEN BY THAI LEARNERS OF JAPANESE

Miss SUTEEPA SUVICHANARAGUL

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Japanese as a Foreign Language

Department of Eastern Languages

Faculty of Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2016

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปริชเฉทภาษาญี่ปุ่นในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน
ของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย

โดย

นางสาวสุธีธา สุวิชานรากุล

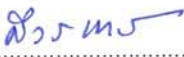
สาขาวิชา

ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาต่างประเทศ

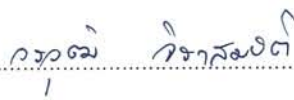
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

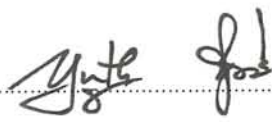
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัษฎายุทธ ชุศรี

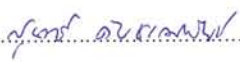
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

..........คณะบดีคณะอักษรศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.กึ่งกาญจนา เทพกาญจนา)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..........ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวุฒิ จิราสมบัติ)

..........อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัษฎายุทธ ชุศรี)

..........กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(อาจารย์ ดร.สุนทรี คันธธรรมพันธ์)

สุธิภา สุวิขานรากุล : ปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย. JAPANESE DISCOURSE IN STATEMENTS OF PURPOSE FOR JOB APPLICATIONS WRITTEN BY THAI LEARNERS OF JAPANESE.

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภัยยุทธ ชูศรี, 132 หน้า.

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ ได้แก่ 1. ศึกษาโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของผู้เรียนชาวไทย 2. ศึกษาการเชื่อมโยงความในระดับหน่วยย่อหน้าและระดับอนุประโยคในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานด้วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย ข้อมูลที่ใช้ศึกษาในงานวิจัยฉบับนี้ ได้แก่ หนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานโดยผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย วิชาเอกภาษาญี่ปุ่น จำนวน 72 ฉบับ และเจ้าของภาษาญี่ปุ่นที่มีประสบการณ์เขียนเอกสารสมัครงานจำนวน 30 ฉบับ โดยเก็บข้อมูลโดยให้กลุ่มเป้าหมายเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน งานวิจัยนี้ใช้วิธีวิเคราะห์โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นตามเกณฑ์ของ Sakuma (佐久間,1998) และแบ่งประเภทสำนวนเชื่อมความตามเกณฑ์ของ Ichikawa (市川,1978) ผลการศึกษาพบว่า 1.ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มนิยมใช้โครงสร้างปริจเฉท “ประเภทหน่วยแก่นเรื่องวางอยู่ท้ายปริจเฉท” มากที่สุด เช่นเดียวกับเจ้าของภาษาญี่ปุ่นในทางกลับกันมีแนวโน้มที่ต่างจากเจ้าของภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ ผู้เรียนชาวไทยนิยมใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่น “ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางปริจเฉท” และ “ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางกระจายในปริจเฉท” 2. ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยมีแนวโน้มใช้สำนวนเชื่อมความ “ประเภทเพิ่มความ” และ “ประเภทตามความ” มากที่สุดในระดับหน่วยย่อหน้า เช่นเดียวกับเจ้าของภาษาญี่ปุ่น แต่ในสำนวน “ประเภทตามความ” ผู้เรียนชาวไทยไม่ใช้สำนวนที่แสดงการสรุปความ ในขณะที่เจ้าของภาษาญี่ปุ่นนิยมใช้มาก ส่วนในระดับอนุประโยค ถึงแม้ว่ากลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มจะใช้สำนวนเชื่อมความ “ประเภทเพิ่มความ” “ประเภทตามความ” และ “ประเภทแย้งความ” มากที่สุดเหมือนกัน แต่ผู้เรียนมีปัญหาการใช้สำนวนเชื่อมความ “ประเภทตามความ” และ “ประเภทเพิ่มความ” เกินความจำเป็นและการใช้สำนวนเชื่อมความภาษาพูดปะปนกับภาษาเขียน

ภาควิชา.....ภาษาตะวันออก.....ลายมือชื่อนิสิต.....สุธิภา สุวิขานรากุล

สาขาวิชา.....ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาต่างประเทศ ลายมือชื่อ อที่ปรึกษาหลัก.....

ปีการศึกษา.....2559.....

5780186222: MAJOR JAPANESE AS A FOREIGN LANGUAGE

KEYWORDS : STATEMENTS OF PURPOSE FOR JOB APPLICATIONS / THAI LEARNERS OF JAPANESE / STRUCTURE / CONJUNCTIONS

SUTEEPA SUVICHANARAGUL: JAPANESE DISCOURSE IN STATEMENTS OF PURPOSE FOR JOB APPLICATIONS WRITTEN BY THAI LEARNERS OF JAPANESE. ADVISOR: ASSISTANT PROFESSOR ASADAYUTH CHUSRI, Ph.D., 132 pp.

The objectives of this study are to 1.study the structure of statements of purpose for job applications by Thai learners of Japanese (TH) and 2.study the conjunctions used at paragraph level and clause level in the statements of purpose for job applications by TH. The research targets consist of 72 statements of purpose for job applications by TH who majored in Japanese and 30 statements from Japanese native speakers (JP) who had an experience of writing job applications. The data was collected by having the research targets write a statement within 600 words. The structure analysis is based on Sakuma (1998) while the conjunctions analysis is based on Ichikawa (1978). The results for objective 1 were that, TH mostly use “the structure that the main paragraph is mentioned at the end of the text” which is the same as JP. On the other hand, there is a trend for TH to use “the structure that the main paragraph is mentioned at the middle of the statement” and “the structure that the main paragraph is mentioned partially in the statement”, while JP do not use both. The results for objective 2 were that, at paragraph level, TH mostly use additive conjunctions and causal conjunctions as same as JP do. However, in using causal conjunctions, TH do not use conjunctions that conclude the contents, while JP use it the most. In addition, at clause level, TH use additive conjunctions, causal conjunctions and contrastive conjunctions the most, which are the same as JP. However, there is a trend that TH overuse additive conjunctions as well as causal conjunctions, and misuse the spoken-language conjunctions in the written texts.

Department :Eastern Languages..... Student's Signature.....

Field of Study : ...Japanese as a foreign Language. Advisor's Signature.....

Academic Year : ..2016.....

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัษฎายุทธ ชูศรี ที่กรุณารับเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ให้คำชี้แนะพร้อมแก้ไขข้อบกพร่อง และสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มาโดยตลอด จนผู้วิจัยสามารถเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิมล จิราสมบัติและอาจารย์ ดร.สุนทรี คันธธรรมพันธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำอันมีค่า อีกทั้งชี้แนะแนวทางแก้ไขเพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ชาวไทย และชาวญี่ปุ่นหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาต่างประเทศ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ จนผู้วิจัยสามารถนำความรู้ที่ได้เหล่านั้นมาใช้ในการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ Sakuma Mayumi ที่ให้ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ ภาษาญี่ปุ่น โดยเฉพาะ การศึกษาปริเฉทภาษาญี่ปุ่นและให้ความอนุเคราะห์ให้คำปรึกษาในการร่างแผนงานวิจัย สืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนแนะนำรุ่นพี่ที่ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยให้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ Koyama Koki อาจารย์ Kondo Megumi และอาจารย์ Kobayashi Hidehiro รวมทั้งนิสิตและเจ้าของภาษาชาวญี่ปุ่นที่กรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย ขอกราบขอบพระคุณ คุณ Aoki Yoko และคุณ Mitani Ayaka ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการวิเคราะห์ข้อมูล ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ Matsui Ikumi ที่กรุณาตรวจเนื้อหาและภาษาญี่ปุ่นของบทความเพื่อนำตีพิมพ์ในวารสาร

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณสมาชิกครอบครัว รุ่นพี่ มิตรสหายทุกท่านที่สนับสนุนการศึกษาให้ข้าพเจ้ามาโดยตลอดจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูป.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและเหตุผลของงานวิจัย.....	1
1.2 คำถามงานวิจัย วัตถุประสงค์งานวิจัยและสมมติฐาน.....	3
1.2.1 คำถามงานวิจัย.....	3
1.2.2 วัตถุประสงค์งานวิจัย.....	4
1.2.3 สมมติฐาน.....	4
1.3 คำจำกัดความที่ใช้ในวิทยานิพนธ์.....	4
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
1.5 โครงสร้างวิทยานิพนธ์.....	7
บทที่ 2 ปรัชญาทฤษฎีวรรณกรรม.....	9
2.1 วรรณกรรมเกี่ยวกับเอกสารสำหรับสมัครงานที่เขียนด้วยภาษาญี่ปุ่น.....	9
2.2 วรรณกรรมเกี่ยวกับโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่น.....	10
2.3 วรรณกรรมเกี่ยวกับสำนวนเชื่อมความ.....	14
2.3.1 วรรณกรรมเกี่ยวกับสำนวนเชื่อมความในภาษาไทย.....	14
2.3.2 วรรณกรรมเกี่ยวกับสำนวนเชื่อมความในภาษาญี่ปุ่น.....	16
2.3.3 วรรณกรรมเกี่ยวกับการใช้สำนวนเชื่อมความของเจ้าของภาษา และผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น.....	17
บทที่ 3 วิธีการวิจัย.....	21
3.1 ข้อมูลกลุ่มเป้าหมายวิจัย.....	21
3.2 วิธีวิจัย.....	22
3.2.1 วิธีเก็บข้อมูล.....	22

	หน้า
3.2.2 วิธีวิเคราะห์โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่น.....	23
3.2.3 วิธีวิเคราะห์สำนวนเชื่อมความ.....	26
บทที่ 4 โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน.....	31
4.1 โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นของเจ้าของภาษา.....	31
4.1.1 โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ท้าย ปริจเฉท.....	32
4.1.2 โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้น ปริจเฉท.....	33
4.1.3 โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้น และท้ายปริจเฉท.....	34
4.1.4 โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทอื่นๆ.....	35
4.1.5 ลักษณะเด่นของการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นโดยเจ้าของภาษา.....	37
4.2 โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นของเจ้าของภาษา.....	38
4.2.1 โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ท้าย ปริจเฉท.....	39
4.2.2 โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวาง อยู่กลางปริจเฉท.....	40
4.2.3 โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวาง กระจายในปริจเฉท.....	41
4.2.4 โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทอื่นๆ.....	42
4.2.5 ลักษณะเด่นของการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นโดยผู้เรียนชาวไทย.....	44
4.3 ความแตกต่างในการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นของเจ้าของภาษาและ ผู้เรียนชาวไทย.....	45
4.3.1 จุดร่วม.....	46
4.3.2 จุดต่าง.....	47
4.4 ข้อเสนอแนะแนวทางการเรียนการสอนการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่น ในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน.....	49
บทที่ 5 สำนวนเชื่อมความในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน.....	51
5.1 สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในระดับหน่วยย่อหน้า.....	51
5.1.1 สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าโดยเจ้าของภาษา.....	51

	หน้า	
5.1.1.1	สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความโดยเจ้าของภาษา.....	54
5.1.1.2	สำนวนเชื่อมความประเภทตามความโดยเจ้าของภาษา.....	55
5.1.1.3	สำนวนเชื่อมความประเภทอื่นๆโดยเจ้าของภาษา.....	57
5.1.1.4	ลักษณะเด่นของการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้า โดยเจ้าของภาษา.....	59
5.1.2	สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าโดยผู้เรียนชาวไทย.....	60
5.1.2.1	สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความโดยผู้เรียนชาวไทย.....	63
5.1.2.2	สำนวนเชื่อมความประเภทแย้งความโดยผู้เรียนชาวไทย.....	64
5.1.2.3	สำนวนเชื่อมความประเภทอื่นๆ โดยผู้เรียนชาวไทย.....	65
5.1.2.4	ลักษณะเด่นของการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยค โดยผู้เรียนชาวไทย.....	67
5.1.3	ความแตกต่างในการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้า ของเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทย.....	68
5.1.3.1	จุดร่วม.....	69
5.1.3.2	จุดต่าง.....	70
5.2	สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในระดับอนุประโยค.....	71
5.2.1	สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยคโดยเจ้าของภาษา.....	71
5.2.1.1	สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความโดยเจ้าของภาษา.....	74
5.2.1.2	สำนวนเชื่อมความประเภทตามความโดยเจ้าของภาษา.....	74
5.2.1.3	สำนวนเชื่อมความประเภทแย้งความโดยเจ้าของภาษา.....	75
5.2.1.4	สำนวนเชื่อมความประเภทอื่นๆโดยเจ้าของภาษา.....	76
5.2.1.5	ลักษณะเด่นของการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยค โดยเจ้าของภาษา.....	77
5.2.2	สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยคโดยผู้เรียนชาวไทย.....	78
5.2.2.1	สำนวนเชื่อมความประเภทตามความโดยผู้เรียนชาวไทย.....	80
5.2.2.2	สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความโดยผู้เรียนชาวไทย.....	81
5.2.2.3	สำนวนเชื่อมความประเภทแย้งความโดยผู้เรียนชาวไทย.....	82
5.2.2.4	สำนวนเชื่อมความประเภทอื่นๆโดยผู้เรียนชาวไทย.....	82
5.2.2.5	ลักษณะเด่นของการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยค โดยผู้เรียนชาวไทย.....	84

	หน้า
5.2.3 ความแตกต่างในการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยค	
ของเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทย.....	84
5.2.3.1 จุดร่วม.....	86
5.2.3.2 จุดต่าง.....	86
5.3 ข้อเสนอแนะแนวทางการเรียนการสอนการใช้สำนวนเชื่อมความ	
ในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน.....	87
บทที่ 6 บทสรุป.....	89
6.1 สรุปภาพรวมวิทยานิพนธ์.....	89
6.2 สรุปผลการวิจัย.....	98
6.3 คำถามหลังการวิจัย.....	100
บรรณานุกรม.....	101
ภาคผนวก.....	104
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	132

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 2.1	ประเภทโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่น.....	12
ตารางที่ 2.2	ประเภทสำนวนเชื่อมความในภาษาญี่ปุ่นโดย Ichikawa (市川,1978:89-92)	16
ตารางที่ 3.1	ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายงานวิจัย.....	21
ตารางที่ 3.2	เกณฑ์การกำหนดหน่วยย่อหน้า.....	24
ตารางที่ 3.3	ประเภทสำนวนเชื่อมความที่ใช้ในวิทยานิพนธ์.....	29
ตารางที่ 4.1	อัตราการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นแบ่งตามประเภทโดยเจ้าของภาษา.....	31
ตารางที่ 4.2	อัตราการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นแบ่งตามประเภทโดยผู้เรียนชาวไทย.....	38
ตารางที่ 4.3	เปรียบเทียบอัตราการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นระหว่างเจ้าของภาษา และผู้เรียนชาวไทย.....	45
ตารางที่ 5.1	อัตราการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าโดยเจ้าของภาษา.....	52
ตารางที่ 5.2	ความถี่ของสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในระดับหน่วยย่อหน้าโดย เจ้าของภาษา.....	53
ตารางที่ 5.3	อัตราการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าโดยผู้เรียนชาวไทย	60
ตารางที่ 5.4	ความถี่ของสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในระดับหน่วยย่อหน้า โดยผู้เรียนชาวไทย.....	62
ตารางที่ 5.5	เปรียบเทียบอัตราการใช้หน่วยเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าระหว่าง เจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทย.....	68
ตารางที่ 5.6	อัตราการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยคโดยเจ้าของภาษา.....	72
ตารางที่ 5.7	ความถี่ของสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในระดับอนุประโยคโดยเจ้าของภาษา...	73
ตารางที่ 5.8	อัตราการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยคโดยผู้เรียนชาวไทย	78
ตารางที่ 5.9	ความถี่ของสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในระดับอนุประโยคโดยผู้เรียนชาวไทย..	79
ตารางที่ 5.10	เปรียบเทียบอัตราการใช้หน่วยเชื่อมความในระดับอนุประโยคระหว่าง เจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทย.....	85
ตารางที่ 6.1	เปรียบเทียบอัตราการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นระหว่างเจ้าของภาษา และผู้เรียนชาวไทย.....	93
ตารางที่ 6.2	เปรียบเทียบอัตราการใช้หน่วยเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าระหว่าง เจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทย.....	95

ตารางที่ 6.3	เปรียบเทียบอัตราการใช้น้ำยเชื่อมความในระดับอนุประโยคระหว่าง เจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทย.....	96
--------------	--	----

สารบัญรูป

	หน้า
รูปที่ 3.1 ตัวอย่างการกำหนดหน่วยย่อหน้า.....	25
รูปที่ 3.2 ประเภทโครงสร้างประจําเขตภาษาญี่ปุ่น.....	26
รูปที่ 3.3 ตัวอย่างการตัดอนุประโยค.....	28
รูปที่ 4.1 ตัวอย่างโครงสร้างประจําเขตภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแกนนเรื่องวางอยู่ท้าย ประจําเขตโดยเจ้าของภาษา.....	32
รูปที่ 4.2 ตัวอย่างโครงสร้างประจําเขตภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแกนนเรื่องวางอยู่ต้น ประจําเขตโดยเจ้าของภาษา.....	34
รูปที่ 4.3 ตัวอย่างโครงสร้างประจําเขตภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแกนนเรื่องวางอยู่ต้น และท้ายประจําเขตโดยเจ้าของภาษา.....	35
รูปที่ 4.4 ตัวอย่างโครงสร้างประจําเขตภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแกนนเรื่องวางกระจาย ในประจําเขตโดยเจ้าของภาษา.....	36
รูปที่ 4.5 ตัวอย่างโครงสร้างประจําเขตภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแกนนเรื่องไม่ปรากฏ ในประจําเขตโดยเจ้าของภาษา.....	37
รูปที่ 4.6 ตัวอย่างโครงสร้างประจําเขตภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแกนนเรื่องวางอยู่ท้าย ประจําเขตโดยผู้เรียนชาวไทย.....	39
รูปที่ 4.7 ตัวอย่างโครงสร้างประจําเขตภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแกนนเรื่องวางอยู่กลาง ประจําเขตโดยผู้เรียนชาวไทย.....	40
รูปที่ 4.8 ตัวอย่างโครงสร้างประจําเขตภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแกนนเรื่องกระจาย ในประจําเขตโดยผู้เรียนชาวไทย.....	41
รูปที่ 4.9 ตัวอย่างโครงสร้างประจําเขตภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแกนนเรื่องวางอยู่ที่ต้น และท้ายประจําเขตโดยผู้เรียนชาวไทย.....	42
รูปที่ 4.10 ตัวอย่างโครงสร้างประจําเขตภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแกนนเรื่องวางอยู่ที่ต้น ประจําเขตโดยผู้เรียนชาวไทย.....	43
รูปที่ 4.11 ตัวอย่างโครงสร้างประจําเขตภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแกนนเรื่องไม่ปรากฏใน ประจําเขตโดยผู้เรียนชาวไทย.....	44

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและเหตุผลของงานวิจัย

JF Standard for Japanese-Language Education 2010 กำหนดว่าผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับ B1 ถึง B2 ต้องมีความสามารถที่จะเขียนเรียงความประเภทต่างๆด้วยภาษาญี่ปุ่นได้ เช่น เรียงความที่ใช้เพื่อการสมัครงาน เป็นต้น (JF Standard for Japanese-Language Education 国際交流基金 Can-Do, 2010 作文産出 B2 レベル) ซึ่งสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่มีการสอดแทรกเนื้อหาด้านการเขียนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสมัครเข้าทำงานหรือศึกษาต่อ เช่น การเขียนหนังสือแสดงความจำนง เป็นต้น ให้แก่นิสิตนักศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมเพื่อการสมัครงาน

โดยทั่วไปเนื้อหาที่เขียนในหนังสือแสดงความจำนงจะมีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนในรูปแบบฟอร์มหรือมีแนวทางที่สรุปไว้ในหนังสือรวมการเขียนเอกสารดังกล่าว แม้ว่าการเขียนหนังสือแสดงความจำนงจะมีการกำหนดเนื้อหาการเขียนไว้ก็ตามแต่ก็ยังพบความแตกต่างในการเขียนของผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานโดยผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษาโดยผู้วิจัย กลุ่มเป้าหมายละ 5 ฉบับ พบว่า ผู้เรียนชาวไทยเรียบเรียงเนื้อหาในการเขียนหนังสือประเภทดังกล่าวแตกต่างจากเจ้าของภาษา กล่าวคือ ตำแหน่งการวางประโยคใจความสำคัญแตกต่างกัน ซึ่งเจ้าของภาษามีแนวโน้มวางหน่วยย่อหน้าก่อนเรื่องไว้ที่ส่วนท้ายของปริจเฉท ในขณะที่ตำแหน่งของหน่วยย่อหน้าก่อนเรื่องของหนังสือของผู้เรียนชาวไทยมีความหลากหลายทั้งวางไว้ต้นปริจเฉท กลางปริจเฉท หรือท้ายปริจเฉท นอกจากนี้ความแตกต่างดังกล่าว ยังพบปัญหาการเขียนหนังสือแสดงความจำนงดังที่กล่าวไปแล้ว ยังปรากฏปัญหาการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่นต่างๆ เช่น การใช้ตัวอักษรคันจิผิด การผันรูปไวยากรณ์ผิด หรือการไม่ใช้สำนวนเชื่อมความ (接続表現) ในระดับย่อหน้า ทำให้ขาดความเชื่อมโยงของสารหรือการเขียนโดยไม่แบ่งย่อหน้า ซึ่งปัญหาอย่างการเขียนคันจิผิดหรือการผันรูปไวยากรณ์อาจแก้ไขได้โดยการตรวจทานหรือใช้คอมพิวเตอร์ในการพิมพ์และตรวจสอบการผันตามหลักไวยากรณ์ได้ แต่ข้อบกพร่องในการเขียนเพื่อเชื่อมโยงสารหรือการไม่แบ่งย่อหน้านั้นจะแก้ไขได้เมื่อผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนที่เพียงพอ

ผลการทดลองเบื้องต้นโดยผู้วิจัยสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนชาวไทยยังมีความเข้าใจการเรียบเรียงเนื้อหาในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงไม่เพียงพอ และแม้ผู้เรียนชาวไทยจะมีความสามารถทางไวยากรณ์หรือคำศัพท์ที่วัดได้จากระดับผลการทดสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น (JLPT) ระดับ N2 ก็ตาม แต่ยังสามารถในการเขียนที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ของCEFR ที่ระบุไว้ใน JF Standard for Japanese-Language Education 2010 ที่ว่าผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับB1และB2(ระดับกลาง)ต้องมีความสามารถในการเชื่อมโยงความในระดับปริจเฉทและเขียนเรียงความที่มีการแบ่งย่อหน้าและเขียนตามรูปแบบพื้นฐานได้นั้นเอง อีกทั้งยังปรากฏความแตกต่างของโครงสร้างปริจเฉทและการใช้สำนวนเชื่อมความระหว่างผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษาอีกด้วย ซึ่งความแตกต่างเกี่ยวกับโครงสร้างปริจเฉทและการใช้สำนวนเชื่อมความระหว่างผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติและเจ้าของภาษามีปรากฏในงานวิจัยของ Ijuin and Takahashi (伊集院・高橋,2012) และ Asai (浅井,2003)

ผลการวิจัยของ Ijuin and Takahashi (伊集院・高橋,2012) ซึ่งนำข้อมูลการเขียนเรียงความแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวจีน เกาหลีใต้และไต้หวันมาเปรียบเทียบกับข้อมูลของเจ้าของภาษาพบว่าเจ้าของภาษามีแนวโน้มการวางสารที่ต้องการจะสื่อมากที่สุด ซึ่งเป็นข้อความโน้มน้าว (主張) ไว้ที่ต้นและท้ายปริจเฉทมากที่สุด แต่ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติมีแนวโน้มที่จะวางสารดังกล่าวที่ตำแหน่งที่หลากหลาย ทั้งที่ท้ายปริจเฉท หรือ ต้นปริจเฉท เป็นต้น แต่ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของโครงสร้างการเขียนเรียงความแสดงความคิดเห็นเท่านั้น โครงสร้างของงานเขียนประเภทอื่นๆ หรืองานเขียนโดยผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาติอื่นนอกเหนือจากกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยดังกล่าวอาจมีแนวโน้มเหมือนหรือต่างจากผลการวิจัยดังกล่าว

นอกจากนี้ยังมีผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สำนวนเชื่อมความโดยใช้ข้อมูลการเขียนเรียงความในข้อ “ขยะและแนวทางการแก้ไขปัญหา” โดย Asai (浅井,2003) ซึ่งพบข้อแตกต่างว่าผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติมีแนวโน้มการใช้สำนวนเชื่อมความประเภทตามความ¹ (順接型) ในขณะที่เจ้าของภาษามีแนวโน้มการใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความ (添加型) มากกว่า

จากข้อมูลและผลการวิจัยดังกล่าวพอที่จะสรุปลักษณะงานเขียนภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติได้ ดังนี้

1. งานเขียนของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติและเจ้าของภาษามีแนวโน้มที่จะวางตำแหน่งการวางใจความสำคัญแตกต่างกัน

¹ คำแปลประเภทสำนวนเชื่อมความอ้างอิงจากอักษฎายุทธ ชุศรี (2015)

2. งานเขียนของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติและเจ้าของภาษามีแนวโน้มที่จะใช้สำนวนเชื่อมความที่แตกต่างกัน

งานวิจัยหลายงานได้วิเคราะห์ความแตกต่าง ข้อผิดพลาด ลักษณะเด่น ฯลฯ ของงานเขียนของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติ แต่ไม่พบงานวิจัยที่นำงานเขียนของผู้เรียนชาวไทยมาวิจัย ดังนั้น เพื่อให้ทราบถึงลักษณะเด่นและปัญหาของการเขียนภาษาญี่ปุ่นโดยผู้เรียนชาวไทย จึงใช้มุมมองการวิเคราะห์ในระดับโครงสร้างประโยคซึ่งเป็นโครงสร้างภาพรวมของการเขียนและการเชื่อมโยงความในระดับหน่วยย่อหน้าและในระดับอนุประโยค ผลลัพธ์ดังกล่าวจะช่วยสะท้อนถึงข้อแตกต่างและปัญหาในการเขียนงานเขียนภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย และนำไปสู่แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน การเขียนหนังสือแสดงความจำนงด้วยภาษาญี่ปุ่นในที่สุด

1.2 คำถามงานวิจัย วัตถุประสงค์งานวิจัยและสมมติฐาน

จากผลการวิจัยเบื้องต้นโดยผู้วิจัยและรายงานผลวิจัยที่เกี่ยวข้องสะท้อนว่าผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติและเจ้าของภาษามีแนวโน้มใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นและสำนวนเชื่อมความแตกต่างกัน แต่กลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยฉบับนี้ซึ่งได้แก่ หนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษาจะมีแนวโน้มในทิศทางเดียวกันหรือแตกต่างจากข้อมูลดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงตั้งคำถามงานวิจัย วัตถุประสงค์งานวิจัย สมมติฐานและคำจำกัดความที่จะใช้ในงานวิจัย ดังต่อไปนี้

1.2.1 คำถามงานวิจัย

จากแนวโน้มที่ได้จากการวิจัยเบื้องต้นและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจึงตั้งคำถามงานวิจัยดังนี้

1. ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มการใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน เมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษาแล้ว เป็นอย่างไร
2. ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มการเชื่อมโยงความในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน เมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษาแล้ว เป็นอย่างไร

1.2.2 วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. ศึกษาโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของผู้เรียนชาวไทย
2. ศึกษาการเชื่อมโยงความในระดับหน่วยย่อหน้าและอนุประโยคในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานด้วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย

1.2.3 สมมติฐาน

จากรายงานผลวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติและเจ้าของภาษามีการเขียนโดยใช้โครงสร้างปริจเฉทและสำนวนเชื่อมความต่างกัน (Ijuin and Takahashi, 2012) และ (Asai, 2003) ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานโดยอ้างอิงแนวโน้มดังกล่าวประกอบการตั้งสมมติฐาน ดังนี้

1. ผู้เรียนชาวไทยวางโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นในการเขียน “หนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน” โดยไม่มีแบบแผนชัดเจนเหมือนเจ้าของภาษา
2. ผู้เรียนชาวไทยขาดความหลากหลายในการใช้ประเภทสำนวนเชื่อมความในการเขียน “หนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน” ในระดับหน่วยย่อหน้าและระดับอนุประโยค

จากสมมติฐานข้างต้นงานวิจัยฉบับนี้จะศึกษาลักษณะเด่นของการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานโดยวิเคราะห์จากสองมุมมอง ได้แก่ การใช้โครงสร้างปริจเฉทและการใช้ประเภทสำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าและอนุประโยค เพื่อให้ทราบว่าโครงสร้างการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของกลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มเป็นไปตามสมมติฐานหรือไม่

1.3 คำจำกัดความที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

คำสำคัญที่ปรากฏบ่อยและคำเฉพาะที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีดังต่อไปนี้

1.3.1 หนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน (志望動機書)

ในภาษาญี่ปุ่นเรียกหนังสือนี้ว่า 「志望動機書」 ซึ่งเป็นเอกสารที่มีเนื้อหาระบุถึงเหตุผลที่เลือกสมัครเข้าทำงานในบริษัท เช่น ความเชื่อมโยงระหว่างผู้สมัครและบริษัทที่ต้องการสมัคร ความเหมาะสมของความรู้ความสามารถและเนื้อหางานที่ต้องการสมัคร เหตุผลที่ต้องการสมัครเมื่อ

เปรียบเทียบคุณสมบัติของบริษัทที่ต้องการสมัครกับบริษัทคู่แข่งอื่นๆ เป็นต้น ซึ่งหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานดังกล่าวจะต่างจาก “หนังสือES” (エントリーシート) ซึ่งเป็นเอกสารสำหรับแนะนำประวัติส่วนตัว การศึกษาหรือการทำงาน รวมทั้งให้ตอบคำถามที่บริษัทที่ต้องการสมัครตั้งไว้ ซึ่งอาจมีการถามถึงข้อมูลส่วนที่เขียนในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานด้วย หรือ “หนังสือประชาสัมพันธ์ตนเอง²” (自己PR文) ซึ่งระบุเนื้อหาเกี่ยวกับความสามารถหรือจุดเด่นของผู้สมัคร มักจะไม่เขียนถึงข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทที่ต้องการสมัคร

1.3.2 โครงสร้างประจําภาษาญี่ปุ่น (文章構成)

หมายถึง โครงสร้างการเรียบเรียงเนื้อหาในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานว่าผู้เขียนวาง “หน่วยย่อหน้าแก่นเรื่อง” (中心段) ไว้ที่ตำแหน่งใดในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน โดยงานวิจัยฉบับนี้จะแบ่งประเภทโครงสร้างประจําตาม Sakuma³(佐久間,1998)

1.3.3 ส่วนวนเชื่อมความ (接続表現)

เทพี จรัสจรงเกียรติ (2000) กล่าวว่า หน่วยเชื่อมโยง คือ รูปภาษาที่สร้างเอกภาพในประจํา โดยการเชื่อมโยงประโยคหรือกลุ่มประโยค ไม่ใช่องค์ประกอบของหน่วยทำหน้าที่เป็นภาคประธานและภาคแสดง ซึ่งหน่วยเชื่อมโยงดังกล่าวนี้เทียบได้กับ 接続表現 ในภาษาญี่ปุ่น โดยผู้วิจัยจะกำหนดเรียก 接続表現 ในงานวิจัยนี้ว่า “ส่วนวนเชื่อมความ”

ส่วนวนเชื่อมความดังกล่าว คือ ส่วนวนและไวยากรณ์ที่ใช้เพื่อเชื่อมโยงความในงานเขียนระดับอนุประโยค ย่อหน้า ประกอบด้วยชนิดของคำรูปแบบต่างๆ เช่น

1. คำสันธาน (接続詞) คือ คำที่เชื่อมประโยคกับประโยค จะปรากฏที่หน้าประโยคที่สองเพื่อชี้ว่าประโยคถัดไปมีความสัมพันธ์กับประโยคแรกอย่างไร เช่น したがって, さらに, それでは, しかし, つまり, なぜなら เป็นต้น

2. คำช่วยสันธาน (接続助詞) คือ คำที่ทำหน้าที่เชื่อมความเช่นเดียวกับคำสันธาน แต่แตกต่างจากคำสันธานโดยจะปรากฏใช้ที่ท้ายอนุประโยคแรก เช่น と, たら, から, にたいして เป็นต้น

² คำแปลชื่อเอกสาร อ้างอิงจากKoyama (香山,2015)

³ โปรดดูรายละเอียดการแบ่งประเภทโครงสร้างประจําที่บทที่ 2 ข้อ 2.2 หน้า 10

3. คำนามและกริยาวิเศษณ์อื่นๆที่ทำหน้าที่เชื่อมโยงความ ได้แก่ คำแสดงลำดับเชิงตัวเลข เช่น 一番 คำแสดงลำดับเชิงเวลา เช่น 昔, 現在, まず, 最後 คำแสดงลำดับเชิงพื้นที่ เช่น 以上のとおり, 上述, 下記 เป็นต้น

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สำนวนเชื่อมความระดับย่อหน้าและระดับอนุประโยคเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงไม่นำสำนวนเชื่อมความที่ทำหน้าที่เชื่อมระหว่างคำมาเป็นข้อมูลวิเคราะห์

1.3.4 หน่วยย่อหน้า (段)

โดยปรกติคำว่า “ย่อหน้า” มี 2 ความหมาย ดังต่อไปนี้

1. เป็นคำนาม หมายถึง ย่อหน้าที่เกิดจากการขึ้นบรรทัดใหม่และเว้นระยะตัวอักษรโดยผู้เขียน ซึ่งอาจเกิดจากการแบ่งตามเนื้อหาทางกายภาพเพื่อทำให้เนื้อความมีขนาดกะทัดรัด
2. เป็นคำกริยา หมายถึง ขึ้นย่อหน้าใหม่โดยการขึ้นบรรทัดใหม่และเว้นระยะตัวอักษรโดยผู้เขียน

เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนผู้วิจัยจะเรียกย่อหน้าทางความหมายที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลว่า “หน่วยย่อหน้า” หมายถึง ย่อหน้าทางความหมายซึ่งจะใช้เป็นหน่วยวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยฉบับนี้ ในหนึ่งปริจเฉทอาจมีย่อหน้าได้หลายย่อหน้า โดยแต่ละหน่วยย่อหน้าจะเป็นประโยคเพียงหนึ่งประโยคหรือกลุ่มประโยคก็ได้ หน่วยย่อหน้าทางความหมายนี้ในภาษาญี่ปุ่น เรียกว่า 「段」 (Sakuma,1998)

1.3.5 หน่วยย่อหน้าแก่นเรื่อง (中心段)

หมายถึง หน่วยย่อหน้าที่ระบุเนื้อหาที่เป็นใจความสำคัญที่สุดของงานเขียน สำหรับในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานในงานวิจัยฉบับนี้ คือ เนื้อหาที่ระบุถึงตำแหน่งที่ผู้สมัครต้องการสมัคร ความตั้งใจที่จะสมัครงาน คำขอเข้ารับการสัมภาษณ์งาน

1.3.6 ประเภทสำนวนเชื่อมความ

ประเภทสำนวนเชื่อมความของงานวิจัยฉบับนี้อ้างอิงประเภทสำนวนเชื่อมความของ Ichikawa (市川,1978:89-92) และอ้างอิงชื่อเรียกภาษาไทยตามอัษฎายุทธ ชูศรี (2015) โดยแบ่งประเภทดังนี้ ประเภทตามความ (順接型) ประเภทแย้งความ (逆接型) ประเภทเพิ่มความ

(添加型) ประเภทเทียบความ (对比型) ประเภทเปลี่ยนความ (轉換型) ประเภทซ้ำความ (同列型) ประเภทเสริมความ (補足型) และประเภทเกี่ยวความ (連鎖型) อนึ่ง การเชื่อมความประเภทเกี่ยวความนี้ หมายถึง การเชื่อมความโดยใช้จำนวนอื่นที่ไม่ใช่จำนวนเชื่อมความ เช่น การกรีนเพื่อนำเข้าสู่เนื้อหาของข้อที่ต้องการกล่าวถึง

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการเลือกใช้ประเภทของปริจเฉทในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานด้วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย
2. ทำให้ทราบถึงการเลือกใช้จำนวนเชื่อมโยงความในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานด้วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย
3. เป็นแนวทางการสอนการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน และ หนังสือแสดงความจำนงประเภทอื่นๆให้กับผู้เรียนชาวไทย

1.5 โครงสร้างงานวิทยานิพนธ์

งานวิจัยฉบับนี้มีเนื้อหาทั้งสิ้น 6 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

กล่าวถึงที่มาและเหตุผลของงานวิจัย คำถามงานวิจัย วัตถุประสงค์ของงานวิจัยและสมมติฐาน จากนั้นจะให้คำจำกัดความของคำสำคัญที่ปรากฏบ่อยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และระบุถึงประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับและอธิบายโครงสร้างวิทยานิพนธ์

บทที่ 2 ปรีทรรศน์วรรณกรรม

เรียบเรียงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ปรีทรรศน์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเอกสารสำหรับสมัครงานที่เขียนด้วยภาษาญี่ปุ่น โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ การแบ่งประเภทโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นและโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นที่ปรากฏใช้ในงานเขียนโดยเจ้าของภาษาและผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติ อีกทั้งปรีทรรศน์วรรณกรรมเกี่ยวกับจำนวนเชื่อมความในภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น แนวโน้มการใช้จำนวนเชื่อมความแบ่งตามประเภทงานเขียน

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

อธิบายเกี่ยวกับข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายงานวิจัย วิธีวิจัย ได้แก่ วิธีเก็บข้อมูล วิธีวิเคราะห์ โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่น เกณฑ์การกำหนดหน่วยย่อหน้าตามเนื้อหา เกณฑ์การกำหนดประเภท โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่น รวมทั้งวิธีวิเคราะห์สำนวนเชื่อมความ เกณฑ์การกำหนดอนุประโยค รวมถึงตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูลโดยละเอียด

บทที่ 4 โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน

แจกแจงและสรุปผลการวิเคราะห์โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นของหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน โดยจะสรุปผลลักษณะเด่นของโครงสร้างปริจเฉทของกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่มและความแตกต่างของแนวโน้มการใช้โครงสร้างปริจเฉทระหว่างทั้งสองกลุ่ม อีกทั้งจะเสนอแนวทางการเรียนการสอนการใช้โครงสร้างภาษาญี่ปุ่นในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานด้วย

บทที่ 5 สำนวนเชื่อมความในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน

แจกแจงและสรุปผลการวิเคราะห์การใช้ประเภทสำนวนเชื่อมความของหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน โดยจะสรุปผลลักษณะเด่นของโครงสร้างปริจเฉททั้งในระดับหน่วยย่อหน้า และระดับอนุประโยคของกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่มและความแตกต่างของแนวโน้มการใช้สำนวนเชื่อมความระหว่างทั้งสองกลุ่ม อีกทั้งจะเสนอแนวทางการเรียนการสอนการใช้ระหว่างทั้งสองกลุ่ม อีกทั้งจะเสนอสำนวนเชื่อมความการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานด้วย

บทที่ 6 บทสรุป

สรุปภาพรวมวิทยานิพนธ์ สรุปผลการวิจัยและคำถามหลังการวิจัย

บทที่ 2

ปริทรรศน์วรรณกรรม

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ได้แก่ การศึกษาโครงสร้างปริเฉทและสำนวนเชื่อมความผู้วิจัย จึงปริทรรศน์งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ วรรณกรรมเกี่ยวกับเอกสารสมัครงานที่เขียนด้วย ภาษาญี่ปุ่น วรรณกรรมเกี่ยวกับโครงสร้างปริเฉทภาษาญี่ปุ่น วรรณกรรมเกี่ยวกับสำนวนเชื่อมความ ตามลำดับ

2.1 วรรณกรรมเกี่ยวกับเอกสารสำหรับสมัครงานที่เขียนด้วยภาษาญี่ปุ่น

ผู้วิจัยได้สืบค้นเอกสารและงานวิจัยที่นำเอกสารสำหรับสมัครงานที่เขียนด้วยภาษาญี่ปุ่น พบ เพียงงานวิจัยที่นำหนังสือประชาสัมพันธ์ตนเอง (自己PR文) มาวิจัย ได้แก่ Furumoto (古本,2012) และ Koyama (香山,2015)

Furumoto (古本,2012) ได้วิเคราะห์คำตอบซึ่งเขียนเป็นความเรียงต่อคำถามที่ว่า “สิ่งที่ท่านตั้งใจทำมากที่สุดเมื่อตอนที่ท่านศึกษาในมหาวิทยาลัยคืออะไร” ในหนังสือประชาสัมพันธ์ตนเอง (自己PR文) ที่เขียนโดยเจ้าของภาษาชาวญี่ปุ่น ผลการวิเคราะห์โครงสร้างการเขียนพบว่าการใช้ แบบแผนของโครงสร้างการเขียน คือ เขียนคำตอบต่อคำถามที่ต้นปริเฉท แล้วจึงอธิบาย ประสบการณ์อย่างละเอียดที่กลางปริเฉท จากนั้นระบุถึงการนำประสบการณ์ดังกล่าวมาปรับใช้และ แสดงความจำนงที่จะเข้าทำงานที่ท้ายปริเฉท จากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าการเขียน เอกสารสำหรับสมัครงานมีแบบแผนของโครงสร้างที่มีแบบฉบับ และผู้ที่ต้องการเขียนหนังสือนี้ สามารถนำแบบฉบับนี้ไปประยุกต์ใช้ได้ แต่งานวิจัยฉบับนี้จะนำหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัคร งานมาวิเคราะห์ ซึ่งลักษณะการเขียนหนังสือดังกล่าวไม่ใช่การตอบคำถามแต่ผู้เขียนสามารถเขียน เนื้อหาได้อย่างอิสระ ด้วยเหตุนี้จึงตั้งสมมติฐานว่าผลการวิเคราะห์โครงสร้างการเขียนของงานวิจัย ฉบับนี้จะแตกต่างจากผลการวิจัยของ Furumoto (古本,2012)

Koyama (香山,2015) ได้วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของเนื้อหาที่ใช้เพื่อ ประชาสัมพันธ์ตนเองและคำที่ใช้ประชาสัมพันธ์ตนเองระหว่างหนังสือประชาสัมพันธ์ตนเองที่เขียน โดยผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษา ผลปรากฏว่า ในส่วนของเนื้อหาที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ตนเอง เจ้าของภาษามีแนวโน้มเขียนเกี่ยวกับความคิดของตนเองมากที่สุด ในทางกลับกัน ผู้เรียนชาวไทยมี

แนวโน้มนิยมเขียนเกี่ยวกับการกระทำอันได้แก่สิ่งที่ตนเองได้ลงมือทำ ส่วนคำที่ใช้เพื่อการประชาสัมพันธ์ตนเองเจ้าของภาษาและผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นใช้คำที่แตกต่างกัน คำที่เจ้าของภาษาใช้บ่อย ได้แก่ 結果 (ผลลัพธ์) 達成 (ความสำเร็จ) 行動 (การกระทำ) ในทางกลับกันคำที่ผู้เรียนชาวไทยใช้บ่อย ได้แก่ 經驗 (ประสบการณ์) 日本人 และ 日本語 (คนญี่ปุ่นและภาษาญี่ปุ่น) 高校 (โรงเรียนมัธยมปลาย) จากงานวิจัยดังกล่าวทำให้ทราบถึงความแตกต่างในแง่เนื้อหาการเขียนการเลือกใช้คำ แต่ยังไม่ทราบถึงแตกต่างของโครงสร้างการเขียนระหว่างผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษา

2.2 วรรณกรรมเกี่ยวกับโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่น

วรรณกรรมที่เกี่ยวกับการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นในการเขียน ได้แก่ Kobayashi (1984) และ Ijuin and Takahashi (伊集院・高橋,2012)

Kobayashi (1984) รายงานผลการศึกษาเปรียบเทียบตัวอย่างงานเขียนของนักศึกษาชาวญี่ปุ่นและชาวอเมริกัน ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาชาวอเมริกันมีแนวโน้มนิยมเขียนงานด้วยแบบแผนใจความสำคัญก่อนแล้วจึงขยายความ (general to specific) ในทางกลับกันนักศึกษาชาวญี่ปุ่นมีแนวโน้มนิยมที่ตรงข้ามกัน คือ เขียนส่วนขยายก่อนแล้วจึงวางใจความสำคัญไว้ที่ส่วนท้ายของงานเขียน (specific to general)

ไม่ใช่เพียงงานเขียนประเภทเรียงความเท่านั้น งานเขียนประเภทแสดงความคิดเห็นที่เจ้าของภาษาญี่ปุ่นเขียนก็มีแนวโน้มนิยมที่ตำแหน่งของใจความสำคัญจะอยู่ที่ท้ายปริจเฉท ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Ijuin and Takahashi (伊集院・高橋,2012)

Ijuin and Takahashi (伊集院・高橋,2012) นำฐานข้อมูลงานเขียนแสดงความคิดเห็นเรื่อง “ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับบุหรี” ที่เขียนด้วยความยาว 800 ตัวอักษร มาวิเคราะห์การเรียงเรียงปริจเฉทจากตำแหน่งของข้อความโน้มน้าว (主張) ว่าอยู่ที่ต้น กลาง หรือท้ายปริจเฉท ซึ่งผลวิจัยดังกล่าวพบว่าเจ้าของภาษาญี่ปุ่นส่วนมากมีแนวโน้มนิยมวางข้อความโน้มน้าว (主張) ไว้ที่ต้นและท้ายปริจเฉทจำนวน 60% ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด ในขณะที่กลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาว จีน ชาวไต้หวันและชาวเกาหลีได้วางตำแหน่งข้อความโน้มน้าว (主張) ไว้ที่ตำแหน่งต้นและท้ายปริจเฉท กลางและท้ายปริจเฉท ท้ายปริจเฉท โดยแต่ละประเภทมีอัตราการใช้ประเภทละ 20% ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จากผลวิจัยสามารถสรุปได้ว่าตำแหน่งข้อความโน้มน้าว (主張) ของผู้เรียน

ภาษาญี่ปุ่นชาวจีน ชาวไต้หวันและชาวเกาหลีใต้มีความหลากหลายมากกว่าเจ้าของภาษาญี่ปุ่น อีกทั้งเจ้าของภาษาญี่ปุ่นยังมีแนวโน้มสนใจความสำคัญที่ท้ายปริจเฉทมากกว่าผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวจีน ไต้หวันและเกาหลีใต้

จากผลการวิจัยดังกล่าวนี้สามารถสรุปได้ว่างานเขียนภาษาญี่ปุ่นมีโครงสร้างที่นิยม 2 แบบ ได้แก่ 1. การเรียบเรียงเนื้อหาโดยวางใจความสำคัญไว้ที่ท้ายปริจเฉท และ 2. การเรียบเรียงเนื้อหาโดยวางใจความสำคัญไว้ที่ต้นและท้ายปริจเฉท

ส่วนประเภทโครงสร้างปริจเฉทที่ปรากฏใช้ในงานเขียนภาษาญี่ปุ่นมีหลากหลาย เช่น โครงสร้างปริจเฉทที่พบทั่วไป ได้แก่ โครงสร้างปริจเฉทแบบ 「序論・本論・結論」 ที่เป็นโครงสร้างแบบขั้นต้นปริจเฉทด้วยบทนำ แล้วจึงนำเข้าเนื้อหา และลงท้ายด้วยสรุป (Sakuma et al.,1997) หรือประเภทโครงสร้างปริจเฉทที่ปรากฏใช้ในงานเขียนประเภทต่างๆ อย่าง Hinds (1983) ได้วิเคราะห์โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นที่ปรากฏใช้ในงานเขียนคอลัมน์หนังสือพิมพ์ Asahi ผลวิจัยปรากฏว่างานเขียนเหล่านี้เขียนโดยโครงสร้างปริจเฉทแบบ “kishotenketsu” (起・承・転・結) เป็นโครงสร้างปริจเฉทแบบเริ่มด้วยเนื้อหาที่ระบุดึงการเกิดขึ้นของเรื่องราว (起) แล้วจึงเล่าว่าเรื่องราวดำเนินต่อไปอย่างไร (承) และมีจุดเปลี่ยน (転) ที่นำไปสู่ผลของเรื่องราว (結) และยังระบุว่าโครงสร้างปริจเฉทประเภทนี้เข้ากับการเขียนด้วยภาษาญี่ปุ่น ถึงแม้ว่ารายงานผลการวิจัยจะแสดงว่ามีความนิยมการใช้โครงสร้างปริจเฉทแบบ “kishotenketsu” ก็ตาม แต่หากพิจารณาวิธีการดำเนินเรื่องแล้ว รูปแบบการเล่าเรื่องราวเช่นนี้ไม่เหมาะสมและไม่นำมาปรากฏใช้ในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน โดยเฉพาะเนื้อหาส่วน 「転」 ซึ่งเป็นส่วนที่เพิ่มอรรถรสในการดำเนินเรื่อง เช่น เนื้อหาหักมุม เป็นต้น เนื่องจากในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานมีเนื้อหาแสดงเหตุที่ส่งผลให้ผู้เขียนขอเข้าสมัครที่เขียนตรงไปตรงมา จึงไม่ต้องการเนื้อหาหักมุมหรือเนื้อหาที่เพิ่มอรรถรส

นอกจากโครงสร้างปริจเฉทประเภท “kishotenketsu” แล้ว Nagano (永野,1982) ยังได้แบ่งประเภทโครงสร้างปริจเฉทจากการศึกษาคอลัมน์โทรทัศน์ที่แบ่งด้วยเกณฑ์ว่ามีแก่นเรื่อง(テ—マ) ปรากฏอยู่ที่ต้นปริจเฉทหรือไม่ โดยแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ 7 ประเภทย่อย ได้แก่ 1.ประเภทใหญ่แบบที่หัวเรื่องปรากฏที่ต้นปริจเฉท ซึ่งมีประเภทย่อย เช่น ประเภท 「列举型」 เป็นการกล่าวถึงแก่นเรื่องก่อนแล้วจึงยกตัวอย่างประกอบ ประเภท 「对比型」 เป็นการกล่าวแก่นเรื่อง แล้วจึงอธิบายเนื้อหาA จากนั้นอธิบายเนื้อหาB ที่เป็นเนื้อหาตรงข้ามเพื่อเปรียบเนื้อหาA ประเภท 「演繹型」 เป็นการกล่าวถึงหัวเรื่องแบบนามธรรมก่อนแล้วจึงลงรายละเอียดด้วยเนื้อหาที่เป็นรูปธรรม เป็นต้น

2. ประเภทใหญ่ที่แก่นเรื่องไม่ปรากฏที่ต้นปริจเฉท ซึ่งมีประเภทย่อย ได้แก่ ประเภท 「枕型」 ซึ่งเป็น การดำเนินเรื่องแบบเกริ่นนำก่อนนำเข้าแก่นเรื่อง และประเภท 「落ち型」 ซึ่งวางหัวเรื่องที่ท้าย ปริจเฉท การแบ่งประเภทโครงสร้างปริจเฉทดังกล่าวนี้เป็นเกณฑ์ที่เหมาะสมกับคอลัมน์โทรทัศน์ที่เป็น การพูดเล่าเรื่องซึ่งมีเงื่อนไขด้านเวลาที่เกี่ยวข้องจึงเป็นเหตุให้ต้องกล่าวถึงแก่นเรื่องตั้งแต่ต้นปริจเฉท เพื่อให้เข้าใจง่าย ซึ่งต่างจากปริจเฉทที่เป็นภาษาเขียนซึ่งผู้อ่านสามารถอ่านปริจเฉทได้ตั้งแต่ต้นจนจบ หรืออ่านย้อนไปมาได้ เกณฑ์การแบ่งประเภทที่เป็นภาษาพูดจึงอาจไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการแบ่ง ประเภทโครงสร้างปริจเฉทของงานเขียน

ส่วนการแบ่งประเภทโครงสร้างปริจเฉทงานเขียนมีการพัฒนาเรื่อยมา ดังนี้ 「文章全体構成」 โดย Ichikawa (市川, 1978:156-158) 「文章の統括類型」 โดย Nagano (永野, 1986:114-116) หรือ 「文章構造類型」 โดย Sakuma (佐久間, 1998:14) เป็นต้น ซึ่งสามารถสรุปการแบ่ง ประเภทได้ตามตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ประเภทโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่น

ประเภทโครงสร้าง ปริจเฉท	หน่วยที่ใช้ แบ่งประเภท	จำนวน ประเภท	ประเภทโครงสร้างปริจเฉท
文章全体構成 Ichikawa (市川, 1978:156-158)	หน่วยย่อหน้า ⁴	ประเภทใหญ่ 2 ประเภท และประเภท ย่อย 4 ประเภท	1. ประเภทที่ปรากฏหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่อง (統括型) -หน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางที่ต้นปริจเฉท (頭括式)

⁴ ประเภทของย่อหน้า มีดังต่อไปนี้

1. ย่อหน้าโดยการขึ้นบรรทัดใหม่ (形式段落) คือ ย่อหน้าที่ผู้เขียนเป็นผู้แบ่ง โดยผู้เขียนอาจขึ้นย่อหน้า ใหม่ เพราะต้องการขึ้นข้อเรื่องใหม่หรือเพื่อให้แบ่งเนื้อหาในข้อเดียวกันที่มีความยาวมากเพื่อผู้อ่าน อ่านสารได้ง่าย ขึ้น เป็นต้น

2. ย่อหน้าทางความหมาย (意味段落・段) คือ ย่อหน้าแบ่งตามความเข้าใจของผู้อ่านสาร แม้กรณี ผู้เขียนจะขาดประสบการณ์ไม่ได้แบ่งย่อหน้าโดยการขึ้นบรรทัดใหม่โดยสมบูรณ์ แต่ผู้อ่านสามารถแบ่งตามเนื้อหาได้ ว่าปริจเฉทดังกล่าวมีย่อหน้าทางความหมายก็ย่อหน้า ซึ่งย่อหน้าทางความหมายนี้เอง คือ “หน่วยย่อหน้า” ที่ปรากฏ ในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ประเภทโครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่น (ต่อ)

ประเภท โครงสร้างประโยค	หน่วยที่ใช้ แบ่งประเภท	จำนวน ประเภท	ประเภทโครงสร้างประโยค
			-หน่วยย่อหน้าแก่เรื่องราวที่ท้ายประโยค (尾括式) -หน่วยย่อหน้าแก่เรื่องราวที่ต้นและท้ายประโยค (双括式) -หน่วยย่อหน้าแก่เรื่องราวที่กลางประโยค (中括式) 2.ประเภทที่ไม่ปรากฏหน่วยย่อหน้าแก่เรื่อง (非統括型) แบ่งประเภทตามจำนวนย่อหน้า ดังนี้ สองย่อหน้า (二 段) ,สามย่อหน้า (三段) และ หลายย่อหน้า (多段)
文章の統括類型 Nagano (永野,1986:114-116)	หน่วยย่อหน้า	5	1.หน่วยย่อหน้าแก่เรื่องราวที่ต้นประโยค (冒頭統括) 2.หน่วยย่อหน้าแก่เรื่องราวที่ท้ายประโยค (末尾統括) 3.หน่วยย่อหน้าแก่เรื่องราวที่ต้นและท้ายประโยค (冒頭末尾統括) 4.หน่วยย่อหน้าแก่เรื่องราวที่กลางประโยค (中間統括) 5.ไม่ปรากฏหน่วยย่อหน้าแก่เรื่อง (零記号統括)
文章構造類型 Sakuma (佐久間 1998:14)	หน่วยย่อหน้า	6	1.หน่วยย่อหน้าแก่เรื่องราวที่ต้นประโยค (頭括型) 2.หน่วยย่อหน้าแก่เรื่องราวที่ท้ายประโยค (尾括型) 3.หน่วยย่อหน้าแก่เรื่องราวที่ต้นและท้ายประโยค (兩括型) 4.หน่วยย่อหน้าแก่เรื่องราวที่กลางประโยค (中括型) 5.หน่วยย่อหน้าแก่เรื่องราวกระจายในประโยค (分括型) 6.หน่วยย่อหน้าแก่เรื่องไม่ปรากฏในประโยค (潛括型)

จากตารางที่ 2.1 จะเห็นได้ว่า 市川 (Ichikawa,1978:156-158) ได้แบ่งประเภทโครงสร้างปริศนภาษาญี่ปุ่นเป็น 2 ประเภทใหญ่โดยพิจารณาว่ามีย่อหน้าเกินเรื่องหรือไม่ แล้วจึงแบ่งประเภทย่อยตามตำแหน่งของย่อหน้าเกินเรื่องและจำนวนหน่วยย่อหน้า ส่วนNagano (永野,1986:114-116) จัดประเภทโครงสร้างปริศนภาษาญี่ปุ่นโดยนำตำแหน่งของหน่วยเกินเรื่องเป็นเกณฑ์เช่นเดียวกับ แต่ไม่แยกประเภทไม่มีย่อหน้าเกินเรื่องปรากฏมารวมละแยกประเภทเป็น 5 ประเภท ในขณะที่ Sakuma (佐久間,1998:14) จัดประเภทเช่นเดียวกับ โดยเพิ่มโครงสร้างหน่วยเกินเรื่องกระจายมากกว่า 2 ตำแหน่งในปริศนรวมเป็น 6 ประเภท

ผู้วิจัยจะนำประเภทโครงสร้างปริศนภาษาญี่ปุ่นของ Sakuma (佐久間,1998) มาใช้ในการวิเคราะห์เนื่องจาก มีการจัดประเภทครอบคลุมมากกว่าการจัดแบ่งประเภทโดย Ichikawa (市川,1978) และ Nagano (永野,1986) กล่าวคือ ได้เพิ่มประเภทหน่วยย่อหน้าเกินเรื่องวางกระจายในปริศน (分括型) ด้วย

2.3 วรรณกรรมเกี่ยวกับสำนวนเชื่อมความ

งานวิจัยนี้นอกจากจะวิเคราะห์โครงสร้างปริศนแล้ว ยังวิเคราะห์การใช้สำนวนเชื่อมความในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงของผู้เรียนชาวไทยอีกด้วย การวิเคราะห์การใช้สำนวนเชื่อมความ จะวิเคราะห์จากมุมมองประเภทสำนวนเชื่อมความ ผู้วิจัยจึงจะปริทรรศน์วรรณกรรมในข้อที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ ประเภทของสำนวนเชื่อมความในภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น แนวโน้มการใช้สำนวนเชื่อมความในการเขียนงานเขียนโดยเจ้าของภาษาไทย เจ้าของภาษาญี่ปุ่นและผู้เรียนชาวไทย

2.3.1 วรรณกรรมเกี่ยวกับสำนวนเชื่อมความในภาษาไทย

ในข้อนี้จะปริทรรศน์งานวิจัยโดยเทพี จรัสจรวงเกียรติ (2000) ที่เรียบเรียงประเภทสำนวนเชื่อมความในภาษาไทย และงานวิจัยโดยพริมา รักษาพลเดชและกิติมา อินทร์ทรัพย์ (2011) ที่วิจัยเกี่ยวกับปัญหาการใช้สำนวนเชื่อมความในงานเขียนภาษาไทย

เทพี จรัสจรวงเกียรติ (2000) ได้สืบค้นและเรียบเรียงการเปลี่ยนแปลงของประเภทหน่วยเชื่อมयोग⁵ ในภาษาไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงปัจจุบัน และได้สรุปประเภทของหน่วยเชื่อมयोगในภาษาไทยที่ใช้ในปัจจุบันไว้ดังนี้ หน่วยเชื่อมयोगในปริจเฉทไทยแบ่งตามหน้าที่ได้ 2 ประเภท คือ

1. หน่วยเชื่อมयोगจุลภาค เป็นหน่วยเชื่อมयोगที่มีขอบเขตเฉพาะเพื่อบอกความสัมพันธ์ระหว่างข้อความ 2 ข้อความ หรือ 2 กลุ่มข้อความ หน่วยเชื่อมयोगนี้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ 13 แบบ คือ แสดงความขัดแย้ง แสดงเงื่อนไขแสดงการคาดคะเนหรือสมมติ แสดงทางเลือก แสดงการเสริม แสดงเวลา แสดงเหตุ แสดงวัตถุประสงค์และผล แสดงการเปรียบเทียบ แสดงตัวอย่าง แสดงการขยายความ แสดงการสรุปความ และแสดงวิธีการ

2. หน่วยเชื่อมयोगมหภาค เป็นหน่วยเชื่อมयोगที่มีขอบเขตอยู่ในระดับกว้างเพื่อบอกความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของส่วนต่างๆในปริจเฉท หน่วยเชื่อมयोगนี้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ 6 แบบ คือ บอกการเปลี่ยนประเด็น บอกการเพิ่มความ บอกการแจกแจงความ บอกการสรุปความ บอกความเป็นเหตุเป็นผล และบอกความขัดแย้ง

พริมา รักษาพลเดชและกิติมา อินทร์พรชัย (2011) นำวารสารทางด้านมนุษยศาสตร์มาวิเคราะห์ปัญหาการอนุমানความเชื่อมโยงสัมพันธ์สารโดยกลไกเชื่อมयोगแบบคำเชื่อม ซึ่งในรายงานผลการวิจัยดังกล่าวมีการระบุถึงประเภทการใช้กลไกเชื่อมयोग⁶ที่ปรากฏในวารสารไว้ดังนี้ กลไกเชื่อมयोगความแบบคำเชื่อมที่พบมากที่สุด คือ กลไกคำเชื่อมเพื่อเพิ่มเติมข้อมูล เช่น นอกจากนี้...ยัง และ ก็ เป็นต้น รองลงมาคือกลไกคำเชื่อมเพื่อแสดงผล เช่น จึง ด้วยเหตุนี้...จึง ฉะนั้น เป็นต้น ส่วนกลไกคำเชื่อมที่ใช้น้อยที่สุด คือ กลไกคำเชื่อมเพื่อแสดงความสัมพันธ์ของบทสรุปจากเงื่อนไขของประโยคที่นำมา เช่น มิฉะนั้น เป็นต้น และกลไกคำเชื่อมเพื่อแสดงการเปลี่ยนเรื่อง เช่น แล้ว เป็นต้น

จากการปริทรรศน์วรรณกรรมในข้อนี้สามารถสรุปได้ว่าในภาษาไทยมีการแบ่งหน่วยเชื่อมयोगอย่างละเอียดตามหน้าที่และการแสดงความเชื่อมโยงในปริจเฉท ผู้เรียนชาวไทยจึงน่าจะมีความสามารถในการเลือกใช้สำนวนเชื่อมความได้อย่างเหมาะสมในบริบทต่างๆเนื่องจากมีความคุ้นเคยกับการใช้หน่วยเชื่อมความในภาษาแม่ที่มีความหลากหลาย และในงานเขียนเองก็มีการเลือกใช้ประเภทหน่วยเชื่อมयोगความให้เหมาะสมกับงานเขียนนั้นๆ

⁵ การแบ่งประเภทดังกล่าวพัฒนามาจากเพ็ญศิริ วงศ์วิมานนท์ (1988) ซึ่งในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ใช้คำว่า “สำนวนเชื่อมความ”

⁶ ตรงกับ “สำนวนเชื่อมความ” ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

2.3.2 วรรณกรรมเกี่ยวกับสำนวนเชื่อมความในภาษาญี่ปุ่น

Ichikawa (市川,1978) แบ่งประเภทสำนวนเชื่อมความในภาษาญี่ปุ่นภาษาญี่ปุ่นออกเป็น 8 ประเภทใหญ่ และ 33 ประเภทย่อย ดังที่ปรากฏในตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 ประเภทสำนวนเชื่อมความในภาษาญี่ปุ่นโดย Ichikawa (市川,1978:89-92)

ประเภทใหญ่	ประเภทย่อย	ตัวอย่างสำนวนเชื่อมความ
1.ประเภทตามความ(順接型) บอกผลที่คาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้นแน่นอน จากเนื้อหาที่กล่าวก่อนหน้า	① 順当 ② きっかけ ③ 結果 ④ 目的	だから・それで・ため とすると・そうしたら こうして・そのけっか そのためには・それには
2.ประเภทแย้งความ(逆接型) บอกเนื้อหาที่แย้งกับเรื่องที่คาดการณ์ไว้จาก เนื้อหาที่กล่าวไว้ก่อนหน้า	⑤ 反対 ⑥ 背対・くいちがい ⑦ 意外・へだたり	しかし・が・でも・といっても それなのに・それにもかかわらず ところが
3.ประเภทเพิ่มความ(添加型) บอกเนื้อหาที่เหมือนกันหรือยกตัวอย่างจาก เนื้อหาที่กล่าวไว้ก่อนหน้า	⑧ 累加 ⑨ 序列 ⑩ 追加 ⑪ 並列 ⑫ 継起	そして・そうして つぎに それから・そのうえ・それに また そのとき
4.ประเภทเทียบความ(対比型) บอกเนื้อหาที่เปรียบเทียบกับเนื้อหาที่กล่าว ไว้ก่อนหน้า	⑬ 比較 ⑭ 対立 ⑮ 選択	というより・むしろ いっぽう・それにたいし または・あるいは
5.ประเภทเปลี่ยนความ(転換型) เปลี่ยนเนื้อหาที่กล่าวเป็นเรื่องอื่นจาก เนื้อหาที่กล่าวไว้ก่อนหน้า	⑯ 移転 ⑰ 推移 ⑱ 課題 ⑲ 区分 ⑳ 放任	ところで・はなしかわって やがて・そのうちに さて・そもそも それでは・では それはそれとして
6.ประเภทซ้ำความ(同列型) บอกเนื้อหาเพื่ออธิบายความด้วยคำพูดอื่น หรือซ้ำความกับเนื้อหาที่กล่าวไว้ก่อนหน้า	㉑ 反復 ㉒ 限定 ㉓ 置換	すなわち・つまり・ようするに たとえば・わけとも せめて・すくなくとも
7.ประเภทเสริมความ(補足型) เสริมความของเนื้อหาที่กล่าวไว้ก่อนหน้า	㉔ 根拠付け ㉕ 制約 ㉖ 補充 ㉗ 充足	なぜなら・というのは ただし・もともと なお・ちなみに (倒置的形式)
8.ประเภทเกี่ยวความ(連鎖型) กล่าวเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับ เนื้อหาที่กล่าวไว้ก่อนหน้า	㉘ 連係 ㉙ 引用関係 ㉚ 応対 ㉛ 提示的な表現の 連鎖	解説付加・前置き 他の文と会話文の関係 回答形式 独立成分に対する説明 連鎖

หมายเหตุ : ตารางเรียงเรียงโดยผู้วิจัย

จะเห็นว่าสำนวนเชื่อมโยงในภาษาญี่ปุ่นซึ่งแบ่งประเภทย่อยตามความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่กล่าวถึงที่อยู่หน้าและหลังสำนวนเชื่อมความในภาษาญี่ปุ่นมีจำนวนมากกว่าประเภทสำนวนเชื่อมความในภาษาไทยตามที่ระบุไว้ในข้อ 2.3.1 เช่น ในประเภทแย้งความ ในภาษาไทยมีการแบ่งเป็นประเภทบอกความขัดแย้งเท่านั้น แต่ในภาษาญี่ปุ่นในสำนวนเชื่อมความประเภทแย้งความ แบ่งย่อยเป็น ประเภทขัดแย้ง (反対) ประเภทไม่สอดคล้อง (背対・くいちがひ) และประเภทผิดพลาด (意外・へだたり) ด้วยการแบ่งประเภทอย่างละเอียดนี้จึงอาจอนุมานได้ว่าผู้เรียนชาวไทยอาจมีปัญหาในการเลือกใช้สำนวนเชื่อมความที่ไม่คุ้นเคย หรืออาจเลือกใช้ไม่เหมาะสมกับบริบท เป็นต้น

2.3.3 วรรณกรรมเกี่ยวกับการใช้สำนวนเชื่อมความของเจ้าของภาษาและผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น

ในข้อนี้จะเรียบเรียงงานวิจัยที่วิเคราะห์แนวโน้มการใช้สำนวนเชื่อมความ ได้แก่ Muraoka (村岡,2002), Asai (浅井,2003), Fan (範,2010) , Chongpensuklert Tassawan (2013), Ando (安藤,2002) และ Li (李,2007)

Muraoka (村岡,2002) นำงานเขียนทางวิชาการที่เขียนด้วยภาษาญี่ปุ่นและได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร 『園芸学雑誌』 มาวิเคราะห์การใช้สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏในหัวข้อ “ผลการวิจัยและบทวิเคราะห์” (結果と考察) ผลปรากฏว่าในส่วนของผลการวิจัยมีการใช้สำนวนเทียบความ ได้แก่ 「一方」 (ในขณะที่เดียวกัน)⁷ ส่วนในส่วนของบทวิเคราะห์มีการใช้ประเภทตามความ ได้แก่ 「従って」 (ดังนั้น) มาก

Asai (浅井,2003) นำงานเขียนในข้อ “ขยะและวิธีแก้ไขปัญหา” ที่เขียนโดยผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวจีนที่มีระดับความสามารถภาษาญี่ปุ่นขั้นสูงและเจ้าของภาษาความยาวประมาณ 800 ตัวอักษรมาวิจัยเปรียบเทียบ ผลวิจัยพบความแตกต่างในการใช้สำนวนเชื่อมความโดยกลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่ม กล่าวคือ เจ้าของภาษามีแนวโน้มใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความมากที่สุด ได้แก่ 「また」 (นอกจากนี้) รองลงมาคือประเภทแย้งความ ได้แก่ 「しかし」 (แต่) และประเภทข้อความเป็นอันดับที่สาม ได้แก่ 「例えは」 (ตัวอย่างเช่น) ส่วนผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวจีนมีแนวโน้มที่จะใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความมากที่สุด ได้แก่ 「また」 (นอกจากนี้) รองลงมาเป็นประเภทแย้งความ ได้แก่ しかし (แต่) และประเภทตามความเป็นอันดับที่สาม ได้แก่ 「だから」 (ดังนั้น) จะเห็นว่าประเภทสำนวนเชื่อมความที่ใช้มากที่สุดสองอันดับแรกทั้งประเภทและสำนวนเชื่อมความที่

⁷ คำแปลโดยผู้วิจัย : คำแปลที่แปลโดยผู้วิจัยจะแสดงในเครื่องหมายวงเล็บและเขียนด้วยตัวหนังสือเอียง

ปรากฏเหมือนกัน แต่มีคำสันธานในแต่ละประเภทซึ่งมีจำนวนความถี่ของการใช้ระหว่างทั้งสองกลุ่มที่แตกต่างกัน ได้แก่ 1.เจ้าของภาษาใช้มากกว่าผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวจีนด้วยอัตราร้อยละ 50 ขึ้นไป ได้แก่ 「さらに」(ยิ่งไปกว่านั้น) ในประเภทเพิ่มความ 「だから」(แต่) ในประเภทแย้งความและ 「でさえ」(ก็อย่างนั้น) ในประเภทเปลี่ยนความ 2.ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวจีนใช้มากกว่าเจ้าของภาษาด้วยอัตราร้อยละ 50 ขึ้นไป ได้แก่ 「しかも」(อีกทั้ง) ในประเภทเพิ่มความ 「だから」(ดังนั้น) ในประเภทตามความและ 「例えば」(ตัวอย่างเช่น) ในประเภทซ้ำความ

Fan (範,2010) นำข้อมูลจากฐานข้อมูลงานเขียนแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาญี่ปุ่นและภาษาแม่ของผู้เขียน (作文対訳データベース) โดยผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวจีน ซึ่งเขียนความเรียงในข้อเดียวกันด้วยภาษาญี่ปุ่นและภาษาแม่ในที่นี้ได้แก่ ภาษาจีน Fan (範,2010) นำงานเขียนแสดงความคิดเห็นที่เขียนโดยผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวจีนและเจ้าของภาษาในข้อ “ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับบุหรี” ความยาว 800 ตัวอักษรมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ ผลวิจัยปรากฏว่าเจ้าของภาษามีแนวโน้มใช้จำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความมากที่สุด ได้แก่ 「また」(นอกจากนี้) รองลงมาคือประเภทแย้งความ ได้แก่ 「しかし」(แต่) และประเภทซ้ำความเป็นอันดับที่สาม ได้แก่ 「つまり」(กล่าวอีกนัยหนึ่ง) ส่วนผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวจีนมีแนวโน้มที่จะใช้จำนวนเชื่อมความประเภทตามความมากที่สุด ได้แก่ 「だから」(ดังนั้น) รองลงมาเป็นประเภทเพิ่มความ ได้แก่ 「また」(นอกจากนี้) และประเภทแย้งความเป็นอันดับที่สาม ได้แก่ 「しかし」(แต่) ส่วนจำนวนเชื่อมความที่ปรากฏน้อยที่สุดในงานเขียนของเจ้าของภาษา คือ ประเภทเปลี่ยนความ และงานเขียนของผู้เรียนชาวจีนได้แก่ ประเภทเปลี่ยนความและประเภทเสริมความ

Chongpensuklert (2013) ได้รายงานผลการวิจัยเกี่ยวกับการใช้คำสันธานประเภทเพิ่มความ^๑ (並列型) ของเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทย ผลวิเคราะห์แบบสอบถามการเลือกใช้คำสันธานของเจ้าของภาษาว่าคำสันธานที่เลือกใช้มากที่สุดได้แก่ 「さらに」 คำสันธานที่มีความหมายกลางใช้ได้กับทุกบริบท ได้แก่ 「そして」 「また」 และคำสันธานที่ใช้ในการเขียน ได้แก่ 「さらに」 「その上」 ผลวิเคราะห์ข้อมูลหนังสือพิมพ์ปรากฏว่าคำสันธานที่มักใช้ในบทสนทนา ได้แก่ 「さらに」 「それから」 ส่วนคำสันธานที่ไม่นิยมใช้ในการสนทนา ได้แก่ 「さらに」 「また」 คำสันธานที่แสดงเนื้อหาหน้าและหลังที่มีน้ำหนักเท่าเทียม ได้แก่ 「さらに」 คำสันธานที่ใช้เชื่อมความระหว่างข้อซึ่งถือเป็นหน่วยใหญ่ในปริจเฉท ได้แก่ 「また」 「さらに」

^๑ ตรงกับจำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความ (添加型) ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

「その上」 ตามลำดับ คำสันธานที่มักใช้ในการยกตัวอย่าง ได้แก่ 「さらに」 ในขณะที่ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามของผู้เรียนชาวไทยพบการใช้ 「さらに」 「その上」 ปะปนกัน อีกทั้งยังปรากฏการใช้ 「それに」 ในการเขียนมากเกินความจำเป็นทั้งที่คำสันธานคำนี้มักใช้ในการสนทนา มากกว่าการเขียน นอกจากนี้ยังระบุว่าปัญหาการใช้คำสันธานประเภทเพิ่มความ (並列型) ของผู้เรียนชาวไทยไว้ดังนี้

1. ทั้งที่คำว่า 「それに」 「その上」 มีการใช้เช่นเดียวกับคำว่า “ยิ่งไปกว่านี้” ในภาษาไทย แต่ผู้เรียนชาวไทยมักแปลเป็น “นอกจากนี้” เป็นเหตุให้ใช้คำสันธานสองคำนี้ผิดได้ง่าย

2. ผู้เรียนชาวไทยมีความเข้าใจไม่เพียงพอในการใช้คำสันธานประเภทเพิ่มความในบริบทที่เนื้อหาข้างหน้าและข้างหลังคำสันธานต้องมีประธานร่วมตัวเดียวกัน แต่มีการใช้ผิดโดยการใช้เพื่อนั้น ย้ำ เพิ่มเติมคำอธิบายและเสริมเหตุผลมารับเนื้อหาข้างหน้า

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของTanaka (田中,2004) ซึ่งได้วิจัยเปรียบเทียบสำนวนเชื่อมความของภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น โดยจำกัดขอบเขตด้วยการนำคำสันธานบางคำในประเภทตามความ และแย้งความเท่านั้นมาเปรียบเทียบ โดยยกคำสันธานในภาษาไทยแล้วเทียบว่าสามารถใช้คำสันธานภาษาญี่ปุ่นแทนกันได้หรือไม่

จากงานวิจัยที่ได้กล่าวไปข้างต้นอาจสรุปได้ว่าประเภทของงานเขียนหรือเนื้อหาเป็นปัจจัยและการเลือกใช้คำสันธานให้เหมาะสมกับบริบทมีผลต่อการเลือกใช้ประเภทสำนวนเชื่อมความ เช่น เรียงความแสดงความคิดเห็นผู้เขียนใช้สำนวนเชื่อมความประเภทตามความและเพิ่มความ เนื่องจากต้องหยิบยกเหตุผลและหลักฐานเพื่อสนับสนุนความคิดเห็นของตนเอง เป็นต้น หนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยฉบับนี้เป็นงานเขียนต่างประเภทจากเรียงความแสดงความคิดเห็นและรายงานทางวิชาการ จึงอาจปรากฏการใช้สำนวนเชื่อมความที่แตกต่างจากผลวิจัยของงานวิจัยที่ได้กล่าวไว้ในข้อ 1.2.1 นี้ นอกจากนี้ในสำนวนเชื่อมความประเภทเดียวกัน เช่น ประเภทเพิ่มความ (Chongpensuklert, 2013) เจ้าของภาษามีการเลือกใช้ตามบริบทด้วย เช่น แยกใช้ในการสนทนาหรือการเขียน กรณีที่ยกตัวอย่าง กรณีเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับประธานตัวเดียวกัน เป็นต้น

เมื่อสรุปงานวรรณกรรมจากมุมมองแนวโน้มการใช้สำนวนเชื่อมความในงานเขียนโดยเจ้าของภาษาญี่ปุ่น เจ้าของภาษาไทยและผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติพบว่า เจ้าของภาษาญี่ปุ่นมีแนวโน้มการใช้สำนวนเชื่อมความในการเขียนประเภทเพิ่มความ ประเภทแย้งความ และประเภทซ้ำความ

(Asai, 2003 และ Fan, 2010) ส่วนเจ้าของภาษาชาวไทยมีแนวโน้มการใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความและประเภทตามความมากที่สุด (พริมา รักษาพลเดชและกิตติมา อินทร์ทรัพย์, 2011) ในขณะที่ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาตินิยมใช้สำนวนเชื่อมความประเภทตามความประเภทเพิ่มความและประเภทแย้งความ (Asai, 2003 Li, 2007 และ Fan, 2010) นอกจากนี้ประเภทสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏน้อยที่สุดในงานเขียน ได้แก่ ประเภทเปลี่ยนความ ซึ่งจากผลวิจัยดังกล่าวนี้จะเห็นได้ว่าการใช้สำนวนเชื่อมความโดยกลุ่มเป้าหมายทั้งสามกลุ่มมีจุดร่วมกัน ได้แก่ การใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความและประเภทตามความมาก และประเภทที่ใช้บ่อยคือประเภทเปลี่ยนความ ส่วนข้อแตกต่าง คือ แม้จะพบการใช้สำนวนเชื่อมความประเภทแย้งความในงานเขียนของเจ้าของภาษาและผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติมาก แต่ไม่ปรากฏการใช้ในการเขียนของเจ้าของภาษาชาวไทย ส่วนผู้เรียนชาวไทยมีปัญหาในการใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความไม่เหมาะสมกับบริบทและการใช้คำสันธานที่มากเกินไปจนความจำเป็น

จากการปริทรรศน์วรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น พบว่าการศึกษางานเขียนในภาษาญี่ปุ่นที่นำงานเขียนหลากหลายประเภทและวิเคราะห์จากมุมมองหลายมุมมอง แต่ยังมีข้อจำกัดต่างๆดังที่ได้กล่าวข้างต้นและยังไม่สามารถตอบสนองมติฐานของงานวิจัยนี้ได้อย่างชัดเจน ด้วยเหตุนี้งานวิจัยฉบับนี้จึงจะนำหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานที่เขียนด้วยภาษาญี่ปุ่นมาวิเคราะห์การใช้โครงสร้างปริเฉทและการใช้สำนวนเชื่อมความ เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เพื่อให้ทราบถึงลักษณะเด่น ความแตกต่าง แล้วนำข้อมูลเหล่านี้มาใช้เป็นแนวทางในการเรียนการสอนการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานและหนังสือแสดงความจำนงประเภทอื่นๆด้วยภาษาญี่ปุ่นที่เหมาะสมกับผู้เรียนชาวไทย

นอกจากนี้จากผลวิจัยแสดงความแตกต่างระหว่างการใช้โครงสร้างปริเฉทภาษาญี่ปุ่นระหว่างเจ้าของภาษาและผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติจึงอนุมานได้ว่าผู้เรียนชาวไทยอาจมีแนวโน้มเช่นเดียวกัน ส่วนในกรณีการใช้สำนวนเชื่อมความเจ้าของภาษาญี่ปุ่นและผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติ มีแนวโน้มใช้หน่วยเชื่อมโยงความที่ใกล้เคียงกัน อีกทั้งเจ้าของภาษาไทยก็มีความถี่ใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความและตามความมากที่สุดทำให้คาดการณ์ได้ว่าแนวโน้มสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษาอาจคล้ายคลึงกัน

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

ในบทนี้จะอธิบายเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย ขั้นตอนการวิจัย ได้แก่ ขั้นตอนการจัดเก็บและเรียบเรียงข้อมูล วิธีการวิเคราะห์โครงสร้างประจําภาษาญี่ปุ่นและวิธีวิเคราะห์การใช้สำนวนเชื่อมความเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของงานวิจัยฉบับนี้ ซึ่งได้แก่ เพื่อศึกษาโครงสร้างประจําภาษาญี่ปุ่นและการใช้สำนวนเชื่อมความในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน

3.1 ข้อมูลกลุ่มเป้าหมายวิจัย

กลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยฉบับนี้ ได้แก่ หนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานที่เขียนโดยผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษาชาวญี่ปุ่น รายละเอียดของข้อมูลกลุ่มเป้าหมายวิจัยมีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายงานวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย	จำนวนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน	ระยะเวลาเก็บข้อมูล
ผู้เรียนชาวไทย	72	ระหว่างเดือนสิงหาคมถึงเดือนกันยายน 2558 และเดือนกันยายน 2559
เจ้าของภาษา	30	ระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนสิงหาคม 2559

ผู้เรียนชาวไทย คือ นิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่สี่ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นเทียบได้กับการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น JLPT ระดับ N2 และลงทะเบียนเรียนในวิชา Advanced Japanese Writing (上級日本語作文) ซึ่งเป็นวิชาบังคับที่นิสิตทุกคนต้องลงทะเบียนเรียน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาดังกล่าวในปีการศึกษา 2558 จำนวน 36 ตัวอย่าง และปีการศึกษา 2559 จำนวน 36 ตัวอย่าง

เจ้าของภาษา คือ ชาวญี่ปุ่นที่มีประสบการณ์การทำงานและเคยเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานหรือเอกสารอื่นๆสำหรับสมัครงานมาก่อนมีอายุระหว่าง 20-50 ปี อาชีพของ

กลุ่มเป้าหมายมีความหลากหลาย เช่น ครูอาจารย์ พนักงานบริษัท เป็นต้น เหตุผลที่เลือกกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวเพราะ การเขียนเอกสารประเภทนี้ไม่เพียงแต่เขียนด้วยภาษาญี่ปุ่นเท่านั้นแต่ยังต้องมีการฝึกฝนและพึ่งพาประสบการณ์การเขียนเพื่อให้สามารถเชื่อมโยง เรียบเรียงและนำเสนอสารให้เข้าใจง่าย ผู้วิจัยจึงต้องการนำหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานที่ผู้เขียนมีประสบการณ์การเขียนเพื่อใช้สมัครงานจริงและประสบความสำเร็จจากการสมัครงานมาแล้วมาใช้ อีกทั้งเพื่อใช้เอกสารที่เขียนโดยเจ้าของภาษาที่มีประสบการณ์มาเป็นต้นแบบให้ผู้เรียนชาวไทยได้พัฒนาความสามารถด้านการเขียนให้ไปอยู่ในระดับที่เทียบเคียงกับเจ้าของภาษาที่มีประสบการณ์ได้

3.2 วิธีวิจัย

3.2.1 วิธีเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นและเจ้าของภาษาตามขั้นตอนดังนี้

ผู้วิจัยให้กลุ่มเป้าหมายเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานเขียนหนังสือแสดงความจำนงด้วยภาษาญี่ปุ่น ความยาวประมาณ 600 ตัวอักษร โดยกำหนดให้ระบุเนื้อหาทั้งสี่ข้อต่อไปนี้ในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน

1. สิ่งที่คุณเขียนต้องการทำ (やりたいこと)
2. สิ่งที่คุณมือกระทำเพื่อให้สิ่งที่ยากทำเป็นจริง
(やりたいことを実現するための行動・経験)
3. ความเกี่ยวข้องระหว่างสิ่งที่คุณเขียนอยากทำหรือสิ่งที่กำลังลงมือกระทำจริงกับนโยบายหรือเนื้อหาของบริษัทที่ต้องการเข้าทำงาน (志望先と志望者の関連付け)
4. เหตุผลที่เลือกบริษัทที่ต้องการเข้าทำงานเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทคู่แข่งอื่นๆ
(同業他社との比較)

ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลของผู้เรียนชาวไทยโดยขอความร่วมมือใช้ข้อมูลแบบฝึกหัดการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานจากอาจารย์ผู้สอนวิชา Advanced Japanese Writing ของนิสิตมหาวิทยาลัย วิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่สี่ โดยรวบรวมข้อมูลในวิชาการเขียนซึ่งการเขียน

หนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานและศึกษาต่อเป็นงานเขียนชิ้นหนึ่งที่คุณเรียนต้องส่งในวิชาเรียน โดยเก็บข้อมูลวันที่ 15 เดือนกันยายน 2558 และ วันที่ 8 กันยายน 2559 โดยมีเงื่อนไขให้เขียนหนังสือแสดงความจำนงส่งบริษัทที่ต้องการเข้าทำงาน ดังนี้

1. เขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานความยาว 600 ตัวอักษร
2. สามารถร่างที่เขียนเป็นการบ้านในชั้นตอนที่สองประกอบการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานฉบับจริงได้สามารถใช้พจนานุกรมหรือพจนานุกรมไฟฟ้าเพื่อการเขียนได้
3. ให้ระบุเนื้อหา 4 ข้อ ดังที่กล่าวมาแล้ว

ในส่วนของคุณข้อมูลหนังสือแสดงความจำนงของเจ้าของภาษาผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ.2559 โดยส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ไปยังกลุ่มเป้าหมาย และให้กลุ่มเป้าหมายเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน โดยให้เขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานความยาวประมาณ 600 ตัวอักษรและต้องระบุเนื้อหา 4 ข้อ เช่นเดียวกับผู้เรียนชาวไทย จากนั้นจึงนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาพิมพ์ลงในคอมพิวเตอร์เพื่อเตรียมนำไปใช้วิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.2.2 วิธีวิเคราะห์โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่น

การวิเคราะห์โครงสร้างปริจเฉทจะใช้หน่วยย่อหน้าตามเกณฑ์ของ Sakuma (佐久間, 1998) โดยผู้วิจัยและอาจารย์ภาษาญี่ปุ่นชาวญี่ปุ่นจำนวน 2 ท่าน อ่านหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานและแบ่งหน่วยย่อหน้าจากนั้นจึงพิจารณาตำแหน่งของหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่อง (中心段) ว่าอยู่ในตำแหน่งใดของปริจเฉท ซึ่งเกณฑ์การกำหนดหน่วยย่อหน้าเป็นไปตามตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การกำหนดหน่วยย่อหน้า

เนื้อหา	เครื่องหมาย	เกณฑ์การกำหนดหน่วยย่อหน้า
1.สิ่งที่ตนเองอยากทำ	I	สิ่งที่สนใจ สิ่งที่ต้องการนำความรู้ความสามารถไปปรับใช้
2.สิ่งที่ได้ลงมือกระทำจริงเพื่อให้สิ่งที่ตนเองอยากทำ	II	ประสบการณ์ทำงาน ทำงานพิเศษ หรือสาขาที่เชี่ยวชาญ
3.ข้อมูลหรือนโยบาย ฯลฯ เกี่ยวกับบริษัทที่ต้องการสมัครและความเชื่อมโยงระหว่างผู้สมัคร	III	รายละเอียดของงานที่ต้องการสมัคร อ้างอิงนโยบายบริษัท เรื่องราวระหว่างผู้สมัครและบริษัทที่ต้องการสมัคร
4.เหตุผลที่เลือกขอเข้าสมัครกับบริษัทที่ต้องการสมัครเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทคู่แข่ง	IV	การเปรียบเทียบบริษัทที่ต้องการสมัครกับบริษัทคู่แข่ง
5.ย่อหน้าแสดงใจความสำคัญ	中	ตำแหน่งที่ต้องการสมัคร ความตั้งใจที่จะสมัคร คำขอโอกาสเข้ารับการสัมภาษณ์
6.สภาพการณ์ทั่วไป	現	สภาพการณ์ทั่วไปของแวดวงของบริษัทที่ต้องการสมัคร
7.คำทักทาย คำขึ้นต้นและคำลงท้ายจดหมาย หมายเหตุ: ไม่นำมาวิเคราะห์	対象外	คำขึ้นต้นและคำลงท้ายจดหมาย เช่น 拝啓・敬具 หรือ よろしくお願ひします เป็นต้น

นอกจากเนื้อหา 4 ข้อที่กำหนดให้กลุ่มเป้าหมายเขียนแล้ว มีกลุ่มเป้าหมายที่เขียนเนื้อหาอื่นๆเพิ่มเติม เช่น สภาพทั่วไปหรือข้อมูลเกี่ยวกับแวดวงของบริษัทที่ต้องการสมัคร ซึ่งไม่เข้าข่ายเนื้อหาทั้ง 4 ข้อ จึงจัดเป็นเนื้อหา “สภาพการณ์ทั่วไป” ใช้เครื่องหมาย 「現」 ดังที่ปรากฏในตาราง 3.2 ด้านบน อีกทั้งผู้วิจัยไม่ได้กำหนดรูปแบบการเขียนจึงมีกลุ่มเป้าหมายที่เขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานเป็นจดหมายซึ่งปรากฏคำขึ้นต้นจดหมาย เช่น 「拝啓」 และคำลงท้ายจดหมาย เช่น 「敬具」 เป็นต้น โดยผู้วิจัยจะไม่นำข้อมูลในส่วนนี้มาวิเคราะห์

เมื่อเปรียบเทียบผลการพิจารณาการแบ่งหน่วยย่อหน้าและตำแหน่งของหน่วยย่อหน้าก่อนเรื่องแล้ว ผู้วิจัยจะแบ่งประเภทโครงสร้างปริจเฉทตามประเภทโครงสร้างปริจเฉทตามการแบ่งประเภทโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นซึ่งจะอธิบายรายละเอียดรูปที่ 3.1

文	段の認定
① 私は人と関わるのが好きですので、卒業しましたら、現在学んでいる言語や文化に関する知識を生かし、航空業界の仕事に携わっていただけると思っております。	「Ⅰ」
② 特に客室乗務員は様々な文化や背景を持ったお客様と触れ合うことのできる仕事ですので、私にとって憧れの仕事です。	「Ⅱ」
③ 私は現場での経験は非常に大事だと思い、今日本レストランで通訳のアルバイトをしております。	
④ アルバイトで、実際に日本語や英語の練習もできますし、お客様への応対も経験できます。	
⑤ 客室乗務員になるためには、役に立てる経験だと思います。	「Ⅲ」
⑥ 私が航空会社の中でJALを志望する理由は「お客様に最高のサービスを提供する」という貴社の企業理念に感動を受けたからです。	
⑦ これは安全性、快適性、利便性を提供するだけでなく、お客様に思い出を作ることも大事だと思います。	
⑧ 従って、相手を楽しませる会話力も必要です。	
⑨ 私はアルバイトで常にお客様のニーズに応え、多くの人と触れ合っていますので、客室乗務員になれたら今後も自分の言葉や行動でお客様の笑顔を引き出したいと思っております。	「Ⅳ」
⑩ また、JALは他の空港会社と違い、私のような身長160cm以下の女性でも応募できます。	
⑪ さらに、私は「仲間を思う」という理念にも深く感動しました。	「Ⅲ」
⑫ ほかの航空会社より社員のことを思うJALの客室乗務員になりたいと思い、志望いたしました。	「中」

รูปที่ 3.1 ตัวอย่างการกำหนดหน่วยย่อหน้า

ตัวอย่างการกำหนดหน่วยย่อหน้า ตามเกณฑ์ที่กล่าวไว้ในตารางที่ 3.2 เช่น TH15 ในรูปที่ 3.1 ซึ่งในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานฉบับนี้ประโยชน์ที่① กล่าวถึงสิ่งที่ผู้เขียนชอบ คือ ชอบการติดต่อสื่อสารกับผู้คน ประโยคที่② ระบุถึงงานที่ใฝ่ฝันจะทำซึ่งได้แก่อาชีพพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน จึงพิจารณาให้ทั้งสองประโยชน์นี้มีเนื้อหาตรงกับ 「Ⅰ」 ประโยคที่③ถึง⑤ กล่าวเพิ่มเติมว่าเพื่อที่จะได้เป็นพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินได้ทำงานพิเศษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น อีกทั้งวิธีการรับรองลูกค้ำจึงมีเนื้อหาตรงกับ 「Ⅱ」 ประโยคที่⑥ ระบุนโยบายของบริษัทที่ต้องการสมัครและประโยคที่⑦ถึง⑨ กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถของผู้เขียนว่าตรงกับนโยบายของบริษัทจึงเข้าข่ายเนื้อหา 「Ⅲ」 ประโยคที่⑩ เขียนถึงจุดเด่นของบริษัทที่ต้องการเข้าสมัครว่ารับผู้สมัครที่มีความสูงเท่ากับผู้เขียนซึ่งบริษัทคู่แข่งอื่นไม่มีจึงเป็นเหตุให้ตัดสินใจสมัครงานที่บริษัทนี้ซึ่งเนื้อหานี้ตรงกับ 「Ⅳ」 ประโยคที่⑪กล่าวถึงนโยบายเกี่ยวกับพนักงานตรงกับ 「Ⅲ」 และที่ท้ายประวัติระบุเนื้อหาที่สรุปความทั้งหมดที่ได้เขียนวางต้นว่าอยากจะเป็นพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินของสายการบินที่ต้องการสมัครจึงถือเป็นหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่อง (「中」) นั่นเอง

เมื่อกำหนดหน่วยย่อหน้าเรียบร้อยแล้วจึงวิเคราะห์ว่าหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานเขียนด้วยโครงสร้างประวัติภาษาญี่ปุ่นประเภทใด โดยพิจารณาว่าหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องอยู่ที่ตำแหน่งใดในประวัติตามที่ระบุในรูปที่ 3.2 ผู้วิจัยกำหนดให้หน่วยย่อหน้าแรกสุดของประวัติเป็นต้น

ปริศนาคำ หน่วยย่อหน้าท้ายสุดของปริศนาคำเป็นท้ายปริศนาคำและทุกหน่วยย่อหน้าที่อยู่ระหว่างหน่วยย่อหน้าแรกสุดและหน่วยย่อหน้าท้ายสุดเป็นกลางปริศนาคำ ดังนั้นเมื่อแบ่งประเภทโครงสร้างตามตำแหน่งของหน่วยย่อหน้าก่อนแล้วจะเป็นไปตามที่ปรากฏในรูปที่ 3.2

ประเภทโครงสร้างปริศนาคำภาษาญี่ปุ่น	ตำแหน่งของหน่วยก่อนเรื่อง		
	ต้นปริศนาคำ	กลางปริศนาคำ	ท้ายปริศนาคำ
1. หน่วยย่อหน้าก่อนเรื่องวางอยู่ที่ต้นปริศนาคำ(頭括型)	■	□	□
2. หน่วยย่อหน้าก่อนเรื่องวางอยู่ที่ท้ายปริศนาคำ(尾括型)	□	□	■
3. หน่วยย่อหน้าก่อนเรื่องวางอยู่ที่ต้นและท้ายปริศนาคำ(両括型)	■	□	■
4. หน่วยย่อหน้าก่อนเรื่องวางอยู่ที่กลางปริศนาคำ(中括型)	□	■	□
5. หน่วยย่อหน้าก่อนเรื่องวางกระจายในปริศนาคำ(分括型)	■	■	■
6. หน่วยย่อหน้าก่อนเรื่องไม่ปรากฏในปริศนาคำ(潜括型)	□	□	□

หมายเหตุ : รูปเรียงโดยผู้วิจัยอ้างอิงจาก Teramura et al.(寺村他編,1990:96-97) และ Sakuma (佐久間,1998:14)

รูปที่ 3.2 ประเภทโครงสร้างปริศนาคำภาษาญี่ปุ่น

จากตัวอย่างที่ TH15 ในรูปที่ 3.2 เนื้อหาที่เป็นหน่วยย่อหน้าก่อนเรื่องเขียนอยู่ที่หน่วยย่อหน้าสุดท้ายของปริศนาคำ หนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานฉบับนี้จึงมีโครงสร้างปริศนาคำประเภทหน่วยย่อหน้าก่อนเรื่องวางที่ท้ายปริศนาคำ (尾括型) นั่นเอง

3.2.3 วิธีวิเคราะห์สำนวนเชื่อมความ

งานวิจัยฉบับนี้มีเป้าหมายเพื่อศึกษาประเภทสำนวนเชื่อมความในระดับ หน่วยย่อหน้า⁹ ซึ่งเป็นหน่วยที่เชื่อมเนื้อหาในระดับมหภาค และระหว่างอนุประโยคซึ่งเป็นการเชื่อมความในระดับจุลภาคว่าระหว่างผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มการเลือกใช้ที่เหมือนและแตกต่างกันอย่างไร

⁹ โปรดดูเกณฑ์กำหนดหน่วยย่อหน้าที่ข้อ 3.2.2 ตารางที่ 3.2 หน้า 24

วิธีการวิเคราะห์การใช้สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าจะนำสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏระหว่างรอยต่อหน่วยย่อหน้ามาแบ่งประเภท ส่วนในระดับอนุประโยคผู้วิจัยจะทำการตัดอนุประโยคแล้วนำสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏอยู่ที่หน้าและท้ายอนุประโยคมาแบ่งประเภทตามเกณฑ์ในตารางที่ 3.2 ซึ่งเกณฑ์การกำหนดอนุประโยคเป็นไปดังนี้

ผู้วิจัยจะตัดอนุประโยคในประโยคความรวม และวิเศษยานุประโยคในประโยคความซ้อน¹⁰ แล้วนำมาวิเคราะห์การใช้สำนวนเชื่อมความ จะไม่ตัดอนุประโยคในประโยคความซ้อนประเภทคุณานุประโยค และนามานุประโยคที่เป็นส่วนขยายคำนามและทำหน้าที่แทนคำนาม ซึ่งไม่ปรากฏการใช้สำนวนเชื่อมความ

งานวิจัยฉบับนี้จะใช้เกณฑ์การกำหนดอนุประโยคของ Noda et al. (野田他,2004) และ Minami (南,1974:114-121) ดังนี้ ตัดที่หน่วยต่างๆตามหลักเกณฑ์การกำหนดวิเศษยานุประโยคตาม Noda et al. (野田他,2004:65-93) ได้แก่

- 1) ตัดที่หน่วยแสดงเป้าหมาย : ために、ように
- 2) ตัดที่หน่วยแสดงเวลา : とき、てから、前に、あいだに
- 3) ตัดที่หน่วยแสดงเหตุและผล : ために、ので、から
- 4) ตัดที่หน่วยแสดงเงื่อนไข : たら、～と、～なら、～ても、～ところで
- 5) ตัดที่หน่วยแสดงความแย้ง : ～のに、～けれども

ส่วนรูป「～て」และ「～ながら」ตัดอนุประโยคตาม Minami (南,1974) โดย Minami (南,1974) ได้แบ่งคำเชื่อมสันธานระหว่างอนุประโยคแยกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มA แสดงสภาพและประธานต้องเป็นตัวเดียวกัน เช่น 歩いて行きました。หรือ ランチを食べながらテレビを見ています。 เป็นต้น
2. กลุ่มB แสดงเงื่อนไข เหตุผล ความขัดแย้ง ประธานจะเป็นคนละตัวกันก็ได้ เช่น その話を聞いてパーティーに出ないことにしました。หรือ ちは貧乏しいながらも家族の仲いいし幸せです。 เป็นต้น
3. กลุ่มC แสดงเงื่อนไขเช่นเดียวกับประเภทB แต่มีความสมบูรณ์คือมีลักษณะเกือบจะเป็น

¹⁰ คำอธิบายอนุประโยคอ้างอิงจากอุปกิตศิลปสาร (1937:262-267) ดังนี้

วิเศษยานุประโยค (連用修飾節 หรือ 連用節) อนุประโยคซึ่งทำหน้าที่เป็นวิเศษณ์สำหรับขยายภาคแสดง
 คุณานุประโยค (連体修飾節 หรือ 連体節) อนุประโยคซึ่งทำหน้าที่แทนบทวิเศษณ์(คุณศัพท์) เพื่อประกอบนามหรือ สรรพนาม
 นามานุประโยค (名詞節) อนุประโยคที่ทำหน้าที่แทนนาม

มุขประโยชน์และสามารถเพิ่มส่วนแสดงความสุภาพลงไปได้

ซึ่งในงานวิจัยฉบับนี้จะไม่ตัดกลุ่ม A ที่แสดงสภาพ แต่จะตัดอนุประโยคที่กลุ่ม B และ กลุ่ม C

เท่านั้น

TH19

文 節

①	a	母が世界の様々な所に行くのを趣味としており
	b	幼い頃から家族で旅行に行く機会が多く、
	c	その影響で私も旅行が趣味となりました。
②	a	タイ国内、または海外へ何度も行ったことがある私は旅行に関しては他者より詳しいと自信を持っております。
	b	また、日本へ2回も留学したことがあります、
	c	特に大学の時、留学生の友達と旅行しようと決めたら、
	d	私がいつも旅行先の情報を探し、
	e	プランを作り出します。
③	a	そのことで、自分自身でプランを立てて旅行する事に楽しみを見いだしました。
④	a	現在、日本へ15日間以内に旅行するタイ人はビザが必要ではないので、
	b	前より簡単に行けます。
⑤	a	そのため、最近日本への旅行がブームとなっており、
	b	とりわけ貴社の日本旅行向けのプランやプロモーションがタイの旅行者にとても人気があります。
⑥	a	私もあのような素晴らしいプランを立ちたいです。
⑦	a	それに、タイ人に日本の事をもっと知らせるための仕事をしたいと存じております。
⑧	a	私は国語力と留学経験があるので、
	b	世界中の沢山の人々に出会い、
	c	社交的になり、
	d	開放的にもなりました。
⑨	a	異文化や習慣などを理解することもできるようになりました。
	b	世界が平和になるため、
	c	人々の視野を広がり、
	d	異文化を理解しなければなりません。
⑩	a	従って、その人がシーリズムを通じて、
	b	実際に自分でもの文化に接する必要があると存じます。
⑪	a	それは貴社のご企業理念との共通点でございます。
⑫	a	私は日本とタイの交流に一つの懸け橋になりたいです。

รูปที่ 3.3 ตัวอย่างการตัดอนุประโยค

หลังจากที่ตัดอนุประโยคตามเกณฑ์แล้วจึงแบ่งประเภทสำนวนเชื่อมความตามเกณฑ์การแบ่งประเภทสำนวนเชื่อมความของ 市川 (Ichikawa,1978) กรณีที่มีสำนวนเชื่อมความที่ไม่ปรากฏในตัวอย่างโดย 市川 (Ichikawa,1978) ผู้วิจัยจะพิจารณาว่าสำนวนที่ปรากฏนั้นมีหน้าที่เชื่อมโยงความในบริบทตรงกับสำนวนเชื่อมความประเภทใด แล้วจึงนำไปคำนวณอัตราส่วนการใช้ในระดับหน่วยย่อหน้าโดยนำจำนวนครั้งที่ปรากฏใช้ของสำนวนเชื่อมความในแต่ละประเภทไปหารกับจำนวนรอยต่อหน่วยย่อหน้า¹¹ ส่วนในระดับอนุประโยคจะนำจำนวนครั้งที่สำนวนเชื่อมความปรากฏใช้ทั้งหมดหาร

¹¹ รอยต่อหน่วยย่อหน้า คือ รอยต่อระหว่างเนื้อหา เช่น เนื้อหา 「 I 」 ไป 「 II 」 นับเป็น 1 รอยต่อหน่วยย่อหน้า แต่ยกเว้นไม่นับหน่วยย่อหน้าแรกสุดของปริจเฉท

กับจำนวนอนุประโยคทั้งหมด เกณฑ์การแบ่งประเภทสำนวนเชื่อมความและตัวอย่างสำนวนเชื่อมความแต่ละประเภทเป็นไปตามตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 ประเภทสำนวนเชื่อมความที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

ประเภทใหญ่	ประเภทย่อย	ตัวอย่างสำนวนเชื่อมความ
1.ประเภทตามความ(順接型) บอกผลที่คาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้น แน่นอนจากเนื้อหาที่กล่าวก่อนหน้านี้	① 順当 ② きっかけ ③ 結果 ④ 目的 ⑤ 結び付け	～だから ¹² ・それで・～ため・～とすると・ ～て・～ば・～たら・～なら・～ことで・～こ とにより・～ことから・～おかげで・～せい で・～ので・～から・そこで・だからこそ・そ の理由で・したがって・によって・～とおりに ～きっかけで ～結果・その結果 そのためには・～ように・そうつもりで・ その目的で 以上のように・以上の理由で
2.ประเภทแย้งความ(逆接型) บอกเนื้อหาที่แย้งกับเรื่องที่คาดการณ์ ไว้จากเนื้อหาที่กล่าวไว้ก่อนหน้านี้	⑥ 反対 ⑦ 背対・くいちがい ⑧ 意外・へだたり	しかし・～が・でも・といっても・～けど・ ～ながらも・とはいえ・～ても それなのに・それにもかかわらず・～のに・ ところが
3.ประเภทเพิ่มความ(添加型) บอกเนื้อหาที่เหมือนกันหรือ ยกตัวอย่างจากเนื้อหาที่กล่าวไว้ก่อน หน้า	⑨ 累加 ⑩ 序列 ⑪ 追加 ⑫ 並列 ⑬ 継起	そして・そうして つぎに・まず・一つ目・二つ目・最後に それから・そのうえ・それに・加えて・もう一 つ付け加えると・その他・～他・～かつ また そのとき・その後
4.ประเภทเทียบความ(对比型) บอกเนื้อหาที่เปรียบเทียบกับเนื้อหาที่ กล่าวไว้ก่อนหน้านี้	⑭ 比較 ⑮ 対立 ⑯ 選択	～というより・むしろ いっぽう・それにたいし または・あるいは
5.ประเภทเปลี่ยนความ(轉換型) เปลี่ยนเนื้อหาที่กล่าวเป็นเรื่องอื่นจาก เนื้อหาที่กล่าวไว้ก่อนหน้านี้	⑰ 移転 ⑱ 推移 ⑲ 課題 ⑳ 区分 ㉑ 放任	ところで・はなしかわって やがて・そのうちに さて・そもそも それでは・では それはそれとして
6.ประเภทซ้ำความ(同列型) บอกเนื้อหาเพื่ออธิบายความด้วย คำพูดอื่นหรือซ้ำความกับเนื้อหาที่ กล่าวไว้ก่อนหน้านี้	㉒ 反復 ㉓ 限定 ㉔ 置換	すなわち・つまり・ようするに たとえば・特に せめて・すくなくとも
7.ประเภทเสริมความ(補足型) เสริมเนื้อหาที่กล่าวไว้ก่อนหน้านี้	㉕ 根拠付け ㉖ 制約 ㉗ 補充 ㉘ 充足	なぜなら・というのは ただし・もともと なお・ちなみに (倒置的形式)

หมายเหตุ : ตารางเรียงเรียงโดยผู้วิจัย

¹² กรณีที่มีเครื่องหมาย 「～」 กำกับ หมายถึง สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏที่ท้ายอนุประโยค

ส่วนกรณีไม่มีเครื่องหมาย 「～」 กำกับ หมายถึง สำนวนเชื่อมความดังกล่าวปรากฏที่ต้นอนุประโยค

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การแบ่งประเภทสำนวนเชื่อมความตาม 市川 (Ichikawa,1978) และได้เพิ่มสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏในข้อมูลวิจัยแต่ไม่มีในเกณฑ์ดังกล่าว โดยพิจารณาบริบทที่สำนวนเชื่อมความปรากฏใช้ประกอบ ดังนี้

1. สำนวนเชื่อมความประเภทตามความ

เพิ่มประเภทย่อย ⑤ 結び付け(สรุปความ)¹³ ได้แก่ สำนวนที่มีคำว่า 「以上」 ปรากฏ เช่น 「以上のように」 เป็นต้น

เพิ่มสำนวนเชื่อมความแสดงความเห็นเหตุเป็นผล หรือ เงื่อนไข เช่น 「～おかげで」 「～せいで」 「～とおりに」 「～たら」 เป็นต้น

2. สำนวนเชื่อมความประเภทแย้งความ

เพิ่มสำนวน 「～ながらも」 「～だが」 「とはいえ」 「～ても」 เป็นต้น

3. สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความ

เพิ่ม 「一つ目」 「加えて」 「その他」 「それ以外に」 เป็นต้น

4. สำนวนเชื่อมความประเภทเกี่ยวความ

ไม่นำสำนวนเชื่อมความประเภทเกี่ยวความ (連鎖型)¹⁴ มาจัดประเภทสำนวนเชื่อมความในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เนื่องจากสำนวนเชื่อมความประเภทนี้เป็นประเภทที่แสดงความเชื่อมโยงด้วยเนื้อหาหรือสำนวนอื่นๆ โดยไม่ใช่สำนวนเชื่อมความ เช่น การเกริ่นเพื่อนำเข้าสู่เนื้อความหลัก เป็นต้น

¹³ สำนวนเชื่อมความนี้ทำหน้าที่เช่นเดียวกับ หน่วยเชื่อมโยงมหภาคที่บอกการสรุปความ ซึ่งทำหน้าที่เหมือนกับบอกการลงท้าย (เทพี จรัสจรวงเกียรติ,2000 :66)

¹⁴ 市川(Ichikawa,1978) แบ่งประเภทสำนวนเชื่อมความออกเป็น 8 ประเภท ตามที่ระบุไว้ในที่บทที่ 2 ตารางที่ 2.2 หน้า 16

บทที่ 4

โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่น

ในบทนี้จะแจกแจงและสรุปผลการวิเคราะห์โครงสร้างปริจเฉทของหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน โดยจะสรุปผลลักษณะเด่นของการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นของเจ้าของภาษา ความแตกต่างระหว่างทั้งสองกลุ่มอีกทั้งจะเสนอแนะข้อเสนอแนะสำหรับการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นด้วย

4.1 โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นของเจ้าของภาษา

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของเจ้าของภาษาชาวญี่ปุ่น ปรากฏว่ามีอัตราการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 อัตราการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นแบ่งตามประเภทโดยเจ้าของภาษา

โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่น	อัตราส่วนการใช้
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นปริจเฉท	16.6% (5 ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ท้ายปริจเฉท	63.4% (19 ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นและท้ายปริจเฉท	13.4% (4 ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางปริจเฉท	0% (0 ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางกระจายในปริจเฉท	3.3% (1 ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องไม่ปรากฏในปริจเฉท	3.3% (1 ตัวอย่าง)

เจ้าของภาษาใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่น 5 ประเภท และไม่ใช่โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางปริจเฉท โดยมีอัตราส่วนการใช้แบ่งตามประเภทจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด ดังนี้ เจ้าของภาษาใช้โครงสร้างปริจเฉทประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ท้ายปริจเฉทมากที่สุด โดยมีอัตราการใช้คิดเป็น 63.4% (19 ตัวอย่าง) รองลงมาได้แก่ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นปริจเฉทคิดเป็น 16.6% (5 ตัวอย่าง) ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นและท้ายปริจเฉทปรากฏใช้มากเป็นอันดับที่สามในอัตราส่วน 13.4% (4 ตัวอย่าง) ส่วนที่ประเภทที่ปรากฏการใช้น้อย ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางกระจายในปริจเฉทและประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องไม่ปรากฏในปริจเฉท ปรากฏใช้ในอัตราส่วนประเภทละ 3.3%

(1 ตัวอย่าง) และประเภทที่ไม่ปรากฏการใช้ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางปริเฉท ซึ่งการอัตรากการใช้โครงสร้างปริเฉทภาษาญี่ปุ่นในประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางปริเฉทนี้ปรากฏการใช้มากในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยซึ่งจะอธิบายอย่างละเอียดในข้อ 4.2

4.1.1 โครงสร้างปริเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ท้ายปริเฉท

โครงสร้างปริเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทนี้เป็นประเภทโครงสร้างปริเฉทที่ปรากฏใช้มากที่สุดในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน (63.4% หรือ 19 ตัวอย่าง) กล่าวคือ ผู้เขียนหยิบยกเหตุผลที่ต้องการสมัครเข้าทำงาน บรรยายถึงประสบการณ์การทำงาน เป็นต้นในช่วงต้นและกลางปริเฉท ก่อนที่จะสรุปว่าต้องการสมัครเข้าทำงานในตำแหน่งใดหรือแสดงความจำนงที่จะเข้าทำงานในบริษัทที่ต้องการสมัคร ซึ่งแนวโน้มที่ผู้เขียนวางหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องไว้ท้ายปริเฉทนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Kobayashi (1984) และ Ijuin and Takahashi (伊集院・高橋, 2012) ที่รายงานว่าเจ้าของภาษามีแนวโน้มการวางใจความสำคัญที่สุดของปริเฉทไว้ที่ท้ายปริเฉท

ตัวอย่างการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานโดยใช้โครงสร้างปริเฉทประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ท้ายปริเฉท เช่น JP03 รูปที่ 4.1

JP03

文

①	私は外国語を勉強するのが好きで、これまで英語、韓国語、タイ語等を勉強してきました。	段の認定
「Ⅱ」
②	初級レベルでとどまった言語もありますが、その言語を使って意思疎通できた時、ことばをきっかけにその背景にある文化を垣間見た時の喜びは、どの言語の学習においても共通でした。	
③	日本語教師は、そのような喜びを学習者と分かち合い、かつ日本語を母語とする自分自身にとっても、常に新しい発見がある職業であると考えています。	
④	日本語教師としての経験はまだあまり長くありませんが、タイではこれまで中学生から社会人まで、ゼロビギナーから大学で日本語を専攻していた学習者まで、様々な年齢・レベルの学習者の授業を担当してきました。	
⑤	それらの日本語教授経験及び自分自身のタイ語学習経験から、タイ人学習者に起こりやすい誤用や、その理由を理解し、指導に役立てることが出来ると信じております。	
⑥	また日本の民間企業・団体に働いた経験は、日系企業で働く、もしくは就職を希望する学習者が、語彙・文法の習得だけでなく、より高いレベルでの日本語でのコミュニケーション能力を目指すための指導に活かせるのではないかと考えています。	
⑦	貴校はタイ国における日本語教育において長年の実績と信頼があり、貴校で学んでいる学習者は、真剣に日本語を学びたい人、具体的な目標を持って学ぶ人が多いと感じています。	「Ⅲ」
⑧	そのような学校で、自分自身も磨かれながら日本語教育に携わりたいと願い、この度の講師募集に応募いたしました。	「中」
⑨	何卒よろしくお願い申し上げます	対象外

รูปที่ 4.1 ตัวอย่างโครงสร้างปริเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ท้ายปริเฉทโดยเจ้าของภาษา

จากตัวอย่างJP03 จะเห็นว่าตั้งแต่ประโยคที่①ถึงประโยคที่⑥ ผู้เขียนบรรยายเกี่ยวกับประสบการณ์การศึกษาการทำงาน เช่น ประสบการณ์ที่เคยศึกษาภาษาอังกฤษ ภาษาเกาหลีและ

ภาษาไทย และประสบการณ์การสอนผู้เรียนชาวไทย ซึ่งประสบการณ์เหล่านี้จะเป็นประโยชน์ในการทำงานในหน่วยงานที่ต้องการสมัครเข้าทำงานต่อไป ในประโยคที่⑦ ผู้เขียนได้บรรยายความรู้สึกต่อสถาบันที่ต้องการสมัครเข้าทำงานว่ามีความประทับใจว่าสถาบันมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น และผู้เรียนยังมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการเรียนภาษาญี่ปุ่นอีกด้วย และด้วยประสบการณ์และความประทับใจต่อสถาบันนี้เองทำให้ผู้เขียนมีความจำนงที่จะเข้าทำงานในสถาบันนี้ ซึ่งเนื้อหาที่แสดงความจำนงดังกล่าวระบุอยู่ที่ประโยคที่⑧ ส่วนประโยคที่⑨ เป็นคำทักทายจึงไม่นำมาเป็นข้อมูลวิเคราะห์

4.1.2 โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นปริจเฉท

โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นที่ปรากฏใช้เป็นอันดับที่ 2 ได้แก่ หน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นปริจเฉท (16.6% หรือ 5 ตัวอย่าง) กล่าวคือ เป็นการเขียนโดยเขียนความจำนงว่าต้องการสมัครงานในตำแหน่งใดตั้งแต่ต้นปริจเฉท แล้วจึงอธิบายเหตุผลการสมัคร และเนื้อหาสนับสนุนอื่นๆ ที่ช่วงกลางและท้ายปริจเฉท ในขณะที่ผู้เรียนชาวไทยเขียนโดยใช้โครงสร้างปริจเฉทประเภทนี้น้อยโดยใช้ในอัตราส่วน 6% (4 ตัวอย่าง) เท่านั้น

ตัวอย่างการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานโดยใช้โครงสร้างปริจเฉทประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นปริจเฉท เช่น JP05 (รูปที่ 4.2) ในประโยคที่① ผู้เขียนได้เล่าถึงความประทับใจกับนโยบายของบริษัทที่ต้องการสมัครเข้าทำงานจึงตัดสินใจจะสมัครเข้าทำงานในตำแหน่งพนักงานควบคุมระบบการทำงานซึ่งระบุอยู่ในประโยคที่ ② ในประโยคที่ ③ถึง⑥ กล่าวถึงประสบการณ์ทำงานเกี่ยวกับเรื่องระบบและพยายามเรียนรู้การพัฒนาระบบอย่างต่อเนื่อง และที่ท้ายปริจเฉทในประโยคที่⑦ ผู้เขียนได้เปรียบเทียบว่าในเงื่อนไขเดียวกันบริษัทที่ต้องการสมัครเข้าทำงานมีความมั่นคงมากกว่าบริษัทคู่แข่งอื่นจึงมีความมั่นใจว่าจะสามารถเข้าทำงานในบริษัทที่ต้องการสมัครได้อย่างราบรื่น

JP05	
文 ① 家庭の事情により転居することが先に立ち、転職先を探しておりましたところ御社の求人を見ました。 ② 地元を中心にシェアを確立し地盤を大事にされる方針に惹かれたところ 業務システムの運用管理者という私の希望通りの求人であり立地も望ましく志望致しました。	段の認定 「中」
③ システム開発者としても社内SEとしても主に流通関係に携わって参りました。 ④ 特に仲卸業の業務はシステム上の伝票の流れだけでなく各部門の現場にも入り 運用改革を行い実績をあげた経験を活かして御社が目指されている確みない運用フローの構築にも必ずお役に立ちます。	「Ⅱ」
⑤ また構築後の継続した運用にも携わらせて頂いて“無駄なコストを出さない利益”を求めていくことを希望します。	「Ⅰ」
⑥ 私自身もそういった業務に適正があると自負しており、現在もトヨタ式5S活動の指導実践を現場で行い 常により良い活動環境であるにはどうすべきか勉強しコンサルタントからも学び、 システム担当者の立場だからこそ出来る改善にも取り組んでおります。	「Ⅱ」
⑦ 御社を志望します大きな動機は先にも述べましたが、他に同条件の他社と比較して業績も安定されておられることと、 職場環境の改善取り組みの見える化の運用からも言葉だけではなく 風通しの良い職場で働くことが緑の下の力持ち的な業務でまわりを支える遣り甲斐を強く持てる、気持ちよく働けると考えた次第です。	「Ⅳ」

รูปที่ 4.2 ตัวอย่างโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อยหน้าแก่นเรื่อง วางอยู่ต้นปริจเฉทโดยเจ้าของภาษา

4.1.3 โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อยหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นและท้าย ปริจเฉท

โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นที่ปรากฏใช้เป็นอันดับสาม ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อยหน้าแก่นเรื่องวางที่ต้นและท้ายปริจเฉท ในอัตราส่วน 13.4% หรือ 4 ตัวอย่าง เป็นโครงสร้างการเขียนที่ผู้เขียนระบุความตั้งใจที่จะสมัครเข้าทำงานหรือตำแหน่งที่ต้องการสมัครไว้ที่ต้นปริจเฉท แล้วจึงเล่าถึงประสบการณ์การทำงาน ความสามารถของตนเอง จุดเด่นของบริษัทที่ต้องการสมัคร เป็นต้น แล้วจึงสรุปเน้นย้ำอีกครั้งที่ท้ายปริจเฉทหน่วยย่อยหน้าแก่นเรื่อง โครงสร้างปริจเฉทประเภทนี้ปรากฏใช้มากที่สุดในการเขียนงานเขียนแสดงความคิดเห็นโดยเจ้าของภาษาจากผลรายงานการวิจัยโดย Ijuin and Takahashi (伊集院・高橋, 2012) ถึงแม้ผลการวิเคราะห์หนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานจะไม่ใช้ประเภทที่ถูกใช้มากที่สุดก็ตาม ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากมีจำกัดจำนวนตัวอักษรจึงทำให้ผู้เขียนเลือกที่จะไม่เขียนหน่วยย่อยหน้าแก่นเรื่องเข้าไปมาหลายครั้ง ตัวอย่างโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อยหน้าแก่นเรื่องวางที่ต้นและท้ายปริจเฉท เช่น JP20 ในรูปที่ 4.3

JP20 文	段の認定
① 私は通関士の経験を貴社の輸入通関部門で活かしたいと考え志望しました。	「中」
② 通関士として8年間輸入通関業務に従事してきました。 これまでには食品、雑貨類、石油化学品等を中心にさまざまな貨物の輸入手続きを経験しています。	「Ⅱ」
③ その中でも特に食品の輸入通関については、野菜や果物から食肉、加工食品までさまざまな種類を通関してきました。	
④ 食品衛生法、植物防疫、動物検疫などの他法令も勉強し、あらゆる輸出入取引に対応できるよう知識を身に付けました。	
⑤ また、学生時代から専攻してきた英語は毎年TOEICを受験し、レベルが落ちることのないように勉強を続けています。	
⑥ 最近では日本においてどのような食品が人気であるかについても勉強しています。 時間の許す限り、輸入食品を扱う食料品店に通い、 実際に購入して調理して食卓に並べるなど、本や新聞だけでは味わうことのできない“トレンド”を捉えようと試んでいます。	
⑦ 現在、日本においては東南アジア諸国を原産国とする野菜、果物類の人気が高いことを知りました。	「Ⅲ」
⑧ 貴社の食品購買部においては特に東南アジア諸国からの食品輸入に積極的に取り組まれています。	
⑨ また、毎年新しい種類の食品を輸入し、市場を拡大するという積極的な事業展開に大変興味を抱きました。	
⑩ 私は貴社で働くことにより、 日本に住んでいながらさまざまな国の果物、野菜や料理を楽しむことができる市場の拡大に貢献したいと考えています。	「中」

รูปที่ 4.3 ตัวอย่างโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่อง วางอยู่ต้นและท้ายปริจเฉทโดยเจ้าของภาษา

จากตัวอย่างในรูปที่ 4.3 ผู้เขียนได้แสดงความจำนงว่าต้องการเข้าทำงานที่เกี่ยวข้องกับงานศุลกากรในประโยคที่ ① หลังจากนั้นในหน่วยย่อหน้าถัดมาตั้งแต่ประโยคที่②ถึงประโยคที่⑥ ผู้เขียนได้บอกเล่าถึงประสบการณ์ทำงานอย่างละเอียดว่าเคยทำงานศุลกากรที่ดูแลสินค้าประเภทอาหารของผู้กระจุกกระฉิก เป็นต้น และยังระบุถึงการเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง จากนั้นในประโยคที่ ⑦ถึงประโยคที่⑨ เขียนระบุถึงความสนใจที่มีต่อบริษัทที่ต้องการเข้าสมัครที่ว่าบริษัทมีการให้ความสำคัญกับสินค้าประเภทอาหารจากประเทศในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และในหน่วยย่อหน้าสุดท้ายของปริจเฉทที่ประโยคที่⑩ ได้เน้นย้ำว่าจากการที่ผู้เขียนจะได้เข้าทำงานในบริษัทจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้บริโภคชาวญี่ปุ่นได้มีโอกาสได้บริโภคผักและผลไม้ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศมากขึ้น

4.1.4 โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทอื่นๆ

โครงสร้างปริจเฉทประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางกระจายในปริจเฉทปรากฏใช้ในตัวอย่างข้อมูลเพียงแค่ 1 ตัวอย่างเท่านั้น โครงสร้างปริจเฉทประเภทนี้เป็นประเภทที่ผู้เขียนอธิบายเหตุผลประกอบการตัดสินใจสมัครเข้าทำงานและแทรกหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องไว้หลายตำแหน่งในปริจเฉท ตัวอย่างหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน ได้แก่ JP13 ในรูปที่ 4.4

JP13 文	段の認定
① 私が貴社に入社して、新興国の人々の生活向上に即した交通インフラ事業を遂行する一助になりたいです。	「中」
② 私は現在東南アジアをフィールドとした開発経済学を専攻しています。	「Ⅱ」
③ 歴史上、人々の生活の変遷は、良くも悪くも交通インフラの状況が大きく影響します。	「現」
④ 現在も、産業発展には交通インフラの発展は不可欠です。	
⑤ しかし、先行研究からも、大多数の市民生活への配慮に欠けた交通インフラ整備は経済にネガティブなインパクトを与えることが明らかにされています。	
⑥ 私は、開発経済の研究を通して、マクロとミクロ、両方の発展を遂げてこそ本当の経済発展が実現すると考えています。	
⑦ 留学から帰国後、真っ先に驚いたことは、信号や道路のコンディションといった交通インフラのレベルの高さでした。	
⑧ 留学時代、毎日読んでいた現地の新聞にも日本企業と政府の協力で記事をたくさん目にしました。	
⑨ 私も道路建設という分野でその一員になりたいと思い、建設業界を志望しています。	「中」
⑩ 貴社は他社に比べ、インフラ整備等の事業を開始する際の周辺住民への意向や生活環境の調査に重きを置かれています。	「Ⅳ」
⑪ また、貴社はJICAなどの途上国開発機関とも連携している点からも、	「Ⅲ」
⑫ 将来、研究よりも実務で開発に関わることを望んでいる私にとって非常に魅力的に感じています。	
⑬ 加えて、上述しましたとおり、私は将来海外で仕事をすることも視野に入れております。	「Ⅰ」
⑭ その時に備え、大学時代は経済学の学習はもちろん、留学後も英語やタイ語といった語学の学習を日常的に継続していました。	「Ⅱ」
⑮ 仮に貴社に入社できた際には、文系ですが、これらの能力を活かし、貴社に貢献したいと考えております。	「中」

รูปที่ 4.4 ตัวอย่างโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่อง วางกระจายในปริจเฉทโดยเจ้าของภาษา

ในประโยคที่① ผู้เขียนระบุว่าเมื่อได้เข้าทำงานในบริษัทที่ต้องการสมัครแล้วอยากทำหน้าที่เกี่ยวกับงานระบบขนส่งมวลชน จากนั้นในประโยคที่② ผู้เขียนระบุว่าตนเองกำลังศึกษาในสายวิชาการศึกษาด้านเศรษฐกิจ และในประโยคที่③ถึงประโยคที่⑧ อธิบายเกี่ยวกับสภาพการณ์ทั่วไปจากข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลที่มีระหว่างกันของการพัฒนาเศรษฐกิจและการขนส่งมวลชน ประโยคที่⑨ ผู้เขียนได้เขียนหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องระบุว่าต้องการเป็นส่วนหนึ่งของทีมงานที่ทำหน้าที่สร้างถนนหนทาง จากนั้นในประโยคที่⑩ ผู้เขียนเขียนถึงข้อเปรียบเทียบระหว่างบริษัทที่ต้องการสมัครและบริษัทคู่แข่ง ประโยคที่⑪และประโยคที่⑫ ระบุว่าบริษัทที่ต้องการสมัครเข้าทำงานว่าเป็นบริษัทที่มุ่งเน้นการร่วมงานกับองค์กรขนาดใหญ่ เช่น JICA ซึ่งมีความเหมาะสมกับตนเองที่มุ่งหวังจะลงปฏิบัติงานภาคสนามมากกว่าวิจัย ประโยคที่⑬ ระบุถึงความตั้งใจว่าอยากทำงานที่ต่างประเทศในอนาคต ประโยคที่⑭ กล่าวว่าจะเรียนภาษาไทยอย่างต่อเนื่องและที่ประโยคสุดท้ายเน้นย้ำความตั้งใจว่าหากได้เข้าทำงานในบริษัทจะพยายามใช้ความสามารถของตนทำงานอย่างเต็มที่ ซึ่งถือเป็นเนื้อหาที่เข้าข่ายหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่อง

โครงสร้างปริจเฉทที่ปรากฏใช้เพียงแค่ 1 ครั้งอีกประเภทหนึ่ง ได้แก่ โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องไม่ปรากฏในปริจเฉท คือ โครงสร้างปริจเฉทที่ไม่ได้มีการ

เขียนหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องไว้อย่างชัดเจนแต่ผู้อ่านสามารถเดาใจความสำคัญได้จากกรอ่านเนื้อหาทั้งหมด ตัวอย่างการใช้ ได้แก่ JP02 ในรูปที่ 4.5

JP02	段の設定
文	「Ⅱ」
① 私はタイ・ローカルのシステム業界において、とりわけシステムインテグレーション業の営業として日系企業に対するアプローチ経験を積んでまいりました。	
② あいにく日本人が私以外にいなかったため、 唯一の日本人ということで営業の現場をはじめとして購買、倉庫業務を含むバックオフィス業務、 ならびに請回収業務、スタッフの管理等を含め組織に必要な一通りの仕組みについて、幅広く見渡すことができました。	
③ 新たなビジネス軸を打ち出せず膠着状態にあるOM機器業界のなかで、これから新しい基軸としてインフラシステム業に着手されようとする貴社におかれました、 私のシステム営業としての知識、ならびにバックオフィスも含め請回収までのノウハウをすぐさま役立てることができるのではないかと考えております。	「Ⅲ」
④ 私自身はまだスタッフの戦力をより高めるための教育スキルまでは持ち合わせておりませんが、 貴社は自社製品の販売拡大のためのスタッフ教育のノウハウを保有しており、 今私自身に欠けている能力についても貴社から学び取れるものがあり私の商品価値も高めていくことができると考えております。	「Ⅰ」

รูปที่ 4.5 ตัวอย่างโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่อง ไม่ปรากฏในปริจเฉทโดยเจ้าของภาษา

ตั้งแต่ประโยคที่①ถึงประโยคที่② ผู้เขียนกล่าวถึงประสบการณ์การทำงานที่เคยทำงานเกี่ยวกับการทำงานกับบริษัทญี่ปุ่นในประเทศไทย ที่ผู้เขียนเป็นชาวญี่ปุ่นเพียงคนเดียวที่ทำงานเดิมจึงต้องทำงานหลายอย่างทั้งงานเอกสารจนไปจนถึงดูแลการซื้อขาย จัดวางระบบงาน ซึ่งในประโยคที่③ ผู้เขียนมองว่าจะสามารถนำเอาประสบการณ์และความสามารถเหล่านี้มาใช้ในการทำงาน และในประโยคที่④ บอกถึงความตั้งใจว่าจะพัฒนาศักยภาพตนเองเมื่อได้เข้าทำงานในบริษัทที่ต้องการสมัคร ซึ่งประโยคนี้บอกเพียงแค่ว่าสิ่งที่ต้องการทำหลังจากได้เข้าทำงานแล้วไม่ได้มีการระบุชัดเจนถึงตำแหน่งงานที่อยากจะทำอย่างชัดเจน ถึงแม้ว่าเมื่ออ่านหนังสือทั้งหมดแล้วจะเข้าใจว่าอยากเข้าทำงานในบริษัทดังกล่าวในตำแหน่งที่ตรงกับประสบการณ์ที่มีก็ตาม

4.1.5 ลักษณะเด่นของการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นโดยเจ้าของภาษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานโดยเจ้าของภาษาแล้ว สามารถสรุปลักษณะเด่นของการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นเพื่อเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานโดยเจ้าของภาษาได้ 2 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นที่เจ้าของภาษานิยมใช้มากที่สุด ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ท้ายปริจเฉท และประเภทที่นิยมรองลงมา ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นปริจเฉท และประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นและท้ายปริจเฉท

2. ในขณะที่เจ้าของภาษามีแนวโน้มไม่นิยมใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางปริจเฉทและประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องไม่ปรากฏในปริจเฉท ซึ่งสามารถอนุมานได้ว่าเจ้าของภาษาอาจมองว่าส่วนพื้นที่กลางปริจเฉทเป็นส่วนสำหรับการบรรยายรายละเอียด ข้อมูล เหตุผลเพิ่มเติม แต่ส่วนต้นและท้ายปริจเฉทเหมาะกับการวางหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องเนื่องจากเป็นจุดที่ผู้อ่านสามารถมองเห็นได้ง่ายกว่า ในส่วนของลักษณะเด่นในการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยจะกล่าวในข้อ 4.2

4.2 โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของเจ้าของภาษาชาวญี่ปุ่น ปรากฏว่ามีการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นทุกประเภท โดยมีอัตราส่วนการใช้แบ่งตามประเภทได้ตามตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 อัตราการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นแบ่งตามประเภทโดยผู้เรียนชาวไทย

โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่น	อัตราส่วนการใช้
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นปริจเฉท	6% (4 ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ท้ายปริจเฉท	50% (36 ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นและท้ายปริจเฉท	11.11% (8 ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางปริจเฉท	19.68% (14 ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางกระจายในปริจเฉท	12.49% (9 ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องไม่ปรากฏในปริจเฉท	0.72% (1 ตัวอย่าง)

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่าผู้เรียนชาวไทยใช้โครงสร้างปริจเฉทประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ท้ายปริจเฉทมากที่สุด โดยมีอัตราการใช้คิดเป็น 50% (36 ตัวอย่าง) รองลงมาได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางปริจเฉทคิดเป็น 19.68% (14 ตัวอย่าง) ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางกระจายในปริจเฉทถูกใช้มากเป็นอันดับที่สามในอัตราส่วนประเภทละ 12.49% (9 ตัวอย่าง) ประเภทที่ปรากฏใช้เป็นอันดับที่ 4 ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นและท้ายปริจเฉท อัตราส่วนการใช้อยู่ที่ 11.11% (8 ตัวอย่าง) ส่วน

ประเภทที่ปรากฏการใช้น้อย ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าวางอยู่ต้นปริมณฑลมีอัตราการใช้ที่ 6% (4 ตัวอย่าง) และประเภทหน่วยย่อหน้าเกินเรื่องไม่ปรากฏในปริมณฑลปรากฏใช้ในอัตราส่วนประเภทละ 0.72% (1 ตัวอย่าง)

4.2.1 โครงสร้างปริมณฑลภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าเกินเรื่องวางอยู่ท้ายปริมณฑล

โครงสร้างปริมณฑลภาษาญี่ปุ่นประเภทนี้เป็นประเภทโครงสร้างปริมณฑลที่ปรากฏใช้มากที่สุด ในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน (51.38% หรือ 37 ตัวอย่าง) ลักษณะการเขียนด้วยโครงสร้างนี้ คือ กล่าวถึงเหตุผลที่ต้องการสมัครเข้าทำงาน ประสบการณ์การทำงาน เป็นต้น ในช่วงต้นและกลางปริมณฑล ก่อนที่จะสรุปว่าต้องการสมัครเข้าทำงานในตำแหน่งใดหรือแสดงความจำนงที่จะเข้าทำงานในบริษัทที่ต้องการสมัครที่ท้ายปริมณฑลซึ่งทั้งผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษามีแนวโน้มที่ผู้เขียนวางหน่วยย่อหน้าเกินเรื่องไว้ท้ายปริมณฑลมากที่สุด ตัวอย่างหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานโดยผู้เรียนชาวไทย เช่น TH20 ในรูปที่ 4.6

TH20
文

	段の認定
① 私は将来日本で働き、 幸せな家族が作りたいです。	「I」
② 日本でどんな仕事がしたいかという、 マネージャーの仕事が挑戦したいと思います。	
③ そこで、現在チュラーロンコーン大学の文学部で日本語を専攻していながら、 ラムカムヘーン大学でM. B. A. を勉強しています。 管理学や、マーケティングなどについて勉強でき、 ビジネスの視野が広がりました。	「II」
④ 現代、コンビニは人の生活に欠かせないものとなり、 支店数が増えている一方です。	「III」
⑤ ファミリーマートもその一つですが、 私にとっては他のコンビニとイメージが少し違います。	
⑥ ファミリーマートについていい思い出があったということです。	
⑦ 小学生のころ、学校に行く前に、毎朝ファミリーマートで牛乳を買っておりました。	
⑧ ある日、ファミリーマートの前で買った牛乳を置いて忘れてしまいました。	
⑨ 翌日、いつものように牛乳を買おうとすると、 店員に「昨日牛乳を忘れましたね。	
⑩ 今日は払わなくてもいいですよ」と笑顔で言われました。	
⑪ ファミリーマートのサービスに大変感動し、 温かい気持ちを感じましたので、 ファミリーマートのことに興味があるようになりました。	
⑫ そのため、卒業したら、 現在専攻している日本語と経営学の知識を生かして、 スーパーバイザーの仕事に携わって行けたらと思い、 志望しました。	「中」
⑬ 将来は、私が感じたその温かい気持ちを お客様に伝えていけるような運営をぜひしてみたいと思っております。	

รูปที่ 4.6 ตัวอย่างโครงสร้างปริมณฑลภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าเกินเรื่อง

วางอยู่ท้ายปริมณฑลโดยผู้เรียนชาวไทย

TH20 ขึ้นต้นหนังสือในประโยคที่①ถึงประโยคที่②ด้วยการบอกเล่าถึงอนาคตว่าต้องการทำงานที่ประเทศญี่ปุ่นและมีครอบครัวที่มีความสุข งานที่อยากทำคืองานผู้จัดการ และเพื่อทำความเข้าใจฝั่งนั้นให้เป็นจริงผู้เขียนจึงเลือกที่จะเรียนภาษาญี่ปุ่นและการตลาดควบคู่กันไปซึ่งเนื้อหาในประโยคที่③จากนั้นในประโยคที่④ถึงประโยคที่⑩ ผู้เขียนได้เล่าถึงเหตุการณ์ประทับใจที่มีต่อร้าน Familymart และในหน่วยย่อหน้าสุดท้ายที่ประโยคที่⑫ถึงประโยคที่⑬ ผู้เขียนระบุชัดเจนว่าต้องการสมัครงานในตำแหน่ง supervisor

4.2.2 โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางปริจเฉท

โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทนี้พบการใช้โดยผู้เรียนชาวไทยมากเป็นอันดับที่ 2 อัตราส่วนการใช้อยู่ที่ 19.68% (14 ตัวอย่าง) เป็นโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นที่ผู้เขียนเขียนเหตุผลที่ต้องการสมัครเข้าทำงาน แล้วระบุตำแหน่งงานที่ต้องการทำ หรือกล่าวถึงความประทับใจที่มีต่อบริษัทที่ต้องการสมัครแล้วจึงแสดงความตั้งใจที่จะขอเข้าสมัครงาน หลังจากนั้นจึงเขียนเนื้อหาอื่น ๆ เสริม เช่น ข้อแตกต่างของบริษัทที่ต้องการสมัครเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทคู่แข่ง เป็นต้น ซึ่งการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานประเภทนี้ไม่ปรากฏในข้อมูลของเจ้าของภาษา

ตัวอย่างหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานที่เขียนด้วยโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทนี้ เช่น TH55 ในรูปที่ 4.7

JP55

文	段の認定
① 私は子供のときから日本の文化に興味を持っています。	「I」
② 日本に何回も旅行しました。	
③ それで、高校のときに日本語の勉強を始めました。	「II」
④ そして、チャーロンコーン大学で日本語専攻として勉強しました。また、広島大学に4ヶ月留学しました。	
⑤ そのとき私はたくさんの日本人の友達ができて、みなさんは私に日本の観光地や文化を紹介してくれました。	
⑥ それで、私は前より日本の魅力を感じました。	
⑦ そして、私はその魅力を他の人にも紹介したいと思います。	
⑧ それで、私はJTBに勤めたいです。	「中」
⑨ JTBは日本の旅行会社で、タイ人にとっても有名な会社で、タイにもJTBの支社があります。この前私はボランティアとして、JTBのカイドと働いたことがあります。	「III」
⑩ そのカイドさんは日本のことを色々話してくれて、とても上手だと思います。	
⑪ また、彼がいつも笑顔で、親切にお客さんを提供するすがたを見て、私はとても感動しました。	
⑫ 私もそのカイドさんのように、私の憧れの日本を人々に紹介をしたいと思います。	
⑬ JTBの経営理念のように自然、文化、歴史とのふれあいや人々の交流創造し、感動と喜びを提供します。	
⑭ タイには HIS という旅行会社もありますが、JTBの方が長い歴史があって、日本旅行を中心に色々なサービスを提供するので、	

รูปที่ 4.7 ตัวอย่างโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางปริจเฉทโดยผู้เรียนชาวไทย

ในประโยคที่①ถึงประโยคที่② เขียนระบุว่ามีความสนใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นตั้งแต่วัยเด็ก จึงตัดสินใจเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอกและได้มีโอกาสไปศึกษาต่อที่ประเทศญี่ปุ่น จึงยังทำให้ได้มีโอกาสสัมผัสและรู้สึกถึงมนต์เสน่ห์ของประเทศญี่ปุ่นมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงอยากจะแนะนำให้ผู้อื่นรู้จักกับประเทศญี่ปุ่นมากขึ้น (เนื้อหาตั้งแต่ประโยคที่③ ถึงประโยคที่⑦) จึงอยากเข้าทำงานที่ JT B (เป็นหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องของปริจเฉทนี้ที่ประโยคที่⑧) จากนั้นผู้เขียนเล่าถึงประสบการณ์ที่เคยได้ร่วมงานกับโค้ดของบริษัทJT B และความรู้สึกประทับใจโค้ดรุ่นพี่ จากนั้นจึงระบุถึงนโยบายของบริษัท อีกทั้งเปรียบเทียบว่าในแง่การให้บริการผู้เขียนน่าจะปรับตัวเข้าได้ง่ายกับบริษัทJT B มากกว่าบริษัทท่องเที่ยวคู่แข่ง

4.2.3 โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางกระจายในปริจเฉท

โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางกระจายในปริจเฉท อัตราส่วนการใช้อยู่ที่ 12.49% (9 ตัวอย่าง) ปรากฏใช้มากที่สุดเป็นอันดับที่ 3 โครงสร้างนี้มีลักษณะที่ผู้เขียนวางหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องไว้มากกว่าสองตำแหน่งในปริจเฉท โดยเน้นย้ำความตั้งใจที่จะสมัครเข้าทำงาน เช่น TH13 ในรูปที่ 4.8

TH13 文	段の認定
① 私は大学で日本語を専攻しております。	「Ⅱ」
② 今は、ビジネス日本語や日タイ翻訳などの日本語関係の仕事に役に立つ授業を取っており、 これらの能力を活かす事ができる仕事がしたいと思っております。	「Ⅰ」
③ そこで、日本語通訳という仕事に興味を持ちました。 通訳は様々な人と人のコミュニケーションをお手伝いする仕事で、 言葉がわからない人同士の意思を疎通させることのできる非常にやりがいがある仕事だと思ったからです。	「中」
④ 貴社を志望いたしました。	「Ⅳ」
⑤ 理由はホンダなど他の日本の車のメーカーなど比べると、様々な種類の車があって、 設立78年という歴史がありますから、若者から年配の方まで安心して貴社の車を使えて、 非常に信頼性がある会社だと思ったからです。	「Ⅲ」
⑥ そして、エコカーやハイブリッド車などの開発に力をいれ、貴社の企業理念の「クリーンで安全な商品の提供を使命とし、 あらゆる企業活動を通じて、住みよい地球と豊かな社会づくりに取り組む」に対して 真剣に取り組んでいらっしゃる所に心を打たれました。	「中」
⑦ また、父が自動車会社に勤めておりますので、子どもの頃から自動車にも興味があり、貴社に志望いたしました。	
⑧ 将来は日本語能力を活かして人と人を繋ぐ手助けをし、貴社のグローバル化に貢献できるようになりたいと思っています。	

รูปที่ 4.8 ตัวอย่างโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่อง
วางกระจายในปริจเฉทโดยผู้เรียนชาวไทย

ในประโยคที่①ถึงประโยคที่③ ผู้เขียนระบุว่าปัจจุบันศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ได้เรียนวิชาต่างๆ เช่น วิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ การแปล เป็นต้น ในอนาคตผู้เขียนต้องการทำงานที่จะได้ใช้ความรู้ความสามารถเหล่านี้ จึงต้องการสมัครทำงานในบริษัทแห่งนี้(ประโยคที่④ เป็นหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่อง) แล้วจึงอธิบายถึงเหตุผลที่เลือกสมัครงานบริษัทดังกล่าวเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทคู่แข่งตั้งแต่ประโยคที่⑤ถึงประโยคที่⑥ และเล่าถึงความประทับใจในนโยบายของบริษัทและให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าบิดาก็ทำงานบริษัทรถยนต์เช่นกัน (ประโยคที่⑥ถึงประโยคที่⑦) จึงต้องการสมัครเข้าทำงานในบริษัทนี้ (ประโยคที่⑦ถึงประโยคที่⑧เป็นหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่อง)

4.2.4 โครงสร้างปริจเฉทประเภทอื่นๆ

โครงสร้างปริจเฉทประเภทอื่นๆที่ปรากฏใช้ ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ที่ต้นและท้ายปริจเฉท ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ที่ต้นปริจเฉท และ ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องไม่ปรากฏในปริจเฉท

โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ที่ต้นและท้ายปริจเฉทปรากฏใช้มากที่สุดเป็นอันดับที่ 4 มีอัตราการใช้ที่ 11.11% (8 ตัวอย่าง) ซึ่งเป็นลักษณะการเขียนที่มีการวางหน่วยย่อหน้าไว้ที่ต้นและท้ายปริจเฉท และแทรกเนื้อหาอื่นๆไว้กลางปริจเฉท ตัวอย่างการใช้โครงสร้างนี้ ซึ่งโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นนี้ปรากฏใช้ในข้อมูลของชาวญี่ปุ่นมากเป็นอันดับที่3 เช่น TH21 ในรูปที่ 4.9

TH21 文	段の認定
① 私はワコム会社のクリエイティブ総務部を目指すと思っています。	「中」
② なぜかという、日本の漫画やアニメに興味を持つ自分は昔から趣味として漫画を描いており、アルバイトとしてデザインのお仕事を活躍しています。	「Ⅱ」
③ それに、ワコムの製品をずっと利用している私は、良い作品が成功できるように、能力一つだけで足りなく、道後も必要ということを意識しています。	「Ⅲ」
④ したがって、信頼に応えるブランドはこれからどのように改善するか、御社の一員として積極的に勤めると思っています。	
⑤ 言ったとおり、御社のタブレット等のようなワコム製品を長い時期に利用しているので、新しい仲間のような感じがした上で、製品の長所・短所が分かるようになった。	
⑥ 御社の製品質は高く、サービスも信頼できる。	
⑦ 御社の理念の「love and Inspires customers」は私の心に当たり、なぜ漫画を描きはじめたのかを思い出し、自分からも他人にインスピレーションをあげたいと思っており、創造力と言語力を使い、御社で勤めたいと思います。	「中」

รูปที่ 4.9 ตัวอย่างโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ที่ต้นและท้ายปริจเฉทโดยผู้เรียนชาวไทย

TH21 เขียนไว้ตั้งแต่ประโยคแรกว่าต้องการที่จะเข้าทำงานในตำแหน่งเกี่ยวกับครีเอทีฟในบริษัท และให้เหตุผลการสมัครว่ามีความชอบและเขียนการ์ตูนเป็นงานอดิเรก และยังคงกล่าวว่าคุณเขียนได้สินค้าของบริษัทที่ต้องการสมัครจึงทำให้ทราบถึงจุดเด่นและจุดด้อยของสินค้าและบริการ(เนื้อหาในประโยคที่②ถึงประโยคที่⑥) และได้เน้นย้ำที่ประโยคที่⑦ ซึ่งเป็นหน่วยย่อหน้าสุดท้ายของปริจเฉทว่าต้องการที่จะเข้าทำงานที่บริษัท

โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ที่ต้นปริจเฉทปรากฏใช้ในอัตราส่วน6% (4 ตัวอย่าง) เป็นอันดับที่ 5 ในขณะที่เจ้าของภาษาใช้ประเภทนี้เป็นลำดับที่ 2 ตัวอย่างการใช้โครงสร้างปริจเฉทโดยผู้เรียนชาวไทย เช่น TH27 รูปที่ 4.10 ในหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องที่ระบุถึงฝ่ายงานที่ต้องการสมัครไว้ที่หน่วยย่อหน้าแรก และให้เหตุผลการสมัครเพิ่มเติมในหน่วยย่อหน้าที่ตามมา เช่น ในประโยคที่②ถึงประโยคที่⑦ กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับบริษัทที่ต้องการสมัครซึ่งตรงกับเนื้อหา 「III」 จากนั้นกล่าวถึงความพยายามฝึกฝนการใช้ภาษาผ่านการทำงานพิเศษ ซึ่งตรงกับเนื้อหา 「II」 และกล่าวถึงนโยบายของบริษัทซึ่งตรงกับเนื้อหา 「III」 แล้วจึงเขียนถึงงานที่ใฝ่ฝัน ซึ่งตรงกับเนื้อหา 「I」

TH27 文	段の認定
① 私は海外営業に関する仕事を目指しております。	「中」
② ところで、なぜヤマハ発動機株式会社で働きたいのかというと自分を変えたいからです。	「III」
③ 孤独が好きなので、あまり積極的に人と接しようとしなくていいところがあります。	
④ しかし、このままではいけないだろうと思っていたところはヤマハで働いた経験がある友だちに貴社の行動方針を考えてくれました。	
⑤ そのなかには、「挑戦」という言葉があります。	
⑥ 私はその言葉に感化されました。	
⑦ 私は常に自分に挑戦します。	
⑧ そのため、自動車の中古部買取・販売を中心とする客がお世話になっている旅行会社で翻訳・通訳するアルバイトをしております。	「II」
⑨ 英語力や日本語力が向上するだけではなく、専門用語の勉強もでき、客とどのように接すれば良いのかも少しずつなれてきます。	
⑩ 翻訳する時には自分が設定した制限時間内に手際よく仕事を終えたり、正しい言葉遣いをうまく使い分けられるようになります。	
⑪ また、貴社は外国人を積極的に採用する企業であり、貴社の経営理念を重なり、仕事をする自分に誇りがもてるようになります。	「III」
⑫ 海外営業に関する仕事は私にとって憧れの自分の姿に一步近づき、今までやってきた中で最大の挑戦になれて、やりがいのある仕事だと思います。	「I」

รูปที่ 4.10 ตัวอย่างโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ที่ต้นปริจเฉทโดยผู้เรียนชาวไทย

ส่วนประเภทโครงสร้างปริจเฉทที่ปรากฏใช้น้อยที่สุดเพียง 1 ครั้ง ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องไม่ปรากฏในปริจเฉท ได้แก่ TH19 รูปที่ 4.11

TH19 文	段の認定
① 母が世界の様々な所に行くのを趣味としており 幼い頃から家族で旅行に行く機会が多く、その影響で私も旅行が趣味となりました。	「I」
② タイ国内、または海外へ何度も行ったことがある私は 旅行に関しては他者より詳しいと自信を持っております。	「II」
③ また、日本へ2回も留学したことがあり、 特に大学の時、留学生の友達と旅行しようと決めたら、 私がいつも旅行先の情報を探し、プランを作り出します。	「I」
④ そのことで、自分自身でプランを立てて 旅行する事を楽しみを見いだしました。	「III」
⑤ 現在、日本へ15日間以内に旅行するタイ人はビザが必要ではないので、 前より簡単に行けます。	「I」
⑥ そのため、最近日本への旅行がブームとなっており、 とりわけ貴社の日本旅行向けのプランやプロモーションがタイの旅行者にとっても人気があります。	「III」
⑦ 私もあのような素晴らしいプランを立ちたいです。	
⑧ それに、タイ人に日本の事をもっと知らせるための仕事をしたいと存じております。	
⑨ 私は国語力と留学経験があるので、世界中の沢山の人々に出会い、 社交的になり、開放的にもなりました。	
⑩ 異文化や習慣などを理解することもできるようになりました。	
⑪ 世界が平和になるため、人々の視野を広がり、異文化を理解しなければなりません。	
⑫ 従って、その人がシリーズを通じて、 実際に自分でもその文化に接する必要があると存じます。	
⑬ それは貴社のご企業理念との共通点でございます。	
⑭ 私は日本とタイの交流に一つの懸け橋になりたいです。	「I」

รูปที่ 4.11 ตัวอย่างโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่อง ไม่ปรากฏในปริจเฉทโดยผู้เรียนชาวไทย

แม้ว่าผู้เขียนจะเล่าถึงความชอบท่องเที่ยว และประสบการณ์ตรงที่ได้วางแผนการท่องเที่ยว บอกความมุ่งมั่นที่จะทำให้ชาวไทยรู้จักญี่ปุ่นมากขึ้น อีกทั้งความประทับใจที่ได้ทำงานกับ ไกด์ของ บริษัทที่ต้องการสมัคร แล้วจึงลงท้ายหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานว่าต้องการเป็นสะพาน เชื่อมระหว่างไทยและญี่ปุ่นก็ตาม ด้วยเนื้อหาเหล่านี้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ว่าผู้เขียนต้องการสมัครเข้า ทำงานจริง แต่ไม่มีหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องระบุถึงตำแหน่งงาน หรือแสดงความตั้งใจเข้าทำงานใน บริษัทที่ต้องการสมัครปรากฏชัดเจน

4.2.5 ลักษณะเด่นของการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นโดยผู้เรียนชาวไทย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานโดย ผู้เรียนชาวไทยแล้ว สามารถสรุปลักษณะเด่นของการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นเพื่อเขียนหนังสือแสดงความจำนง สำหรับสมัครงานโดยผู้เรียนชาวไทยได้ 2 ข้อ ดังนี้

1. โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นที่ผู้เรียนชาวไทยนิยมใช้มากที่สุด ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ท้ายปริจเฉท และประเภทที่นิยมรองลงมา ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางปริจเฉท และประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางกระจายในปริจเฉท

2. ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มไม่นิยมใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภท หน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นปริจเฉทและประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องไม่ปรากฏในปริจเฉท

4.3 ความแตกต่างในการใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นของเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทย

อัตราการใช้โครงสร้างประโยคที่ปรากฏไว้ในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทยเป็นตามตารางที่ 4.3 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเจ้าของภาษาใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานมากที่สุด 3 อันดับ ดังนี้ ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ที่ท้ายประโยค (63.4%) ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นประโยค (16.6%) และประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นและท้ายประโยค (13.4%)

ผู้เรียนชาวไทยใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานมากที่สุด 3 อันดับ ดังนี้ ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ที่ท้ายประโยค (50%) ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางประโยค (19.68%) และประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางกระจายในประโยค (12.49%)

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบอัตราการใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นระหว่างเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทย

โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่น	เจ้าของภาษา (30 ตัวอย่าง)	ผู้เรียนชาวไทย (72 ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นประโยค	16.6% (5ตัวอย่าง)	6% (4ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ที่ท้ายประโยค	63.4% (19ตัวอย่าง)	50% (36ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นและท้ายประโยค	13.4% (4ตัวอย่าง)	11.11% (8ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางประโยค	0% (0ตัวอย่าง)	19.68% (14ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางกระจายในประโยค	3.3% (1ตัวอย่าง)	12.49% (9ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องไม่ปรากฏในประโยค	3.3% (1ตัวอย่าง)	0.72% (1ตัวอย่าง)

จากลำดับอัตราส่วนการใช้โครงสร้างพบว่ากลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มใช้โครงสร้างประโยคประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ที่ท้ายประโยคมากที่สุด แต่ลำดับที่ 2 และ 3 ต่างกัน อาจกล่าวได้ว่าแม้กลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มจะมีแนวโน้มในการเลือกใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนหนังสือ

มากที่สุดในประเทศเดียวกันก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาการใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นประเภทอื่นๆ แล้วลำดับการใช้โครงสร้างประโยคมีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นจุดที่ต้องพิจารณาร่วมด้วยอย่างมากเมื่อจะนำไปปรับใช้การเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นเรื่องการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับผู้เรียนชาวไทย

นอกจากนี้แล้วผลการวิเคราะห์นี้ยังไม่ตรงกับรายงานการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นที่วิเคราะห์โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นที่ใช้เขียนเรียงความแสดงความคิดเห็นโดยผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวจีน ชาวเกาหลีใต้และชาวไต้หวัน ที่ว่าผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติกลุ่มนี้ไม่มีแนวโน้มที่ชัดเจนในการใช้โครงสร้างประโยค ซึ่งต่างจากเจ้าของภาษาชาวญี่ปุ่นที่มีแนวโน้มใช้ประโยคประเภทวางใจความสำคัญไว้ที่ต้นและท้ายประโยค (Ijuin and Takahashi, 2012) เนื่องจากผลการวิจัยฉบับนี้ปรากฏว่ากลุ่มเป้าหมายผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษามีแนวโน้มการเลือกใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานประเภทเดียวกัน ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าก่อนเรื่องวางอยู่ท้ายประโยค ซึ่งจากแนวโน้มดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนชาวไทยส่วนมากเลือกใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นที่ตรงกับเจ้าของภาษานั้นเอง

4.3.1 จุดรวม

ผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษามีจุดร่วมกันในการใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน 3 ข้อ ดังนี้

1. ประเภทโครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นที่นิยมใช้ ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าก่อนเรื่องวางอยู่ท้ายประโยค (尾括型)

ประเภทโครงสร้างประโยคที่ทั้งเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทยใช้มากที่สุด ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าก่อนเรื่องวางอยู่ท้ายประโยคโดยปรากฏใช้ในอัตราส่วนมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนข้อมูลหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานทั้งหมด โดยเจ้าของภาษามีอัตราส่วนการใช้อยู่ที่ 63.4% (19 ตัวอย่าง) และผู้เรียนชาวไทยมีอัตราส่วนการใช้อยู่ที่ 50% (36 ตัวอย่าง) ซึ่งจากแนวโน้มดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าโครงสร้างประโยคประเภทนี้ทั้งเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทยพิจารณาว่าเหมาะสมกับการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน

2. ประเภทโครงสร้างภาษาญี่ปุ่นที่ไม่นิยมใช้ ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าก่อนเรื่องไม่ปรากฏในประโยค (潜括型)

ประเภทโครงสร้างประโยคที่ทั้งเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทยไม่นิยมใช้ ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าก่อนเรื่องไม่ปรากฏในประโยคโดยปรากฏใช้เพียงแค่ 1 ตัวอย่างเท่านั้นในแต่ละกลุ่มเป้าหมายวิจัย ซึ่งจากแนวโน้มดังกล่าวสามารถอนุมานได้ว่า กรณีเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานลักษณะที่ผู้เขียนต้องแสดงความจำนงที่จะสมัครเข้าทำงาน หรือ ตำแหน่งที่ต้องการสมัครอย่างชัดเจน ถึงแม้ว่าเนื้อหาของการสมัครจะเขียนถึงเหตุผลในการสมัครหรือชื่อหนังสือที่ว่า

“หนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน” จะแสดงวัตถุประสงค์ของการเขียนแล้วก็ตาม และเป็นลักษณะการเขียนที่ผู้เขียนไม่ได้คาดหวังให้ผู้อ่านต้องตีความว่าผู้เขียนต้องการสื่อความว่าอะไร เช่น งานเขียนประเภทนิยายที่มีความซับซ้อนที่ผู้เขียนอาจไม่เขียนใจความสำคัญหรือสิ่งที่ต้องการบอกกล่าวที่สุดเพื่อเพิ่มความบันเทิงและสร้างเสน่ห์ให้งานเขียน เป็นต้น

3. ประเภทโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นที่มีอัตราการใช้ใกล้เคียงกันมากที่สุด ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นและท้ายปริจเฉท (兩括型)

แม้ว่าโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทนี้จะปรากฏใช้เป็นอันดับที่กลางเมื่อเทียบกับการใช้ปริจเฉทประเภทอื่นก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาอัตราส่วนการใช้นับได้ว่าเป็นโครงสร้างปริจเฉทอีกหนึ่งประเภทที่เจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทยใช้ในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน ดังนี้ โดยผู้เรียนชาวไทยมีอัตราส่วนการใช้อ้อยู่ที่ 11.11% (ลำดับที่ 4) และเจ้าของภาษามีอัตราส่วนการใช้อ้อยู่ที่ 13.4% (ลำดับที่ 3)

4.3.2 จุดต่าง

ผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษามีจุดต่างกันในการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน 3 ข้อ ดังนี้

1. ประเภทโครงสร้างปริจเฉทที่ปรากฏใช้ในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของผู้เรียนชาวไทยแต่ไม่ปรากฏใช้โดยเจ้าของภาษา ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางปริจเฉท¹⁵ (中括型)

โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางปริจเฉท เป็นประเภทเดียวที่เจ้าของภาษาไม่นำมาใช้ในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน แต่ในข้อมูลของผู้เรียนชาวไทยปรากฏการใช้นี้มากเป็นอันดับที่ 2 ในอัตราส่วน 19.68% (14 ตัวอย่าง) จากผลการวิเคราะห์นี้สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มมีลักษณะการใช้โครงสร้างปริจเฉทประเภทนี้ต่างกันโดยสิ้นเชิง กล่าวคือ เจ้าของภาษาไม่เลือกใช้โครงสร้างปริจเฉทประเภทนี้เลย ซึ่งอาจมีเหตุผลมาจากวิธีการเล่าเรื่องโดยจะหยิบยกเหตุผลที่จะสมัครมาเป็นประเด็นๆ มากกว่าลักษณะการเขียนแบบเล่าเรื่องตามลำดับเวลา เช่น ผู้เรียนชาวไทยที่เล่าประสบการณ์การใช้สินค้าของบริษัทที่ต้องการสมัครเข้าทำงานจึงทำให้ต้องการสมัครเข้าทำงานแล้วจึงอธิบายเหตุผลอื่นๆเสริม การใช้

¹⁵ ผู้เรียนชาวไทยมีการเรียงเนื้อหาโดยเกริ่นสิ่งที่ต้องการทำแล้วจึงกล่าวถึงหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องที่แสดงความตั้งใจขอเข้าทำงาน แล้วจึงอธิบายเนื้อหาอื่นๆที่แสดงเหตุผลขอเข้าสมัครงานเพิ่มเติม และมีการดำเนินเนื้อเรื่องโดยเล่าว่ามีเหตุการณ์ทำให้ตัดสินใจสมัครเข้าทำงานแล้วจึงอธิบายข้อมูลอื่นๆ ประกอบ ซึ่งไม่พบเรียงเนื้อหาเช่นนี้ในข้อมูลของเจ้าของภาษา (Suvichanaragul, 2017)

โครงสร้างประโยคประเภทนี้นับว่าเป็นประเภทที่มีการใช้แตกต่างกันมากที่สุดระหว่างกลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่ม

2. โครงสร้างประโยคที่ภาษาญี่ปุ่นที่เจ้าของภาษาใช้มากกว่าผู้เรียนชาวไทยในอัตราส่วนมากกว่า 50% ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นประโยค (頭括型)

เจ้าของภาษาใช้โครงสร้างประโยคประเภทนี้ในอัตราส่วน 13.4% ในขณะที่ผู้เรียนชาวไทยใช้โครงสร้างประโยคประเภทนี้ในอัตราส่วน 6% เมื่อพิจารณาจากลำดับอัตราส่วนการใช้เจ้าของภาษาใช้เป็นลำดับที่ 2 ส่วนผู้เรียนชาวไทยใช้เป็นลำดับที่ 5 จะเห็นได้ว่าความนิยมในการใช้ของกลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มต่างกันมาก สาเหตุที่ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มไม่นิยมใช้โครงสร้างประโยคประเภทนี้อาจเพราะมีความคุ้นเคยในการเขียนเรียงความภาษาไทยที่มักแบ่งประโยคเป็น 3 ส่วนใหญ่ ได้แก่ คำนำ เนื้อเรื่องและสรุป กล่าวคือที่ต้นประโยคจะเป็นพื้นที่ที่ผู้เขียนใช้เกริ่นเนื้อหาที่จะกล่าวถึงในงานเขียน แล้วจึงเขียนเนื้อหาอย่างละเอียดที่กลางประโยคแล้วจึงกล่าวสรุปความในท้ายประโยค จึงอาจส่งผลในการเขียนภาษาเป้าหมาย คือ ใช้พื้นที่ต้นประโยคในการเกริ่นนำเรื่องมากกว่าที่จะกล่าวสรุปหรือประเด็นสำคัญนั่นเอง ในขณะที่เจ้าของภาษาอาจได้รับอิทธิพลจากเว็บไซต์¹⁶ ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการสมัครงานและการเขียนเอกสารที่เกี่ยวข้อง

3. โครงสร้างประโยคที่ภาษาญี่ปุ่นที่ผู้เรียนชาวไทยใช้มากกว่าเจ้าของภาษาในอัตราส่วนมากกว่า 50% ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางกระจายในประโยค¹⁷ (分括型)

ผู้เรียนชาวไทยใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นประเภทนี้ในอัตราส่วน 12.49% เป็นลำดับที่ 3 ในทางกลับกันโครงสร้างประโยคประเภทนี้ปรากฏใช้ในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของเจ้าของภาษาเพียงแค่ 1 ตัวอย่างเท่านั้น จึงสามารถอนุมานจากอัตราส่วนการใช้โครงสร้างประโยคประเภทนี้ได้ว่าผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มที่จะเขียนย้ำถึงความตั้งใจที่จะสมัครเข้าทำงานมากกว่าหนึ่งครั้งในประโยค ส่วนเจ้าของภาษามีแนวโน้มที่ไม่เขียนหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องหลายครั้ง

¹⁶ เว็บไซต์ที่แนะนำให้เขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานด้วยโครงสร้างประโยคประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นประโยค เช่น 履歴 DO.com เป็นต้น ซึ่งแนะนำว่าในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน ควรเขียนตำแหน่งที่ต้องการสมัครเข้าทำงานไว้ที่ต้นประโยคก่อนแล้วจึงเขียนถึงเหตุผลการเข้าสมัคร เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้คัดเลือกผู้สมัครที่ต้องอ่านเอกสารสมัครเข้าทำงานเป็นจำนวนมาก

¹⁷ ผู้เรียนชาวไทยมีการเรียบเรียงเนื้อหาโดยอธิบายเหตุผลที่ต้องการเข้าสมัครแล้วจึงสรุปเนื้อหานั้นด้วยการเขียนแสดงความตั้งใจขอเข้าสมัครงาน หรือ เขียนเหตุผลขอเข้าสมัครงานสลับไปมากับหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องจึงทำให้นื้อหาวกไปวนมา (Suvichanaragul, 2017)

อาจเป็นเพราะมีการกำหนดจำนวนตัวอักษรไว้และความยาวของหนังสือไม่มากจึงเลือกที่จะเขียนงานให้กระชับและไม่กล่าวเนื้อหาซ้ำซ้อนเพื่อใช้พื้นที่ในปริจเฉทให้เป็นประโยชน์สูงสุด

จากลักษณะเด่น จุดเหมือนและจุดต่างของโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นที่เจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทยใช้ดังกล่าว ผู้วิจัยวิเคราะห์การใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานโดยเปรียบเทียบกับผลการวิจัยของวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งสรุปโครงสร้างที่เหมาะสมในการเขียนหนังสือประเภทนี้และเสนอแนะแนวทางการเรียนการสอนการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานที่เหมาะสมกับผู้เรียนชาวไทยในข้อที่ 4.4 ต่อไป

4.4 ข้อเสนอแนะแนวทางการเรียนการสอนการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน

ข้อเสนอแนะแนวทางการเรียนการสอนการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานที่เหมาะสมกับผู้เรียนชาวไทยมี 2 ข้อ

1. โครงสร้างปริจเฉทที่เหมาะสมกับการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน

จากผลวิจัยหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษามีแนวโน้มใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ท้ายปริจเฉท (尾括型) กล่าวคือ เขียนถึงความสนใจ ประสบการณ์ ทบียบยกความเชื่อมโยงระหว่างตนเองและบริษัทที่ต้องการสมัคร เป็นต้นก่อนที่จะแสดงความตั้งใจที่จะสมัครอย่างชัดเจน หรือ ระบุตำแหน่งที่ต้องการสมัครที่ท้ายปริจเฉท จึงสามารถสรุปได้จากแนวโน้มที่ตรงกันนี้ว่ากลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มพิจารณาว่าโครงสร้างปริจเฉทประเภทนี้มีความเหมาะสมที่จะใช้เพื่อการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานด้วยภาษาญี่ปุ่นนั่นเอง และการเขียนด้วยโครงสร้างปริจเฉทประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นปริจเฉท (頭括型) ที่ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มไม่นิยมใช้ควรจะมีเพิ่มเติมเป็นทางเลือกและให้ฝึกใช้มากขึ้นเนื่องจากเป็นประเภทโครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นที่เจ้าของภาษานิยมใช้มากเป็นอันดับที่สองและเป็นรูปแบบการเขียนที่เว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านการสมัครงานในบริษัท ญี่ปุ่นแนะนำว่าเหมาะสมกับการเขียนหนังสือประเภทนี้

2. โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นที่ควรให้ผู้เรียนชาวไทยหลีกเลี่ยงการใช้

ผู้เรียนชาวไทยนิยมใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางปริจเฉท (中括型) แต่ไม่ปรากฏใช้ในข้อมูลของเจ้าของภาษา ส่วนโครงสร้างปริจเฉทประเภทที่ปรากฏใช้มากในข้อมูลของผู้เรียนชาวไทยแต่พบน้อยในข้อมูลของเจ้าของภาษา ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางกระจายในปริจเฉท (分括型) จะเห็นว่าโครงสร้างปริจเฉททั้งสองประเภทนี้เป็นประเภทที่เจ้าของภาษามีแนวโน้มไม่นิยมใช้แต่ผู้เรียนชาวไทยนิยมใช้ เนื่องจากเป็นวิธีการเขียนที่ทำ

ให้ปริเฉทขาดความเป็นเอกภาพ เพราะ หากกล่าวเหตุผลที่ต้องการสมัครเข้าทำงานและบอกความตั้งใจเข้าทำงานแล้วเนื้อหาของปริเฉทควรจะสรุปใจความได้ครบถ้วน แต่กลับอธิบายเหตุผลเพิ่มเติมต่ออีก ส่วนโครงสร้างปริเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางกระจายในปริเฉท เป็นวิธีการเขียนที่อาจไม่เหมาะสมกับการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานที่มีความยาวค่อนข้างสั้น เพราะอาจทำให้เนื้อหาจืดจางไปมา แม้จะมีบทสรุปปรากฏหลายครั้งของเนื้อหาแต่ละเนื้อหาแต่ในทางกลับกันทำให้ดูเหมือนขาดการสรุปความของปริเฉททั้งหมด

บทที่ 5

สำนวนเชื่อมความ

ในบทนี้จะแจกแจงและสรุปผลการวิเคราะห์การใช้สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏในหนังสือ แสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน โดยจะสรุปผลการใช้สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในระดับหน่วย ย่อหน้าและ ระดับอนุประโยค ว่าเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทยมีลักษณะเด่นในการใช้สำนวนเชื่อม ความอย่างไร รวมถึงความแตกต่างในการใช้ระหว่างสองกลุ่ม อีกทั้งจะเสนอแนวทางการเรียนการ สอนการใช้สำนวนเชื่อมความเพื่อเขียนหนังสือแสดงความจำนงเป็นภาษาญี่ปุ่นที่เหมาะสมกับผู้เรียน ชาวไทยอีกด้วย

5.1 สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในระดับหน่วยย่อหน้า

สำนวนเชื่อมความเป็นหน่วยทางไวยากรณ์ที่มีความสำคัญในการใช้เพื่อพัฒนาเนื้อหาใน ปริจเฉท ในหนึ่งปริจเฉทของหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานที่นำมาเป็นข้อมูลวิเคราะห์ ใน งานวิจัยฉบับนี้สามารถแบ่งหน่วยย่อหน้าออกได้หลายหน่วยย่อหน้าตามเนื้อหาที่กำหนดให้ระบุลงใน หนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน ด้วยเหตุนี้การเชื่อมโยงความจากเนื้อหาหนึ่งไปยังอีกเนื้อหา หนึ่งจึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้สำนวนเชื่อมความเพื่อให้เนื้อหาในปริจเฉทเกิดความต่อเนื่องและเป็น เอกภาพ

5.1.1 สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าโดยเจ้าของภาษา

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของเจ้าของภาษา ปรากฏว่ามีอัตราการใช้สำนวนเชื่อมความระหว่างหน่วยย่อหน้า เมื่อเทียบกับจำนวนรอยต่อหน่วยย่อ หน้าปรากฏทั้งหมดในข้อมูลหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานจำนวน 30 ฉบับ ได้ตาม ตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 อัตราการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าโดยเจ้าของภาษา

จำนวนรอยต่อ หน่วยย่อหน้า	อัตราส่วนสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้
112 รอยต่อ	17.85 % (20 ครั้ง)
อัตราส่วนสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้แบ่งตามประเภท	
ประเภทตามความ (順接型)	5.36 % (6 ครั้ง)
ประเภทแย้งความ (逆接型)	1.78 % (2 ครั้ง)
ประเภทเพิ่มความ (添加型)	8.93 % (10 ครั้ง)
ประเภทเสริมความ (補足型)	0.89 % 1 ครั้ง)
ประเภทเทียบความ (对比型)	0.89 % (1 ครั้ง)
ประเภทซ้ำความ (同列型)	ไม่ปรากฏใช้
ประเภทเปลี่ยนความ (轉換型)	ไม่ปรากฏใช้

ผลการวิเคราะห์และกำหนดเนื้อหาของหน่วยย่อหน้า ปรากฏว่าหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของเจ้าของภาษาจำนวน 30 ฉบับมีจำนวนรอยต่อหน่วยย่อหน้าทั้งสิ้น 112 รอยต่อ และมีสำนวนเชื่อมความปรากฏใช้ในอัตราส่วนตามที่ระบุไว้ในตารางที่ 5.1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอัตราส่วนที่สำนวนเชื่อมความปรากฏใช้เมื่อเทียบกับจำนวนรอยต่อหน่วยย่อหน้า (112 รอยต่อ) คิดเป็น 17.85% (20 ครั้ง) และสามารถลำดับอัตราส่วนการใช้ตามประเภทสำนวนเชื่อมความจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ประเภทสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากที่สุด คือ ประเภทเพิ่มความ (添加型) อัตราส่วนการใช้อยู่ที่ 8.93% (10 ครั้ง) ประเภทสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากเป็นอันดับที่ 2 ได้แก่ ประเภทตามความ (順接型) อัตราส่วนการใช้อยู่ที่ 5.36% (6 ครั้ง) ประเภทสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากเป็นอันดับที่ 3 ได้แก่ ประเภทแย้งความ (逆接型) อัตราส่วนการใช้อยู่ที่ 1.78% (2 ครั้ง) ประเภทสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้เป็นอันดับที่ 4 ได้แก่ ประเภทเสริมความ (補足型) และประเภทเทียบความ (对比型) อัตราส่วนการใช้เท่ากันประเภทละ 0.89% (1 ครั้ง) ส่วนประเภทสำนวนเชื่อมความที่ไม่ปรากฏใช้ ได้แก่ ประเภทซ้ำความ (同列型) และ ประเภทเปลี่ยนความ (轉換型)

จากอัตราส่วนการใช้สำนวนเชื่อมความมีค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ผู้เขียนไม่ได้ใช้สำนวนเชื่อมความเพื่อเชื่อมเนื้อหาทุกหน่วยย่อหน้า แต่มีการใช้ที่รอยต่อที่ผู้เขียนพิจารณาว่าความเชื่อมโยงของเนื้อหาจะราบรื่นกว่าหรือมีความสำคัญที่ต้องใช้สำนวนเชื่อมความ เมื่อพิจารณาความเชื่อมโยงของ

เนื้อหาในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานพบว่า ผู้เขียนจะแสดงเหตุผลที่ต้องการสมัครเข้าทำงานในบริษัทที่ต้องการเข้าสมัครโดยการหยิบยกเหตุผลต่างๆมาประกอบ และด้วยเหตุผลดังกล่าว นั้นจึงยังผลลัพธ์ให้ตัดสินใจสมัครเข้าทำงาน จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้มีแนวโน้มที่สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความ (添加型) และประเภทตามความ (順接型) มาก แต่สำนวนเชื่อมความทั้งสองประเภทนี้นับว่าเป็นสำนวนเชื่อมความที่สามารถเลือกใช้ได้ง่าย เนื่องจากความเชื่อมโยงสามารถพิจารณาได้จากเนื้อหา เช่น เนื้อหาที่อยู่ด้านหน้าแสดงเหตุ เนื้อหาถัดมาเป็นผลลัพธ์ ผู้อ่านสามารถทราบความเชื่อมโยงของทั้งเนื้อหาทั้งสองได้จากบริบทแม้ว่าจะไม่มีการใช้หน่วยเชื่อมความก็ตาม

ในสำนวนเชื่อมความแต่ละประเภทปรากฏการใช้สำนวนเชื่อมความสรุปได้ตามตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 ความถี่ของสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในระดับหน่วยย่อหน้าโดยเจ้าของภาษา

ประเภท	อัตราส่วนการใช้	สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้
ประเภทตามความ (順接型)	5.36 % (6 ครั้ง)	以上の点から (1 ครั้ง) 以上のように (1 ครั้ง) 以上により (1 ครั้ง) 以上の理由から (1 ครั้ง) 以上に挙げた理由から (1 ครั้ง) そのために (1 ครั้ง)
ประเภทแย้งความ (逆接型)	1.78 % (2 ครั้ง)	しかし (1 ครั้ง) でも (1 ครั้ง)
ประเภทเพิ่มความ (添加型)	8.93 % (10 ครั้ง)	また (8 ครั้ง) そして (1 ครั้ง) それに (1 ครั้ง)
ประเภทเสริมความ (補足型)	0.89 % (1 ครั้ง)	なぜ~なのかといえ (1 ครั้ง)
ประเภทเทียบความ (対比型)	0.89 % (1 ครั้ง)	一方 (1 ครั้ง)
ประเภทซ้ำความ (同列型)	0 % (0 ครั้ง)	ไม่ปรากฏใช้
ประเภทเปลี่ยนความ (転換型)	0 % (0 ครั้ง)	ไม่ปรากฏใช้

จากตารางที่ 5.2 จะเห็นว่าสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏในแต่ละประเภทนั้นจำกัดอยู่ที่สำนวนไม่กี่สำนวนเท่านั้นที่ปรากฏใช้ หากพิจารณาจากภาพรวมของสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้แล้วพบว่าเกือบทั้งหมดเป็นสำนวนเชื่อมความที่เหมาะสมกับการเขียน ยกเว้นสำนวนเชื่อมความประเภทแย้ง

ความ (逆接型) ที่ปรากฏการใช้สำนวน 「でも」 และสำนวนเชื่อมความประเภทเสริมความ (添加型) ที่ปรากฏใช้สำนวน 「それに」 ซึ่งนิยมใช้ในภาษาพูดมากกว่า

เมื่อพิจารณาสำนวนที่ใช้มากที่สุดอันดับแรกและอันดับที่ 2 พบว่า สำนวนเชื่อมความที่นิยมใช้เมื่อเทียบกับสำนวนอื่นในประเภทเดียวกันอย่างเห็นได้ชัด ได้แก่ สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความ (添加型) ที่ปรากฏการใช้สำนวน 「また」 จำนวน 8 ครั้ง และสำนวนเชื่อมความประเภทตามความ (順接型) ได้แก่ สำนวนที่มีคำว่า 「以上」 ประกอบจำนวน 5 ครั้ง ซึ่งลักษณะเด่นและบริบทที่สำนวนเชื่อมความเหล่านี้ปรากฏใช้จะอธิบายพร้อมยกตัวอย่างโดยละเอียดจากประเภทสำนวนเชื่อมความปรากฏใช้จากมากไปน้อยตั้งแต่ข้อ 5.1.1.1 เป็นต้นไป

5.1.1.1 สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความโดยเจ้าของภาษา

สำนวนเชื่อมความประเภทนี้ปรากฏใช้มากที่สุดในอัตราส่วน 8.93% (10 ครั้ง) เมื่อเทียบกับจำนวนหน่วยย่อหน้าที่ปรากฏทั้งหมด และสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากที่สุดในประเภทนี้ ได้แก่ 「また」 (8 ครั้ง) และปรากฏใช้สำนวน 「そして」 (1 ครั้ง) และ 「それに」 (1 ครั้ง) เหตุผลที่ทำให้มีการใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความมากที่สุดอาจเป็นเพราะผู้เขียนต้องเพิ่มเหตุผลในการขอสมัครเข้าทำงาน เช่น สิ่งที่น่าสนใจ หรือ ความเชื่อมโยงระหว่างผู้เขียนและบริษัทที่ต้องการสมัคร เป็นต้น ด้วยลักษณะเนื้อหาของหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานที่ต้องเพิ่มเติมเหตุผลการสมัครดังกล่าวเอื้อให้ผู้เขียนใช้สำนวนเชื่อมความประเภทนี้เพื่อเชื่อมโยงความนั่นเอง อีกทั้งสำนวน 「また」 ที่ปรากฏใช้มากที่สุดเป็นสำนวนที่นิยมในภาษาเขียนด้วย

ตัวอย่างการใช้สำนวนเชื่อมความ 「また」 「そして」 และ 「それに」 ได้แก่ ตัวอย่างที่ 1 และ ตัวอย่างที่ 2 โดย JP05

ตัวอย่างที่ 1 JP05

(前略) 「Ⅱ」システム開発者としても社内SEとしても主に流通関係に携わって参りました。特に仲卸業の業務はシステム上の伝票の流れだけではなく各部門の現場にも入り運用改革を行い実績をあげた経験を活かして御社が目指されている淀みない運用フローの構築にも必ずお役に立ちます。また、「Ⅰ」構築後の継続した運用にも携わらせて頂いて「無駄なコストを出さない利益」を求めていくことを希望します。(後略)

จากตัวอย่าง JP05 ผู้เขียนใช้สำนวน 「また」 เพื่อเพิ่มเหตุผลที่ต้องการขอสมัครเข้าทำงานระหว่างเนื้อหา 「Ⅱ」 (สิ่งที่ผู้เขียนลงมือกระทำจริงเพื่อให้เป้าหมายที่ตั้งไว้สำเร็จ) และ 「Ⅰ」 (สิ่งที่ผู้เขียนต้องการทำ)

ตัวอย่างที่ 2 การใช้ 「そして」 และ 「それに」 โดย JP25

ตัวอย่างที่ 2 JP25

(前略) 「現」日本と国際的な問題を抱えている国もあります。間違った情報から日本のことを誤って理解している人も多くいると思います。そのような中で私は、より多くの人に本当の日本のことについて知ってもらうことが大切なのではないかと考えています。「I」そしてそれに一番深く携わることのできるのは、日本語の先生なのではないかと思い、日本語教師を目指すことに決めました。(後略)

จากตัวอย่างที่ 1 JP05 ผู้เขียนใช้สำนวน 「そしてそれに」 เพื่อเพิ่มเหตุผลที่ต้องการขอสมัครเข้าทำงานระหว่างเนื้อหา 「現」 (สภาพการณ์ทั่วไปซึ่งในที่นี่กล่าวถึงปัญหาระหว่างประเทศของญี่ปุ่น) และ 「I」 (สิ่งที่ผู้เขียนต้องการทำ)

5.1.1.2 สำนวนเชื่อมความประเภตามความโดยเจ้าของภาษา

สำนวนเชื่อมความประเภนี้ปรากฏใช้มากที่สุดในอัตราส่วน 5.36% (6 ครั้ง) เมื่อเทียบกับจำนวนหน่วยย่อหน้าที่ปรากฏทั้งหมด สำนวนเชื่อมความประเภนี้เป็นประเภที่ใช้บอกผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นแน่นอนจากเนื้อหาที่กล่าวก่อนหน้า ซึ่งหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานนั้นเป็นหนังสือที่แสดงเหตุผลที่จะเข้าสมัครงานและมีการกล่าวถึงแผนในอนาคตของผู้สมัครว่า หากได้เข้าไปในบริษัทที่ต้องการทำงานแล้วต้องการจะทำงานอย่างไร เป็นต้น จึงนับว่าเป็นเนื้อหาที่เอื้อให้ใช้สำนวนเชื่อมความประเภนี้

สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากที่สุด ได้แก่ สำนวนที่สรุปความที่กล่าวไว้ด้านบนทั้งหมดและบอกบทสรุปจากสิ่งที่ได้กล่าวมานั้น เช่น 「以上のように・以上の点から」 เป็นต้น ซึ่งทุกสำนวนเชื่อมโยงความมีคำว่า 「以上」 ประกอบ จำนวนการใช้ทั้งสิ้น 5 ครั้ง และมีการใช้สำนวน 「そのために」 ซึ่งแสดงเป้าหมายจำนวน 1 ครั้ง

สำนวนเชื่อมความ เช่น 「以上のように・以上の点から」 เป็นต้น ทั้งหมดปรากฏใช้เชื่อมความเนื้อหาที่แสดงเหตุผลที่เข้าสมัครทำงานซึ่งเขียนอยู่หน้าสำนวนเชื่อมโยง และหลังสำนวนเชื่อมความนี้เป็นหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องของปริจเฉทและเป็นหน่วยย่อหน้าที่วางไว้ที่ท้ายปริจเฉท การใช้สำนวนเชื่อมความนี้สอดคล้องกับที่เจ้าของภาษาเลือกใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่น ประเภหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางที่ท้ายปริจเฉท เพราะถือเป็นเนื้อหาที่สรุปเหตุผลทั้งหมดที่ได้กล่าวไว้ในช่วงต้นและกลางปริจเฉท แต่การใช้สำนวนเชื่อมความนี้ปรากฏใช้ในข้อมูลของผู้เรียนชาวไทยน้อยมากทั้งที่ผู้เรียนชาวไทยเองก็เลือกใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภหน่วยย่อหน้าแก่น

เรื่องวางที่ท้ายปริจเฉทมากที่สุดก็ตาม ตัวอย่างการใช้สำนวนเชื่อมความเช่น 「以上のように・以上の点から」 เป็นต้น ได้แก่ ตัวอย่างที่ 3 JP15

จากตัวอย่างที่ 3 จะเห็นว่าหลังจากที่ผู้เขียนหยิบเหตุผลว่าต้องการจะทำงานลักษณะใดแล้วและอ้างอิงถึงเนื้อหาของเรื่องที่ว่าการว่าเข้าช่ยกับงานที่ต้องการทำ แล้วจึงใช้สำนวน 「以上のように」 เพื่อสรุปความทั้งหมดว่าจากเหตุผลทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ตัดสินใจขอสมัครงานกับที่ว่าการนั่นเอง การใช้สำนวน 「以上のように」 นี้ถือว่ามีเหมาะสมกับโครงสร้างปริจเฉทประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ท้ายปริจเฉท เพราะเป็นการสรุปความที่เป็นเหตุผลทั้งหมดกับหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องที่ท้ายสุดของปริจเฉทนั่นเองตัวอย่างที่ 3 JP15

JP15

文	段の認定
① 私は元々基礎自治体での仕事に興味を持っていました。	「I」
② なぜなら、相手の顔がよく見えるような場で仕事したいという思いがあったからです。	
③ 現代は、IT 技術の進歩や価値観の多様化から、コミュニケーションの希薄化が叫ばれています。	「現」
④ そんな現代社会だからこそ、人と人のコミュニケーションをもう一度見直し、大切にしていけるような仕事をしたいと考えていました。	「I」
⑤ そこで、サービスの相手方で ある住民の方々と最も近い距離で仕事ができる基礎自治体目指すようになりました。	
⑥ 市役所の業務では、出生届に始まり死亡届まで、人の出生から亡くなるまで住民の方の人生に関わる仕事ができます。	「III」
⑦ このような業務ができる場は他には少ない と思います。	
⑧ また、市役所では約3年毎のジョブローテーションがあり、多様な幅広い業務を経験することができるため、自分自身の可能性も広げていくことができる点も魅力だと考えました。	
⑨ <u>以上のように</u> 、人と人の触れ合いを大切に、自分自身も幅広く成長していけるということが、私が市役所を目指した理由です。	「中」

ตัวอย่างสำนวนเชื่อมความอีกหนึ่งหน่วยที่ปรากฏใช้ ได้แก่ 「そのために」 ใน ตัวอย่างที่ 4 JP22 ดังนี้

ตัวอย่างที่ 4 JP22

(前略) 「I」入社後は、接客だけではなく裏方の仕事も経験し、ホテルの全体像を把握した上で、ホテルの顔とも言えるコンシェルジュとなることが目標の一つです。そのために、「II」日頃から流行に敏感になること、話題の場所に実際足を運ぶことやマナー・プロトコール検定受験のための勉強に力を入れています。(後略)

ผู้เขียนได้เล่าถึงเป้าหมายของตนเองที่ว่าตนเองอยากทำงานในตำแหน่งที่จะได้เป็นตัวแทนของโรงแรม ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ตรงกับข้อ 「I」 (สิ่งที่ตนเองอยากทำ) และเพื่อให้เป้าหมายดังกล่าวสำเร็จจึงพยายามเรียนรู้ทั้งมารยาท สถานที่ท่องเที่ยวใหม่ๆที่เป็นที่จับตามองก็ไปด้วยตนเอง เป็นต้น ผู้เขียนใช้ 「そのために」 เพื่อเชื่อมเนื้อหาเข้าด้วยกัน

5.1.1.3 สำนวนเชื่อมความประเภทอื่นๆโดยเจ้าของภาษา

สำนวนเชื่อมความประเภทอื่นๆที่ปรากฏใช้ในระดับหน่วยย่อหน้าโดยเจ้าของภาษา ได้แก่ สำนวนเชื่อมความประเภทแย้งความ (逆接型) สำนวนเชื่อมความประเภทเทียบความ (对比型) และสำนวนเชื่อมความประเภทเสริมความ (補足型)

สำนวนเชื่อมความประเภทแย้งความปรากฏใช้ในอัตราส่วน 1.78% (2 ครั้ง) โดยปรากฏใช้ 「しかし」 (1 ครั้ง) และ 「でも」 (1 ครั้ง) ตัวอย่างการใช้สำนวนเชื่อมความประเภทนี้ได้แก่ ตัวอย่างที่ 5 JP07 และ ตัวอย่างที่ 6 JP07

ตัวอย่างที่ 5 JP07

(前略) 「Ⅱ」いつでも海外に出れる英語力をつける事と、色々な人を通して考えや価値観を聞くようにしています。しかし、「Ⅲ」テレビで御社を知ったとき、もっと大きな考えが根っこにあるのが分かりました。ボーダレス・ジャパンでは、社員が企画を出し、ビジネスで成り立てば資本金が出され、その事業を任される。(後略)

จากตัวอย่างที่ 5 JP07 พบว่าผู้เขียนใช้สำนวน 「しかし」 เพื่อเชื่อมเนื้อหาว่าสิ่งที่ตนพยายามทำเปลี่ยนไปเมื่อได้พบกับบริษัทที่ต้องการเข้าสมัคร

ตัวอย่างที่ 6 JP07

(前略) 「Ⅱ」私は物を作ることが大好きです。例えばタイでは山岳民族の生活向上のために工芸品が作られています。「現」でも正直、それを見ても購買欲は湧きません。垢抜けたデザインと実用性を感じないからです。バン格拉ディッシュのジュートを使ったバッグ「マザーズ」の会社を起こした日本人女性がいます。日本をはじめ世界に通用する品質とデザインで決して安くはない値段を維持しています。一人で事業を起こすことは大へんな努力も時間も必要です。

จากตัวอย่างที่ 6 โดยJP07 จะเห็นว่าผู้เขียนใช้สำนวน 「でも」 เพื่อเชื่อมเนื้อหา กับสภาพการณ์ทั่วไปเข้าด้วยกัน ว่าแม้โดยส่วนตัวจะชอบการประดิษฐ์ของก็ตามแต่ยังสัมผัสถึงการใช้งานจริงได้ไม่เต็มที่พร้อมยกตัวอย่างสินค้ามาประกอบซึ่งเป็นการเล่าถึงข้อมูลทั่วไป

สำนวนเชื่อมความประเภทเทียบความ (对比型) เป็นสำนวนเชื่อมความบอกเนื้อหาที่เปรียบเทียบกับเนื้อหาที่กล่าวไว้ก่อนหน้า ปรากฏใช้ในอัตราส่วน 0.89% (1 ครั้ง) ได้แก่สำนวน 「一方」 ซึ่งปรากฏใช้ในตัวอย่างที่ 7 JP18

ตัวอย่างที่ 7 JP18

(前略) 「中」さらに、貴社のセミナーを通して、「住まいとくらしの未来へ」というスローガンに共感し、私の夢を実現する職場ではないかと考え、志望するに至りました。一方、「IV」不動産業界と言え、通常、国内事業が中心です。しかしながら、貴社は国内事業のみならず、欧米並びにアジア地域といった海にも積極的に投資を行っています。貴社の国際的な戦略は他の同業他社の追随を許さないものです。(後略)

หลังจากที่ได้บอกเล่าถึงความตั้งใจที่จะสมัครเข้าทำงาน แล้วหลังจากนั้นใช้สำนวนเชื่อมความ เพื่อที่จะเข้าสู่เนื้อหาที่แสดงการเปรียบเทียบว่าข้อเด่นของบริษัทที่ต้องการเข้าสมัครไม่เพียงทำธุรกิจในประเทศเท่านั้นแต่ยังมีการดำเนินธุรกิจที่ยุโรป อเมริกาและเอเชียด้วย แม้ว่าจะเป็นสำนวนเชื่อมความในประเภทเทียบความก็ตาม แต่หากพิจารณาการใช้ในบริบทนี้แล้วมากกว่าการใช้เพื่อการเปรียบเทียบเนื้อหาหน้าหลังสำนวนเชื่อมความ แต่ทำหน้าที่นำเข้าสู่เนื้อหาใหม่

สำนวนเชื่อมความประเภทเสริมความ (補足型) เป็นสำนวนเชื่อมความอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับเนื้อหาที่กล่าวไว้ก่อนหน้า ปรากฏใช้ในอัตราส่วน 0.89% (1 ครั้ง) ได้แก่ สำนวน「なぜなのかといえ、」ซึ่งปรากฏใช้ในตัวอย่างที่ 8 JP25

ตัวอย่างที่ 8 JP25

(前略) 「II」ロシア語に関してはTRPKIの第3レベルに合格しているほか、大学2年生の時のモスクワへの短期留学や修士1年生の時のモスクワでの実習で実践を積んだため、ネイティブに近いレベルで使用することができます。「I」なぜロシアなのかといえ、高校時代からロシアや中央アジアなどのCIS諸国の歴史や文化に興味があり、その中でも特にロシアは日本と北方領土などの問題を抱えており、近くて遠い国というイメージが自分の中であったことが理由です。(後略)

จากตัวอย่างที่ 8 หลังจากที่ถูกเขียนอธิบายว่าได้พัฒนาความสามารถภาษารัสเซียแล้ว จึงอธิบายเพิ่มเติมว่าเหตุใดจึงเลือกรัสเซียเป็นที่ต้องการทำงาน โดยใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเสริมความ ได้แก่「なぜ～なのかといえ、」เพื่ออธิบายรายละเอียดเพิ่ม

5.1.1.4 ลักษณะเด่นของการใช้สำนวนเชื่อมความระดับหน่วยย่อหน้าโดย

เจ้าของภาษา

ลักษณะเด่นของการใช้สำนวนเชื่อมความระดับหน่วยย่อหน้าโดยเจ้าของภาษามี 3 ข้อ ดังนี้

1. เจ้าของภาษาใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความ โดยเฉพาะสำนวน 「また」 มากที่สุด เพื่อเชื่อมเนื้อหาหนึ่งกับเนื้อหาหนึ่ง

เนื่องจากหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานเป็นงานเขียนที่ต้องเขียนด้วยความสุภาพและเป็นทางการ ดังนั้นการเลือกใช้สำนวนเชื่อมความ 「また」 ซึ่งนิยมใช้ในการเขียนและเป็นทางการ และทุกบริบทที่ปรากฏใช้สำนวนเชื่อมความคำนี้ จะถูกใช้เพื่อเพิ่มเนื้อหาจากเนื้อหาหนึ่งซึ่งเป็นเนื้อหาที่ระบุเหตุผลที่เข้าสมัครงาน เช่น สิ่งที่ตนเองอยากทำกับอีกเนื้อหาหนึ่ง เช่น ความเชื่อมโยงระหว่างผู้สมัครและบริษัทที่ต้องการสมัคร แต่ไม่ปรากฏใช้ในการเชื่อมความระหว่างเนื้อหาใดเนื้อหาหนึ่งกับหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่อง

2. เจ้าภาษาใช้สำนวนเชื่อมความประเภทตามความ โดยเฉพาะสำนวนเชื่อมความประเภทสรุปความ เช่น 「以上のように・以上の理由から」 เป็นต้น เพื่อเชื่อมเนื้อหาทั้งหมดที่ต้นและกลางปริจเฉทกับหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องที่ท้ายปริจเฉท

ดังที่ได้สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 โครงสร้างปริจเฉทที่เจ้าของภาษาใช้มากที่สุด ได้แก่ ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางที่ท้ายปริจเฉท จึงอาจเป็นอีกหนึ่งสาเหตุที่ทำให้มีการใช้สำนวนเชื่อมความสำนวนนี้ เพื่อที่จะสรุปเนื้อหาทั้งหมดที่กล่าวก่อนหน้าว่าด้วยเหตุผลหรือด้วยเนื้อหาที่กล่าวไปที่ต้นและกลางปริจเฉทจึงทำให้ผู้เขียนตัดสินใจสมัครงานที่บริษัทที่ต้องการเข้าสมัคร จะเห็นว่าโครงสร้างปริจเฉทที่เลือกใช้และสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มีความสัมพันธ์กัน อีกทั้งจะเห็นว่าแทนที่เจ้าของภาษาจะเลือกใช้สำนวนเชื่อมความที่แสดงผลลัพธ์อย่างเช่น 「そこで」 (ดังนั้น) หรือสำนวนเชื่อมความที่แสดงผลลัพธ์ เช่น 「その結果」 (ผลลัพธ์คือ) เป็นต้น แต่ใช้สำนวนที่สรุปความที่เขียนไว้ก่อนหน้าทั้งหมดเพื่อนำเข้าสู่หน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องด้วยการใช้สำนวนที่มีคำว่า 「以上」 (ดังที่กล่าวไปข้างต้น) เช่น 「以上の理由から」 (จากเหตุผลที่กล่าวไปข้างต้น) เพื่อที่จะสรุปความทั้งหมดแทน

3. เจ้าของภาษาไม่ใช่สำนวนเชื่อมความประเภทซ้ำความ (同列型) และประเภทเปลี่ยนความ (轉換型) ในระดับหน่วยย่อหน้า

เหตุผลที่ไม่ใช้อาจเป็นเพราะสำนวนเชื่อมความประเภทซ้ำความนั้นใช้เพื่อกล่าวซ้ำหรือยกตัวอย่างเพิ่มเติมจากเนื้อหาเดียวกัน จึงเป็นเหตุให้ไม่จำเป็นต้องใช้หากไม่มีการเปลี่ยนไปกล่าวถึงเนื้อหาใหม่ ส่วนสำนวนเชื่อมความประเภทเปลี่ยนความเป็นสำนวนที่ใช้เพื่อเปลี่ยนเนื้อหาไปเป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งไม่สอดคล้องกับเนื้อหาของหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานที่เนื้อหาแสดงเหตุผลและความต้องการเข้าทำงานที่สอดคล้องเป็นเรื่องเดียวกัน จึงเป็นเหตุให้ไม่มีการใช้ปรากฏนั่นเอง

5.1.2 สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าโดยผู้เรียนชาวไทย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของผู้เรียนชาวไทย ปรากฏว่ามีอัตราการใช้สำนวนเชื่อมความระหว่างหน่วยย่อหน้า โดยแบ่งตามประเภทสำนวนเชื่อมความของ Ichikawa (市川,1978) เมื่อเทียบกับจำนวนรอยต่อหน่วยย่อหน้าที่ปรากฏทั้งหมดในข้อมูลหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานจำนวน 72 ฉบับ ซึ่งมีจำนวนรอยต่อหน่วยย่อหน้าทั้งสิ้น 302 รอยต่อ และมีสำนวนเชื่อมความปรากฏใช้ในอัตราส่วนตามที่ระบุไว้ในตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 อัตราการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าโดยผู้เรียนชาวไทย

จำนวนรอยต่อ หน่วยย่อหน้า	อัตราส่วนสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้
302 รอยต่อ	26.82 % (81 ครั้ง)
อัตราส่วนสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้แบ่งตามประเภท	
ประเภทตามความ (順接型)	10.59 % (32 ครั้ง)
ประเภทแย้งความ (逆接型)	1.65 % (5 ครั้ง)
ประเภทเพิ่มความ (添加型)	12.25 % (37 ครั้ง)
ประเภทเสริมความ (補足型)	1.65 % (5 ครั้ง)
ประเภทเปลี่ยนความ (轉換型)	0.68 % (2 ครั้ง)
ประเภทซ้ำความ (同列型)	ไม่ปรากฏใช้
ประเภทเทียบความ (對比型)	ไม่ปรากฏใช้

ตารางที่ 5.3 แสดงให้เห็นว่าอัตราส่วนที่สำนวนเชื่อมความปรากฏใช้เมื่อเทียบกับจำนวนรอยต่อหน่วยย่อหน้า (302 รอยต่อ) คิดเป็น 26.82% (81 ครั้ง) และสามารถลำดับอัตราส่วนการใช้

ตามประเภทสำนวนเชื่อมความจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ประเภทสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากที่สุด คือ ประเภทเพิ่มความ (添加型) อัตราส่วนการใช้อยู่ที่ 12.25% (37 ครั้ง) ประเภทสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากเป็นอันดับที่ 2 ได้แก่ ประเภทตามความ (順接型) อัตราส่วนการใช้อยู่ที่ 10.59% (32 ครั้ง) ประเภทสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากเป็นอันดับที่ 3 ได้แก่ ประเภทแย้งความ (逆接型) และ ประเภทเสริมความ (補足型) อัตราส่วนการใช้ปรากฏเท่ากันที่ประเภทละ 1.65% (5 ครั้ง) ประเภทสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากเป็นอันดับที่ 4 ได้แก่ ประเภทเปลี่ยนความ (轉換型) อัตราส่วนการใช้เท่ากันประเภทละ 0.68% (2 ครั้ง) ส่วนประเภทสำนวนเชื่อมความที่ไม่ปรากฏใช้ ได้แก่ ประเภทซ้ำความ (同列型) และประเภทเทียบความ (対比型)

จากอัตราส่วนของสำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าที่ปรากฏใช้ในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานโดยผู้เรียนชาวไทยพบว่าอัตราส่วนการใช้สำนวนเชื่อมความเมื่อเทียบกับจำนวนรอยต่อของหน่วยย่อหน้าทั้งหมดมีอัตราสูงกว่าที่ปรากฏในหนังสือแสดงความจำนงโดยเจ้าของภาษา แต่อัตราส่วนที่สำนวนเชื่อมความระหว่างหน่วยย่อหน้าที่ปรากฏใช้ก็ยังอยู่ในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า 50%

เมื่อพิจารณาการใช้สำนวนเชื่อมความในแต่ละประเภทแล้วพบว่าผู้เรียนชาวไทยสำนวนเชื่อมความหลากหลายมากกว่าเจ้าของภาษา โดยจากสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้สรุปได้ตามตารางที่ 5.3 จะเห็นว่าผู้เรียนชาวไทยมีการใช้สำนวนเชื่อมความที่หลากหลายมากกว่าเจ้าของภาษาในแต่ละประเภท เช่น ประเภทตามความปรากฏการใช้สำนวนเชื่อมความ 9 สำนวน เป็นต้น แม้ว่าจะมีความหลากหลายในการเลือกใช้สำนวนเชื่อมความก็ตาม แต่มีสำนวนเชื่อมความที่มีความถี่ในการใช้มากอย่างโดดเด่น ดังนี้ ประเภทเพิ่มความ (添加型) ปรากฏใช้สำนวน 「また」 จำนวน 16 ครั้งและสำนวน 「そして」 จำนวน 11 ครั้ง ประเภทตามความ (順接型) ปรากฏใช้สำนวน 「そのため」 และ 「それで」 ด้วยจำนวนเท่ากันที่ 9 ครั้งและสำนวน 「そこで」 จำนวน 7 ครั้ง รายละเอียดของการใช้สำนวนเชื่อมความประเภทต่างๆพร้อมตัวอย่างอย่างละเอียดจะแจกแจงดังในข้อ 5.1.2.1 เป็นต้นไป

ตารางที่ 5.4 ความถี่ของสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในระดับหน่วยย่อหน้าโดยผู้เรียนชาวไทย

ประเภท	อัตราส่วนการใช้	สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้
ประเภทตามความ (順接型)	10.59 % (32 ครั้ง)	そのため (9 ครั้ง) それで (9 ครั้ง) そこで (7 ครั้ง) したがって (2 ครั้ง) ~ので ¹⁸ (1 ครั้ง) そうつもりで (1 ครั้ง) ~から (1 ครั้ง) その理由で (1 ครั้ง) その目的で (1 ครั้ง)
ประเภทแย้งความ (逆接型)	1.65 % (5 ครั้ง)	しかし (2 ครั้ง) ですが (1 ครั้ง) とはいえ (1 ครั้ง) そう言っても (1 ครั้ง)
ประเภทเพิ่มความ (添加型)	12.25 % (37 ครั้ง)	また (16 ครั้ง) そして (11 ครั้ง) それに (3 ครั้ง) それから (2 ครั้ง) さらに (2 ครั้ง) そのうえ (1 ครั้ง) 加えて (1 ครั้ง) その他 (1 ครั้ง)
ประเภทเสริมความ (補足型)	1.65 % (5 ครั้ง)	なぜ~理由は~からだ (2 ครั้ง) なぜなら~からだ (2 ครั้ง) なぜかという (1 ครั้ง)
ประเภทเปลี่ยนความ (転換型)	0.68 % (2 ครั้ง)	では (1 ครั้ง) ところで (1 ครั้ง)
ประเภทซ้ำความ (同列型)	0 % (0 ครั้ง)	ไม่ปรากฏใช้
ประเภทเทียบความ (対比型)	0 % (0 ครั้ง)	ไม่ปรากฏใช้

¹⁸ เนื่องจากรอยต่อของหน่วยย่อหน้าอยู่ระหว่างอนุประโยค จึงปรากฏสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏอยู่ที่ท้ายประโยค

5.1.2.1 สำนวนเชื่อมความประเภเพิ่มความโดยผู้เรียนชาวไทย

ข้อมูลหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของผู้เรียนชาวไทยปรากฏใช้สำนวนเชื่อมความประเภเพิ่มความมากที่สุดเมื่อเทียบจำนวนครั้งที่ปรากฏใช้กับสำนวนเชื่อมความประเภอื่น โดยปรากฏใช้จำนวน 37 ครั้ง สำนวนเชื่อมความประเภนี้ปรากฏใช้เพื่อเพิ่มเติมเนื้อหาที่แสดงเหตุผลที่จะขอสมัครเข้าทำงาน สำนวนเชื่อมความประเภนี้ที่ปรากฏใช้มากที่สุดสามอันดับแรกดังนี้ 「また」(16 ครั้ง) 「そして」(11 ครั้ง) 「それに」(3 ครั้ง) และ ตัวอย่างการใช้สำนวนเชื่อมความ เช่น ตัวอย่างที่ 9 TH27 ตัวอย่างที่ 10 TH13 และ ตัวอย่างที่ 11 TH49 ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 9 TH27 ตัวอย่างการใช้ 「また」

ตัวอย่างที่ 9 TH27

(前略) 「Ⅱ」 翻訳する時には自分が設定した制限時間内に不手際なく仕事を終えたり、正しい言葉遣いをうまく使い分けるようになろうとしたりします。「Ⅰ」 また、貴社は外国人を積極的に採用する企業であり、貴社の経営理念を重なり、仕事をする自分に誇りがもてるようになりたいです。(後略)

จากตัวอย่างที่ 9 TH27 ก่อนสำนวนเชื่อมความ 「また」 ผู้เขียนเล่าถึงประสบการณ์ทำงานล้ามว่าได้เรียนรู้การเลือกใช้ระดับภาษาและการบริหารเวลาให้ทำงานเสร็จตามกำหนด ซึ่งเป็นเนื้อหาข้อ 「Ⅱ」 และสิ่งที่ต้องการทำซึ่งเป็นเนื้อหาข้อ 「Ⅰ」 ด้วยกัน

ตัวอย่างที่ 10 TH13 ตัวอย่างการใช้ 「そして」

ตัวอย่างที่ 10 TH13

(前略) 「Ⅳ」 理由はホンダなど他の日本の車のメーカーなど比べると、様々な種類の車があって、設立78年という歴史がありますから、若者から年配の方まで安心して貴社の車を使えて、非常に信頼性がある会社だと思ったからです。「Ⅲ」 そして、エコカーやハイブリッド車などの開発に力をいれ、貴社の企業理念の「クリーンで安全な商品の提供を使命とし、あらゆる企業活動を通じて、住みよい地球と豊かな社会づくりに取り組む」に対して真剣に取り組んでいらっしゃる所に心を打たれました。(後略)

จากตัวอย่างที่ 10 TH13 จะเห็นว่าก่อนสำนวนเชื่อมความ 「それに」 ผู้เขียนให้เหตุผลที่ต้องการสมัครเข้าทำงานว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทผู้ผลิตรถยนต์บริษัทอื่น ๆ ซึ่งเป็นเนื้อหา 「Ⅳ」 และความรู้สึกประทับใจนโยบายรักษ์โลกของบริษัทซึ่งเป็นเนื้อหา 「Ⅲ」 ด้วยกัน

ตัวอย่างที่ 11 TH49 「それに」

ตัวอย่างที่ 11 TH49

(前略) 「Ⅲ」日本に留学するうちに、日本人のお茶を飲む習慣に触れることができ、さらに憧れました。「Ⅰ」それに、日本人にとって貴社のブランドは馴染みがあり現在も愛飲されていることも強く感じました。好きな伊藤園の商品を武器に、お茶を飲む習慣のない国の人にも楽しんで飲んでいただくことは私の夢です。(後略)

จากตัวอย่างที่ 11 TH49 เนื้อหาก่อนหน้าสำนวนเชื่อมความ กล่าวถึงประสบการณ์ไปศึกษาต่อที่ประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นเนื้อหาที่ 「Ⅲ」 และสิ่งที่ผู้เขียนตั้งใจทำซึ่งเป็นเนื้อหาข้อ 「Ⅰ」 เข้าด้วยกัน

5.1.2.2 สำนวนเชื่อมความประเภทตามความโดยผู้เรียนชาวไทย

ข้อมูลหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของผู้เรียนชาวไทยปรากฏใช้สำนวนเชื่อมความประเภทตามความมากเป็นอันดับที่สองเมื่อเทียบจำนวนครั้งที่ปรากฏใช้กับสำนวนเชื่อมความประเภทอื่น โดยปรากฏใช้จำนวน 32 ครั้ง สำนวนเชื่อมความประเภทนี้ปรากฏใช้เพื่อเชื่อมโยงเนื้อหาที่แสดงเหตุผลที่จะขอสมัครเข้าทำงาน สรุปสำนวนเชื่อมความประเภทนี้ที่ปรากฏใช้มากที่สุดสามอันดับแรก ดังนี้ 「そのため」 「それで」 (9 ครั้ง) และ 「そこで」 (7 ครั้ง) ตัวอย่างการใช้สำนวนเชื่อมความ เช่น ตัวอย่างที่ 12 TH42 ตัวอย่างที่ 13 TH11 และตัวอย่างที่ 14 TH44 ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 12 TH42 「それで」

(前略) 「Ⅱ」その後、営業やマーケティングにさらに興味をもっており、現在マーケティングに関わる本や資料を読んでいます。また、母によく紹介してくれています。「中」それで、飲料業界の推進の一助になりたいと考えており、コカ・コーラ会社を希望しております。

จากตัวอย่างที่ 12 TH42 เนื้อหาก่อนหน้าสำนวนเชื่อมความ 「それで」 กล่าวถึงความสนใจเกี่ยวกับการตลาดและปัจจุบันผู้เขียนก็อ่านหนังสือเกี่ยวกับการตลาดเพิ่มเติมซึ่งเป็นเนื้อหาที่ 「Ⅱ」 และจากเหตุผลนี้จึงเป็นเหตุให้ตั้งใจอยากจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะพัฒนางานเครื่องดื่มจึงขอสมัครเข้าทำงานในบริษัท COCA-COLA ซึ่งเป็นเนื้อหาที่แสดงหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่อง

ตัวอย่างที่ 13 TH11 「そのため」

ตัวอย่างที่ 13 TH11

(前略) 「I」それで、自分と同じように、日本に夢中になってまでではなくてもいいが、少しでも今の子供達や様々な人に日本のことをもっと知ってもらい、興味をもつてほしいと思い、日本に関係するイベントを制作する仕事がしたいと思っています。そのためには、「II」大学では日本語や日本文化について色々学んだ上、舞台裏の照明管理の授業を受け、裏方のお仕事を学ばせてもらいました。(後略)

จากตัวอย่างปรากฏการใช้สำนวน 「そのためには」 เพื่อเชื่อมเนื้อหาว่าการที่จะทำสิ่งที่ต้องการทำซึ่งเป็นเนื้อหาที่ 「I」 สำเร็จได้เรียนรู้ทั้งภาษาญี่ปุ่น การทำงานเบื้องหลังซึ่งตรงกับเนื้อหา 「II」

ตัวอย่างที่ 14 TH44 「そこで」

ตัวอย่างที่ 14 TH44

(前略) 「IV」タイには、貴社のようなエレクトロニクスメーカーがいくつかありますが、貴社の基本理念は人の暮らしの向上を中心することで、他の会社と違うと考えます。「中」そこで、入社した際、一般の通訳者でなく、自分の語学力を通して、人の暮らしをよくさせる製品の開発・生産・販売に貢献する一員になりたいと考えております。

ตัวอย่างที่ 14 TH44 จะเห็นว่าผู้เขียนใช้สำนวนเชื่อมความ 「そこで」 เพื่อเชื่อมเหตุผลที่ต้องการสมัครเข้าทำงานที่ว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทคู่แข่งซึ่งเป็นเนื้อหาที่ 「IV」 และหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องเข้าด้วยกัน

5.1.2.3 สำนวนเชื่อมความประเภทอื่นๆโดยผู้เรียนชาวไทย

สำนวนเชื่อมความประเภทอื่นๆที่ปรากฏใช้ ได้แก่ สำนวนเชื่อมความประเภทแย้ง ความ ประเภเสริมความ ส่วนสำนวนเชื่อมความที่ไม่ปรากฏใช้เลย ได้แก่ สำนวนเชื่อมความประเภทซ้ำความ

ในข้อมูลหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานโดยผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นปรากฏใช้สำนวนเชื่อมความประเภทนี้เป็นอันดับที่สามจำนวน 5 ครั้ง เพื่อเชื่อมโยงเนื้อหาที่มีความขัดแย้งกัน เช่น การใช้สำนวนเชื่อมความ 「とはいえ」 ในตัวอย่างที่ 15 TH39

ตัวอย่างที่ 15 TH39

(前略)「中」他者と違って、安心と信頼を基礎として提供する貴社に共感して、貴社を希望いたしました。「I」とはいえ、スペース限るがある所で、人々の要望に応えることはプレッシャーで大変な仕事であることも理解しております。

จากตัวอย่างที่ 15 แม้ว่าผู้เขียนจะตั้งใจสมัครเข้าทำงานในบริษัทสายการบินนี้ ซึ่งเป็นหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่อง แต่เนื่องจากสายการบินได้รับความไว้วางใจจากผู้โดยสารก็ตาม แต่ในขณะเดียวกันก็มีความเข้าใจว่าการทำงานในพื้นที่จำกัดบนเครื่องบินที่ต้องให้บริการตามคำขอของผู้โดยสารเป็นงานที่มีความกดดันไม่น้อย ผู้เขียนใช้สำนวนเชื่อมความ 「とはいえ」 ในเพื่อแสดงความขัดแย้งของเนื้อหาหน้าหลังที่เป็นข้อมูลในทางบวกและทางลบของงานที่ต้องการสมัคร

สำนวนเชื่อมความประเภทเสริมความปรากฏใช้จำนวน 5 ครั้ง ในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของผู้เรียนชาวไทย ในขณะที่ปรากฏใช้ในข้อมูลของเจ้าของภาษาเพียง 1 ครั้ง เท่านั้น สำนวนเชื่อมความประเภทนี้มีหน้าที่อธิบายขยายเนื้อหาที่ปรากฏก่อนหน้าสำนวนเชื่อมความสำนวนที่ปรากฏใช้ เช่น ตัวอย่างที่ 16 TH21

ตัวอย่างที่ 16 TH21

(前略)「I」私はワコム会社のクリエイティブ総務部を目指と思っています。「II」なぜかという、日本の漫画やアニメに興味を持つ自分は昔から趣味として漫画を描いており、アルバイトとしてデザインのお仕事を活躍しています。(後略)

เนื้อหาก่อนหน้าสำนวนเชื่อมความ 「なぜかという」 ผู้เขียนกล่าวว่ามีความตั้งใจจะทำงานในฝ่ายออกแบบของบริษัทที่ต้องการสมัครเข้าทำงานซึ่งเป็นหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่อง และเสริมความว่าที่ตั้งใจดังนั้นเนื่องจากผู้เขียนวาดภาพการ์ตูนเพราะมีความสนใจในการ์ตูนญี่ปุ่นทำงานด้านและทำงานพิเศษด้านออกแบบ ซึ่งเป็นหน่วยย่อหน้าที่แสดงเนื้อหา 「II」

สำนวนเชื่อมความประเภทเปลี่ยนความเป็นสำนวนเชื่อมความที่ใช้เพื่อเปลี่ยนเนื้อหาที่กล่าวไว้ก่อนหน้าเป็นเนื้อหาอื่น สำนวนเชื่อมความประเภทนี้ปรากฏใช้ 2 ครั้ง ในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานโดยผู้เรียนชาวไทย แต่ไม่ปรากฏใช้ในข้อมูลของเจ้าของภาษา สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏ เช่น 「で」 ในตัวอย่างที่ 17 TH67

ตัวอย่างที่ 17 TH67

(前略) 「Ⅳ」それで、エーエヌエーのキャビンアテンダントは女性も男性も募集しています。航空会社によっては女性だけ募集しています。「Ⅲ」では、エーエヌエーは日本会社なので、日本語ができれば仕事が早く上達します。(後略)

หากจะพิจารณาจากเนื้อหาแล้วจะเห็นได้ว่าเนื้อหาแสดงเหตุผลที่ผู้เขียนต้องการสมัครเข้าทำงานกับบริษัทสายการบินANA เนื่องจากบริษัทดังกล่าวรับทั้งผู้ชายและผู้หญิงเข้าทำงาน ประกอบกับสายการบินดังกล่าวใช้ภาษาญี่ปุ่นด้วยผู้เขียนจึงคิดว่าความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นของตน จะช่วยให้ทำงานได้คล่องขึ้นโดยใช้เวลาไม่นาน ซึ่งหากพิจารณาแล้วในบริบทนี้ใช้สำนวนเชื่อมความ ประเภทเพิ่มความอาจจะเหมาะสมกว่าก็ตาม แต่ผู้วิจัยนำสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มาวิเคราะห์ ทั้งหมดโดยจึงนับสำนวนเชื่อมความ 「で(は)」 นี้มาวิเคราะห์ด้วย เหตุผลผู้เขียนเลือกใช้สำนวนเชื่อม ความนี้อาจเป็นเพราะเข้าใจว่าสำนวนเชื่อมความนี้ใช้เพื่อเปลี่ยนเนื้อหาได้ เนื่องจากเนื้อหาที่เขียนอยู่ที่ หน้าและหลังสำนวนเชื่อมความ เป็นเนื้อหาแสดงข้อเปรียบเทียบของบริษัทที่ต้องการสมัครกับ บริษัทคู่แข่งเป็นเนื้อหาของข้อที่ต่างกันนั่นเอง

5.1.2.4 ลักษณะเด่นของการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าของผู้เรียนชาวไทย

ลักษณะเด่นของการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าของผู้เรียนชาวไทยมี 2 ข้อ ดังนี้

1. ประเภทของสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากที่สุด ได้แก่ ประเภทเพิ่มความ (添加型) และประเภทตามความ (順接型)

หากพิจารณาจากจำนวนครั้งของสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้แล้วจะพบว่า มีลักษณะเด่นคล้ายคลึงกับเจ้าของภาษา ได้แก่ ใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความและตามความ มากที่สุดเป็นอันดับแรกและอันดับที่สอง แสดงให้เห็นว่ามีลักษณะ การเชื่อมโยงเนื้อหาในทิศทาง เดียวกัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นลักษณะเด่นในการเชื่อมโยงเนื้อหาในหนังสือแสดงความจำ นงสำหรับ สมัครงาน กล่าวคือ การเพิ่มเนื้อหาที่แสดงเหตุผลที่ขอสมัครเข้าทำงานเหตุผลที่หนึ่งกับเหตุผลที่สอง เหตุผลที่สาม ฯลฯ ไปเรื่อยๆ และการแสดงเหตุผลย่อมนำมาซึ่งผลลัพธ์ซึ่งเป็นเหตุที่ทำให้ข้อมูลมีสำนวน เชื่อมความประเภทตามความ โดยเฉพาะสำนวนเชื่อมความที่ทำหน้าที่แสดงความเป็นเหตุเป็นผล ปรากฏใช้มากที่สุด หากพิจารณาบริบทที่สำนวนเชื่อมความประเภทตามความปรากฏใช้พบว่าใช้ในการ เชื่อมโยงเนื้อหาระหว่างกันและกันของเนื้อหา 「Ⅰ」 「Ⅱ」 「Ⅲ」 「Ⅳ」 หรือเนื้อหาข้อใดข้อ หนึ่งกับหน่วยย่อหน้าก่อนเรื่อง

2. ประเภทสำนวนเชื่อมความที่ไม่ปรากฏใช้ในระดับหน่วยย่อหน้า

ประเภทซ้ำความ (同列型) และประเภทเทียบความ (对比型) เหตุผลที่ไม่ปรากฏใช้ อาจเป็นเพราะสำนวนเชื่อมความประเภทซ้ำความนั้นใช้เพื่อกล่าวซ้ำหรือยกตัวอย่างเพิ่มเติมจาก เนื้อหาเดียวกัน จึงเป็นเหตุให้ไม่ปรากฏใช้ระหว่าง ที่ต้องมีการพูดถึงเนื้อหาใหม่นั้นเอง ส่วนสำนวน เชื่อมความประเภทเทียบความไม่ปรากฏใช้ เนื่องจากเป็นสำนวนที่ใช้เพื่อเทียบเนื้อหาเรื่องหนึ่งกับอีก เรื่องหนึ่ง ซึ่งไม่สอดคล้องกับเนื้อหาของหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานที่เนื้อหาแสดงผล และความต้องการเข้าทำงานที่สอดคล้องเป็นเรื่องเดียวกันนั่นเอง

5.1.3 ความแตกต่างในการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าของเจ้าของภาษา และผู้เรียนชาวไทย

อัตราการใช้หน่วยเชื่อมความในระดับย่อหน้าระหว่างเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทยเป็นไป ดังที่สรุปในตารางที่ 5.5

ตารางที่ 5.5 เปรียบเทียบอัตราการใช้หน่วยเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าระหว่างเจ้าของ ภาษาและผู้เรียนชาวไทย

สำนวนเชื่อมความ	เจ้าของภาษา (30 ตัวอย่าง)	ผู้เรียนชาวไทย (72 ตัวอย่าง)
จำนวนรอยต่อหน่วยย่อหน้า	112 รอยต่อ	302 รอยต่อ
อัตราส่วนสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้	17.85 % (20 ครั้ง)	26.82 % (81 ครั้ง)
ค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งที่สำนวนเชื่อมความปรากฏใช้ ¹⁹	0.6 (7 ครั้ง)	1.12 (8 ครั้ง)
อัตราส่วนสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้แบ่งตามประเภท		
ประเภทตามความ (順接型)	5.36 % (6 ครั้ง)	10.59 % (32 ครั้ง)
ประเภทแย้งความ (逆接型)	1.78 % (2 ครั้ง)	1.65 % (5 ครั้ง)
ประเภทเพิ่มความ (添加型)	8.93 % (10 ครั้ง)	12.25 % (37 ครั้ง)
ประเภทเสริมความ (補足型)	0.89 % (1 ครั้ง)	1.65 % (5 ครั้ง)
ประเภทเทียบความ (对比型)	0.89 % (1 ครั้ง)	ไม่ปรากฏใช้
ประเภทซ้ำความ (同列型)	ไม่ปรากฏใช้	ไม่ปรากฏใช้
ประเภทเปลี่ยนความ (轉換型)	ไม่ปรากฏใช้	0.68 % (2 ครั้ง)

พบว่าผู้เรียนชาวไทยมีอัตราส่วนและค่าเฉลี่ยการใช้สำนวนเชื่อมความมากกว่าเจ้าของภาษา ตามอัตราส่วนที่ปรากฏในตารางที่ 13 และพิจารณาลำดับการใช้พบว่าผู้เรียนชาวไทยใช้สำนวนเชื่อม ความประเภทเพิ่มความมากที่สุด (12.25% 37 ครั้ง) สำนวนเชื่อมความประเภทตามความเป็นอันดับ

¹⁹ ค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งที่สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าต่อคน

ที่ 2 (10.59% 32 ครั้ง) และประเภทแย้งความและเสริมความเป็นอันดับที่ 3 (1.65% 5 ครั้ง) ในขณะที่เจ้าของภาษาใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความมากที่สุด (8.93% 10 ครั้ง) สำนวนประเภทตามความเป็นอันดับที่ 2 (5.36% 6 ครั้ง) และสำนวนแย้งความเป็นอันดับที่ 3 (1.78% 2 ครั้ง)

5.1.3.1 จุดร่วม

ผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษาญี่ปุ่นมีจุดร่วมในการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้า 4 ข้อ ดังนี้

1. หากพิจารณาจากสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้จากลำดับมากไปถึงน้อยพบว่าสองอันดับแรกที่ใช้เหมือนกัน ได้แก่ ประเภทเพิ่มความ ประเภทตามความ จึงสามารถอนุมานได้ว่าความเข้าใจผู้เรียนชาวไทยมีความเข้าใจและสามารถเลือกใช้สำนวนเชื่อมความในการเขียนประเภทเพิ่มความได้ตรงกับเจ้าของภาษา

2. สำนวนเชื่อมความที่ไม่ปรากฏใช้ได้แก่ สำนวนเชื่อมความประเภทซ้ำความ เช่น 「つまり」 (กล่าวอีกนัยหนึ่งว่า) หรือ 「例えに」 (ตัวอย่างเช่น) เหตุผลที่ไม่ปรากฏใช้ในระดัยย่อหน้าของหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของกลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มอาจเป็นเพราะ การเชื่อมความโดยใช้สำนวนเชื่อมความประเภทซ้ำความเป็นการอธิบายเนื้อหาเดิมซ้ำด้วยการเปลี่ยนหรือยกตัวอย่างเพิ่มเติมจึงเป็นการกล่าวถึงเนื้อหาเดิมไม่มีการเปลี่ยนเนื้อหาจึงไม่ปรากฏใช้ระหว่าง หน่วยย่อหน้าที่มีเนื้อหาต่างกัน

3. การใช้สำนวนเชื่อมความโดยกลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มหากพิจารณาจำนวนครั้งที่ปรากฏใช้แล้วกลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความและประเภทตามความมากกว่าสำนวนเชื่อมความประเภทอื่นมากกว่า 50% จึงสามารถอนุมานได้ว่าสำนวนเชื่อมความทั้งสองประเภทนี้นิยมในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน เนื่องจากผู้เขียนต้องให้ข้อมูล²⁰ เพื่อประกอบการขอเข้าสมัครงานจึงเป็นเหตุให้ใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความมีความเหมาะสมที่จะใช้เพิ่มเหตุผลสำหรับการแสดงความจำนงเพื่อสมัครงาน อีกทั้งหลังจากที่แสดงเหตุผลแล้วต้องสรุปความ แสดงผลลัพธ์การตัดสินใจขอเข้าทำงานจึงเป็นที่มาของการใช้สำนวนเชื่อมความประเภทตามความนั่นเอง

²⁰ โปรดดูรายละเอียดของเนื้อหา 4 ข้อ ที่บทที่ 3 ข้อ 3.2.1 หน้า 22

4. กลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มยังมีแนวโน้มการแยกใช้สำนวนเชื่อมความที่เหมาะสมกับการเขียนออกจากการสนทนาได้อย่างดีในระดับหนึ่ง เมื่อพิจารณาจากสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ เช่น สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความ เช่น 「また」 เป็นต้น สำนวนเชื่อมความประเภทตามความ เช่น 「以上のように・そのため」 เป็นต้น ล้วนเป็นสำนวนเชื่อมความที่ใช้ในภาษาเขียน²¹ทั้งสิ้น แต่ยังคงปรากฏสำนวนเชื่อมความที่นิยมใช้ในภาษาพูดในข้อมูลของเจ้าของภาษา ได้แก่ 「でも」「なぜなのかと言えば」 และในข้อมูลของผู้เรียนชาวไทยปรากฏใช้อยู่หลายสำนวน ได้แก่ 「そう言っても」「それに」「なぜかという」と

5.1.3.2 จุดต่าง

ผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษามีจุดต่างในการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้า 3 ข้อ ดังนี้

1. จากอัตราส่วนของสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้เมื่อเทียบกับจำนวนหน่วยย่อหน้าในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของกลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มแล้วพบว่า ผู้เรียนชาวไทยมีการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้า มากกว่าเจ้าของภาษา โดยผู้เรียนชาวไทยใช้อัตราส่วน 26.82% ในขณะที่เจ้าของภาษาใช้อัตราส่วน 17.85% สาเหตุหนึ่งที่ทำให้อัตราส่วนการใช้มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มมากจากอัตราส่วนการใช้สำนวนเชื่อมความประเภทตามความโดยผู้เรียนชาวไทยใช้อัตราส่วน 10.59% ในขณะที่เจ้าของภาษาใช้อัตราส่วน 5.36%

2. จากบริบทที่สำนวนเชื่อมความประเภทตามความปรากฏใช้นั้นเจ้าของภาษาและการใช้สำนวนเชื่อมความประเภทตามความในกรณีที่เป็นกรณิที่เป็นการเชื่อมเนื้อหา 4 ข้อ²²ระหว่างกัน แต่มีแนวโน้มใช้เพื่อเชื่อมหน่วยย่อหน้าที่ระบุเนื้อหา 4 ข้อทั้งหมดกับหน่วยย่อหน้าก่อนเรื่อง เช่น 【「I」 「現」 「I」 「III」 以上の点から 「中」】 เป็นต้น ในขณะที่ผู้เรียนชาวไทยใช้เพื่อเชื่อมเนื้อหาที่แสดงความเป็นเหตุผลหรือแสดงความคล้อยตามกันระหว่างเนื้อหาทั้ง 4 ข้อกันเองด้วย เช่น เชื่อมระหว่างเนื้อหา 【「I」 そのために 「II」】 หรือ 【「IV」 それで 「I」】 เป็นต้น ซึ่งการเชื่อมเนื้อหาในบริบทเช่นนี้ปรากฏ 10 ครั้งจากการใช้สำนวนเชื่อมความประเภทตามความ

²¹ สำนวนเชื่อมความมีการแยกใช้เพื่อให้เหมาะสมกับภาษาเขียน เช่น 「それに・～が・また・～よって」 เป็นต้น (Tanaka,1984)

²² โปรดดูรายละเอียดของเนื้อหา 4 ข้อ ที่บทที่ 3 ข้อ 3.2.1 หน้า 22

ทั้งหมด 32 ครั้ง ส่วนที่เหลืออีก 22 ครั้งเป็นการเชื่อมหน่วยย่อหน้า ที่ระบุเนื้อหา 「Ⅰ」 「Ⅱ」 「Ⅲ」 「Ⅳ」 ข้อใดข้อหนึ่งกับหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่อง 10 ครั้ง ดังนั้นในกรณีการเชื่อมความที่เนื้อหา มีลักษณะคล้ายตามกันอาจสามารถละการใช้สำนวนเชื่อมความได้ดังที่เจ้าของภาษาละการใช้ เนื่องจากสามารถคาดเดาความเชื่อมโยงของเนื้อหาได้จากบริบทอีกทั้งการละการใช้สำนวนเชื่อมความที่ไม่จำเป็นจะยังผลให้สามารถประหยัดพื้นที่ในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานที่มีการกำหนดจำนวนตัวอักษรได้

3. การเลือกใช้สำนวนเชื่อมความในประเภทตามความของกลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่ม ต่างกันระหว่างกลุ่มข้อมูลทั้งสองกลุ่มกล่าวคือ เจ้าของภาษาใช้สำนวนเชื่อมความ 「以上のように・以上の理由から」 (จากที่กล่าวไว้ข้างต้น จากเหตุผลที่ยกมาข้างต้น) เป็นต้น มากที่สุด จำนวน 5 ครั้ง จาก 6 ครั้ง ซึ่งเป็นสำนวนเชื่อมความที่ใช้เพื่อเชื่อมเนื้อหาที่กล่าวมาก่อนหน้าทั้งหมดแล้วจึงสรุปหรือนำเข้าหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องของปริจเฉท

ขอบเขตของการเชื่อมความเมื่อใช้สำนวน 「以上のように・以上の理由から」 จึงครอบคลุมเนื้อหากว้างตั้งแต่เริ่มต้นปริจเฉท ส่วนผู้เรียนชาวไทยใช้สำนวนเชื่อมความที่แสดงความเป็นเหตุเป็นผล ได้แก่ 「それで」 และ 「そのため」 มากที่สุดจำนวนสำนวนละ 9 ครั้ง รวมเป็น 18 ครั้ง จาก 32 ครั้ง ในการใช้สำนวนเชื่อมความประเภทตามความ ซึ่งถึงแม้ว่าสำนวน 「それで」 และ 「そのため」 จะเป็นสำนวนที่แสดงเหตุผลก็ตาม แต่ไม่ได้แสดงการสรุปความเหมือนกับ 「以上のように・以上の理由から」 ดังนั้นหากไม่ใช้สำนวนนี้เพื่อสรุปความอาจทำให้ขาดความเชื่อมโยงและการสรุปความ

5.2 สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในระดับอนุประโยค

5.2.1 สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยคโดยเจ้าของภาษา

จากผลการวิเคราะห์สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในระดับอนุประโยคพบว่าเจ้าของภาษาใช้ในอัตราส่วน 21.23% (131 ครั้ง จาก 617 อนุประโยค) ในตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าลำดับอัตราส่วนการใช้ตามประเภทสำนวนเชื่อมความจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

ประเภทสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากที่สุด คือ ประเภทเพิ่มความ 8.58% ประเภทสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากเป็นอันดับที่ 2 คือ ประเภทตามความ 6.66% ประเภทสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากเป็นอันดับที่ 3 ได้แก่ ประเภทแย้งความ 4.4% ประเภทสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้เป็นอันดับที่ 4 ได้แก่ ประเภทเทียบความ 0.64% ประเภทที่ใช้มากเป็นอันดับที่ 5 ได้แก่ ประเภทเสริมความ 0.48% และ ประเภทซ้ำความ 0.48% ส่วนประเภทสำนวนเชื่อมความที่ไม่ปรากฏใช้ ได้แก่ ประเภทเปลี่ยนความ

จำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของเจ้าของภาษา มีตามที่ระบุในตารางที่ 5.6

ตารางที่ 5.6 อัตราการใช้จำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยคโดยเจ้าของภาษา

จำนวนอนุประโยค	อัตราส่วนจำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้
617 อนุประโยค	21.23 % (131 ครั้ง)
อัตราส่วนจำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้แบ่งตามประเภท	
ประเภทตามความ (順接型)	6.6 % (41 ครั้ง)
ประเภทแย้งความ (逆接型)	4.4 % (27 ครั้ง)
ประเภทเพิ่มความ (添加型)	8.58 % (53 ครั้ง)
ประเภทเสริมความ (補足型)	0.48 % (3 ครั้ง)
ประเภทเทียบความ (对比型)	0.64 % (4 ครั้ง)
ประเภทซ้ำความ (同列型)	0.48 % (3 ครั้ง)
ประเภทเปลี่ยนความ (轉換型)	ไม่ปรากฏใช้

จากตารางที่ 5.6 ปรากฏว่ามีการใช้จำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความมากที่สุด จำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้เป็นอันดับที่ 2 คือ จำนวนเชื่อมความประเภทตามความ อันดับที่ 3 ได้แก่ จำนวนเชื่อมความประเภทแย้งความ ซึ่งในแต่ละประเภทมีจำนวนเชื่อมความที่มีความถี่ในการใช้มากเป็นพิเศษซึ่งจะอธิบายรายละเอียดในข้อ 5.2.1.1

ส่วนความถี่ของจำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในแต่ละประเภทโดยเจ้าของภาษานั้นเป็นตามที่ปรากฏในตารางที่ 5.7

ตารางที่ 5.7 ความถี่ของสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในระดับอนุประโยคโดยเจ้าของภาษา

ประเภทสำนวนเชื่อมความ	อัตราส่วนการใช้	สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้
ประเภทตามความ (順接型)	6.6 % (41 ครั้ง)	~だからこそ (9 ครั้ง) ~ため (7 ครั้ง) ~ことで (5 ครั้ง) ~ので (5 ครั้ง) ~ことにより (3 ครั้ง) ~て・~で (3 ครั้ง) そこで (2 ครั้ง) ~ば (1 ครั้ง) ~結果 (1 ครั้ง) 以上の点から (1 ครั้ง) 以上のように (1 ครั้ง) 以上により (1 ครั้ง) 以上の理由から (1 ครั้ง) 以上に挙げた理由から (1 ครั้ง)
ประเภทแย้งความ (逆接型)	4.4 % (27 ครั้ง)	~が (21 ครั้ง) しかし (3 ครั้ง) ~でも (1 ครั้ง) ~ながらも (1 ครั้ง) しかしながら (1 ครั้ง)
ประเภทเพิ่มความ (添加型)	8.58 % (53 ครั้ง)	また (27 ครั้ง) そして (9 ครั้ง) ~だけでなく (5 ครั้ง) さらに (3 ครั้ง) 次に (2 ครั้ง) まず (1 ครั้ง) ~にとどまらず (1 ครั้ง) ~のみならず (1 ครั้ง) ~ほか (1 ครั้ง) ~かつ (1 ครั้ง) 加えて (1 ครั้ง) それに (1 ครั้ง)
ประเภทเสริมความ (補足型)	0.48 % (3 ครั้ง)	なぜなら~からだ (2 ครั้ง) なぜ~なのかという (1 ครั้ง)
ประเภทเปลี่ยนความ (轉換型)	0 %	ไม่ปรากฏใช้
ประเภทซ้ำความ (同列型)	0.48 % (3 ครั้ง)	例えば (2 ครั้ง) 具体的に (1 ครั้ง)
ประเภทเทียบความ (对比型)	0.64 % (4 ครั้ง)	一方 (3 ครั้ง) ~もうしくは (1 ครั้ง)

5.2.1.1 ส่วนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความโดยเจ้าของภาษา

ในส่วนวนเชื่อมความประเภทนี้มีส่วนวนเชื่อมความ 「また」 ปรากฏใช้มากที่สุดจำนวน 27 ครั้งจาก 53 ครั้ง ส่วนวนเชื่อมความ 「そして」 ปรากฏใช้เป็นจำนวน 9 ครั้ง และ ส่วนวน 「～だけでなく」 ปรากฏใช้เป็นจำนวน 5 ครั้ง ส่วนวนที่ปรากฏใช้ทุกส่วนวนถูกใช้ในบริบทที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมทั้งสิ้น ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1 JP20

貴社の食品購買部においては特に東南アジア諸国からの食品輸入に積極的に取り組まれています。また、毎年新しい種類の食品を輸入し、市場を拡大するという積極的な事業展開に大変興味を抱きました。

ตัวอย่างที่ 2 JP07

ひとつの会社が一カ国に拘らず点々とビジネスを立ち上げていく。そして世界が繋がる。ソーシャルビジネスで世界を変える。

ตัวอย่างที่ 3 JP03

また日本の民間企業・団体に働いた経験は、日系企業で働く、もしくは就職を希望する学習者が、語彙・文法の習得だけでなく、より高いレベルでの日本語でのコミュニケーション能力を目指すための指導に活かせるのではないかと考えています。

5.2.1.2 ส่วนวนเชื่อมความประเภทตามความโดยเจ้าของภาษา

ในส่วนวนเชื่อมความประเภทนี้ 「～だからこそ」 ปรากฏใช้มากที่สุดจำนวน 9 ครั้งจาก 41 ครั้ง ส่วนวนเชื่อมความ 「～ため」 ปรากฏใช้เป็นจำนวน 7 ครั้ง และส่วนวน 「～ことで・～ので」 ส่วนวนเชื่อมความที่มีคำว่า 以上 ประกอบด้วย เช่น 「以上のように」 ปรากฏใช้เป็นจำนวนส่วนวนละ 5 ครั้ง ส่วนวน 「～ため・～ことで・～ので」 เป็นส่วนวนที่ปรากฏใช้ในบริบทที่เชื่อมโยงเหตุและผล ส่วนวน 「～だからこそ」 เป็นการใช้ในลักษณะที่เน้นย้ำเหตุผลเป็นพิเศษ ส่วนส่วนวน 「ส่วนวนเชื่อมความที่มีคำว่า 以上 ประกอบด้วย เช่น 「以上のように」 นั้นปรากฏใช้ในบริบทที่เชื่อมเนื้อหาทั้งหมดที่กล่าวไปในตอนต้นและกลางปริจเฉทกับหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องที่วางอยู่ที่ท้ายปริจเฉท ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 4 JP04

以前から興味をもっていた国であること、そして日本との関わりの強い国であるからこそ、日本語を通して多くの人に日本のことを知ってもらいたい、(後略)

ตัวอย่างที่ 5 JP15

多様な幅広い業務を経験することができるため、自分自身の可能性も広げていくことができる点も魅力だと考えました。

ตัวอย่างที่ 6 JP08

貴社の商品企画として働くことで、これまで培ってきた人脈や知識を生かしながらも、現職にはない考え方やユーザーとのコミュニケーション、ブランド構築を身につけることでより企画者として成長し、（後略）

ตัวอย่างที่ 7 JP11

学習者のニーズに合わせた指導の工夫ができると考えています。
以上の点から、自分の理想とする日本語教育の環境が他大学と比較して、カセサート大学の環境と合っていると感じ、貴学を志望しました。

5.2.1.3 สำนวนเชื่อมความประเภทแย้งความโดยเจ้าของภาษา

สำนวนเชื่อมความประเภทแย้งความมีสำนวนที่ปรากฏใช้ที่โดดเด่นที่สุด ได้แก่ 「～が」 ปรากฏใช้จำนวน 21 ครั้ง จาก 27 ครั้ง และเมื่อพิจารณาจากบริบทที่ปรากฏแล้วพบว่ามีการใช้ในลักษณะที่เชื่อมเนื้อหาที่ผู้สมัครถ่อมตนและความตั้งใจที่จะขอสมัครงานหรือพยายามทำงานว่าผู้สมัครยังมีประสบการณ์การทำงานในสายงานที่ต้องการสมัครน้อย ไม่มีความถนัดแล้วหลังจากนั้นใช้สำนวนเชื่อมความประเภทแย้งความเพื่อบอกว่า แม้จะมีความสามารถไม่มากแต่ก็ต้องการขอสมัครเข้าทำงานหรือจะตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถ แม้ว่าจะเป็นการใช้เพื่อการแย้งความก็ตาม แต่ถือเป็นลักษณะเด่นโดยเจ้าของภาษาชาวญี่ปุ่นที่ใช้ในการเชื่อมเนื้อหาที่แสดงความถ่อมตนมากกว่า เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป

ตัวอย่างที่ 8 JP11

またビジネス日本語を教えた経験はありませんが、地域の外国人を対象として行われる日本語教室講師の経験があり、日本人と働く上でどのような日本語が必要とされるのか、会社での人間関係など、学習者から外国人労働者の実態をよく聞いていました。

ตัวอย่างที่ 9 JP13

文系ですが、これらの能力を活かし、貴社に貢献したいと考えております。

5.2.1.4 จำนวนเชื่อมความประเภอื่น ๆ โดยเจ้าของภาษา

นอกจากจำนวนเชื่อมความที่ได้กล่าวไปยังมีจำนวนเชื่อมความประเภเทียบความประเภซ้ำความและประเภเสริมความปรากฏการใช้ด้วย

จำนวนเชื่อมความประเภเทียบความจำนวนเชื่อมความประเภเทียบความปรากฏใช้ทั้งสิ้น 4 ครั้ง โดยมีจำนวนที่ปรากฏใช้ ดังนี้ 「～もしくは」 จำนวน 3 ครั้งและ 「一方」 จำนวน 1 ครั้ง ตัวอย่างการใช้เช่น

ตัวอย่างที่ 10 JP17

また日本の民間企業・団体で働いた経験は、日系企業で働く、もしくは就職を希望する学習者が、語彙・文法の習得だけでなく、より高いレベルでの日本語でのコミュニケーション能力を目指すための指導に活かせるのではないかと考えています。

จำนวนเชื่อมความประเภซ้ำความปรากฏใช้ทั้งสิ้น 4 ครั้ง โดยมีจำนวนที่ปรากฏใช้ ดังนี้ 「例えば」 จำนวน 2 ครั้งซึ่งใช้ในการยกตัวอย่างและ 「具体的に」 ซึ่งใช้เพื่อบอกรายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาที่ระบุไว้ก่อนหน้าจำนวน 1 ครั้ง ตัวอย่างการใช้ เช่น

ตัวอย่างที่ 11 JP22

私は入社後、専任講師として、学生が日本語で考える力を伸ばせるよう邁進いたします。例えば、場面だけを見せて、日本語を考える力を引きだしたり、（後略）

จำนวนเชื่อมความประเภเสริมความปรากฏใช้ทั้งสิ้น 3 ครั้ง โดยมีจำนวนที่ปรากฏใช้ ดังนี้ 「なぜなら～からだ」 ปรากฏใช้ 2 ครั้ง 「なぜ～なのか」と ปรากฏใช้ 1 ครั้ง ซึ่งล้วนเป็นจำนวนที่ใช้เพื่ออธิบายความเพิ่มเติมทั้งสิ้นตัวอย่างการใช้ เช่น

ตัวอย่างที่ 12 JP25

大学2年生の時のモスクワへの短期留学や修士1年生の時のモスクワでの実習で実践を積んだため、ネイティブに近いレベルで使用することができます。なぜロシアなのかといえ、高校時代からロシアや中央アジアなどの CIS 諸国の歴史や文化に興味があり、中でも特にロシアは日本と北方領土などの問題を抱えており、

5.2.1.5 ลักษณะเด่นของการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยคโดย

เจ้าของภาษา

ลักษณะเด่นของการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยคโดยเจ้าของภาษามี 2 ข้อ ดังนี้

1. เจ้าของภาษาใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความมากที่สุดทั้งในระดับหน่วยย่อหน้าและระดับอนุประโยค

จากข้อมูลหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของเจ้าของภาษาปรากฏการใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความมากที่สุดทั้งสองระดับ โดยสำนวนที่ปรากฏใช้มากที่สุดเหมือนกัน ได้แก่ 「また」 ซึ่งการใช้สำนวนเชื่อมความประเภทนี้ปรากฏใช้มากที่สุด สะท้อนว่าเจ้าของภาษาเชื่อมโยงเนื้อหาในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานด้วยการเพิ่มความไปเรื่อยๆ กล่าวคือ ผู้เขียนร้อยเรียงเหตุผลต่างๆไว้ด้วยการเพิ่มเนื้อหาไปเรื่อยๆ มากกว่าจะเขียนแสดงเนื้อหาว่าเป็นเหตุเป็นผลกัน

2. เจ้าของภาษาใช้สำนวนเชื่อมความประเภทตามความ โดยใช้สำนวน 「～だからこそ」 มากที่สุด

ในสำนวนเชื่อมความประเภทตามความสำนวนที่ปรากฏใช้มากที่สุด ได้แก่ 「～だからこそ」 ซึ่งเป็นสำนวนแสดงเหตุโดยมีการเน้นย้ำมากกว่าการใช้ 「～だから」 ในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานนั้นผู้เขียนต้องแสดงเหตุผลที่ต้องการขอสมัครเข้าทำงาน ดังนั้นเหตุจึงเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญในการเขียนหนังสือประเภทนี้เป็นเหตุให้ในกรณีเนื้อหาที่ระบุต้องการเน้นย้ำเป็นพิเศษเจ้าของภาษาเลือกใช้สำนวน 「～だからこそ」 เช่น ตัวอย่างที่ 13 JP04

ตัวอย่างที่ 13 JP04

以前から興味をもっていた国であること、そして日本との関わりの強い国であるからこそ、日本語を通して多くの人に日本のことを知ってもらいたい、そして日本との関わりをより強いものにしてほしいと思いました。

ผู้เขียนได้เน้นเหตุผลว่าเนื่องจากเป็นประเทศที่ตนเองสนใจและเป็นประเทศที่มีความสัมพันธ์อันดีกับประเทศญี่ปุ่น จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้เขียนประสงค์ที่จะทำ

ความสัมพันธ์ดังกล่าวแน่นแฟ้นขึ้น และให้ผู้คนรู้จักประเทศญี่ปุ่นมากขึ้นผ่านภาษาญี่ปุ่นซึ่งในกรณีการให้เหตุผลไม่ปรากฏการใช้สำนวนแสดงการเน้นย้ำดังกล่าวในข้อมูลของผู้เรียนชาวไทยเลย

5.2.2 สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยคโดยผู้เรียนชาวไทย

จากผลการวิเคราะห์สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในระดับอนุประโยคพบว่าเจ้าของภาษาใช้ในอัตราส่วน 26.54% (481 ครั้ง จาก 1,812 อนุประโยค) ในตาราง 5.8 แสดงให้เห็นว่าลำดับอัตราส่วนการใช้ตามประเภทสำนวนเชื่อมความจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ประเภทสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากที่สุด คือ ประเภทตามความ 13.96% ประเภทสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากเป็นอันดับที่ 2 ได้แก่ ประเภทเพิ่มความ 7.52% ประเภทสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากเป็นอันดับที่ 3 ได้แก่ ประเภทแย้งความ 3.25% ประเภทสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้เป็นอันดับที่ 4 ได้แก่ ประเภทเสริมความและประเภทซ้ำความ ประเภทละ 0.77% ประเภทที่ใช้มากเป็นอันดับที่ 5 ได้แก่ ประเภทเทียบความ 0.16% ส่วนประเภทสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้น้อยที่สุด ได้แก่ ประเภทเปลี่ยนความ 0.11% ตามที่ระบุไว้ในตารางที่ 5.8

ตารางที่ 5.8 อัตราการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยคโดยผู้เรียนชาวไทย

จำนวนอนุประโยค	อัตราส่วนสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้
1,812 อนุประโยค	26.54% (481 ครั้ง)
อัตราส่วนสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้แบ่งตามประเภท	
ประเภทตามความ (順接型)	13.96% (253 ครั้ง)
ประเภทแย้งความ (逆接型)	3.25% (59 ครั้ง)
ประเภทเพิ่มความ (添加型)	7.52% (136 ครั้ง)
ประเภทเสริมความ (補足型)	0.77 % (14 ครั้ง)
ประเภทเทียบความ (对比型)	0.16 % (3 ครั้ง)
ประเภทซ้ำความ (同列型)	0.77 % (14 ครั้ง)
ประเภทเปลี่ยนความ (轉換型)	0.11 % (2 ครั้ง)

ผู้เรียนชาวไทยใช้สำนวนเชื่อมความประเภทตามความมากที่สุด สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้เป็นอันดับที่ 2 คือ สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความ อันดับที่ 3 ได้แก่ สำนวนเชื่อมความ

ประเภทแย้งความ ซึ่งในและประเภทมีสำนวนเชื่อมความที่มีความถี่ในการใช้มากเป็นพิเศษดังที่ระบุ
ในตารางที่ 5.9

ตารางที่ 5.9 ความถี่ของสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในระดับนุประโยคโดยผู้เรียนชาวไทย

ประเภท	อัตราส่วนการใช้	สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้
ประเภทตามความ (順接型)	13.96% (253 ครั้ง)	~ので (81 ครั้ง) そのため・~ために・~ためには (48 ครั้ง) ~ですから・~からです・~からだ (31 ครั้ง) そこで (17 ครั้ง) ~たら (13 ครั้ง) それで (10 ครั้ง) ~ように (9 ครั้ง) ~ば (8 ครั้ง) ~て・~で・~ないで (8 ครั้ง) ~ことで (8 ครั้ง) ~きっかけで (4 ครั้ง) したがって (4 ครั้ง) ~おかげで (2 ครั้ง) ~ことから (2 ครั้ง) その結果 (2 ครั้ง) ~それにより (2 ครั้ง) ~によって (1 ครั้ง) ~せいで (1 ครั้ง) ~とおりに (1 ครั้ง) ~なら (1 ครั้ง)
ประเภทแย้งความ (逆接型)	3.25% (59 ครั้ง)	~が (30 ครั้ง) しかし (14 ครั้ง) ~ても (4 ครั้ง) ~のに (4 ครั้ง) ~でも (3 ครั้ง) ~けど (1 ครั้ง) とはいえ (1 ครั้ง) それにもかかわらず (1 ครั้ง) ところが (1 ครั้ง)
ประเภทเพิ่มความ (添加型)	7.52% (136 ครั้ง)	また (34 ครั้ง) そして (30 ครั้ง) ~だけではなく・~だけでなく (27 ครั้ง)

ตารางที่ 5.9 ความถี่ของสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในระดับอนุประโยคโดยผู้เรียนชาวไทย(ต่อ)

ประเภท	อัตราส่วนการใช้	สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้
		それに (19 ครั้ง) それから (5 ครั้ง) さらに (4 ครั้ง) そのうえ・そのうえに (3 ครั้ง) ~の他に (2 ครั้ง) ~で (2 ครั้ง) それ以外に・~以外に (2 ครั้ง) その後 (2 ครั้ง) ~のみならず (1 ครั้ง) ~に限らず (1 ครั้ง) もう一つ付け加えると (1 ครั้ง) まず (1 ครั้ง) 次に (1 ครั้ง) 一つ目 (1 ครั้ง) 二つ目 (1 ครั้ง) 最後に (1 ครั้ง)
ประเภทเสริมความ (補足型)	0.77 % (14 ครั้ง)	なぜなら~からだ (5 ครั้ง) なぜかという~からだ (4 ครั้ง) その理由は~からだ (2 ครั้ง) なぜ~理由は~からだ (1 ครั้ง) どうして~かという (1 ครั้ง) という (1 ครั้ง)
ประเภทเทียบความ (対比型)	0.16 % (3 ครั้ง)	~に対して (3 ครั้ง)
ประเภทซ้ำความ (同列型)	0.77 % (14 ครั้ง)	特に (10 ครั้ง) 例えば (2 ครั้ง) つまり (1 ครั้ง) 具体的に言うと (1 ครั้ง)
ประเภทเปลี่ยนความ (轉換型)	0.11 % (2 ครั้ง)	では (1 ครั้ง) ところで (1 ครั้ง)

5.2.2.1 สำนวนเชื่อมความประเภทตามความโดยผู้เรียนชาวไทย

ในสำนวนเชื่อมความประเภทนี้「~ので」ปรากฏใช้มากที่สุดจำนวน 81 ครั้งจาก 253 ครั้ง สำนวนเชื่อมความ「そのため・~ためには・~ために・~ため」ปรากฏใช้เป็นจำนวน 48 ครั้ง และสำนวน「~ですから・~からだ・~からです」ปรากฏใช้เป็นจำนวน สำนวนละ 31 ครั้ง สำนวน「~ので」เป็นสำนวนที่ปรากฏใช้ในบริบทที่เชื่อมโยงเหตุและผล สำนวนที่มีคำว่า「~ため」ประกอบเป็นการใช้ในลักษณะที่ให้เหตุผลและแสดงวัตถุประสงค์ เช่น

ตัวอย่างที่ 14 TH20

ファミリーマートのサービスに大変感動し、温かい気持ちを感じましたので、ファミリーマートのことに興味があるようになりました。

ตัวอย่างที่ 15 TH39

トヨタ自動車はグローバルビジョンを持っているため、貴社で働くのに日本語と英語の能力が必要だと思います。

ตัวอย่างที่ 16 TH13

設立 78 年という歴史がありますから、若者から年配の方まで安心して貴社の車を使えて、非常に信頼性がある会社だと思ったからです。

5.2.2.2 สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความโดยผู้เรียนชาวไทย

ในสำนวนเชื่อมความประเภทนี้มีสำนวนเชื่อมความ 「また」 ปรากฏใช้มากที่สุด จำนวน 27 ครั้งจาก 34 ครั้งจาก 136 ครั้ง สำนวนเชื่อมความ 「そして」 ปรากฏใช้เป็นจำนวน 30 ครั้ง และสำนวน 「～だけでなく・～だけではなく」 ปรากฏใช้เป็นจำนวน 27 ครั้ง สำนวนที่ปรากฏใช้ทุกสำนวนถูกใช้ในบริบทที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมทั้งสิ้น ซึ่งสำนวนทั้งสามสำนวนปรากฏใช้มากที่สุดสามอันดับแรกตรงกับผลวิเคราะห์ข้อมูลหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานโดยเจ้าของภาษา ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 17 TH49

これは海賊の問題解決になれるし、また、貴社はどうやってタイ人のお客様の心をつかめるかも興味があります。

ตัวอย่างที่ 18 TH53

このような医用機器を海外へ広がっていたら、沢山の貴社の命を救うことができるのではないかと思うようになりました。そして 「優れた品質と適正な価格で適時に世界中へと提供し、

ตัวอย่างที่ 19 TH66

やはり、ほかの国からの客さんや社員とミーティング機会があるはずなので、通訳するだけではなく、書類を翻訳するも必要なので、わたくしができると思います。

5.2.2.3 จำนวนเชื่อมความประเทแย้งความโดยผู้เรียนชาวไทย

จำนวนเชื่อมความประเทแย้งความมีจำนวนที่ปรากฏใช้ที่โดดเด่นที่สุด ได้แก่ 「～が」 ปรากฏใช้จำนวน 30 ครั้ง จาก 59 ครั้ง และ 「しかし」 มากเป็นอันดับที่ 2 เมื่อพิจารณาจากบริบทที่ปรากฏแล้วพบว่ามีการใช้ในลักษณะที่เชื่อมเนื้อหาทั่วไปที่ขัดแย้งกันและในบริบทที่กล่าวถ่อมตัวแล้วจึงแสดงความจำนงเข้าทำงานหรือแสดงความตั้งใจ

ตัวอย่างที่ 20 TH25

私自身は技術性がありませんが、貴社の高術の物を関心に届けることができますと信じています。

ตัวอย่างที่ 21 TH27

孤独が好きなので、あまり積極的に人と接しようとしないうところがあります。しかし、このままではいけないだろうと思っていたところはヤマハで勤めた経験がある友だちに貴社の行動方針を考えてくれました。

5.2.2.4 จำนวนเชื่อมความประเทอื่นๆโดยผู้เรียนชาวไทย

จำนวนเชื่อมความประเทที่ปรากฏใช้น้อย ได้แก่ จำนวนเชื่อมความประเทซ้ำ ความ ประเทเสริมความ ประเทเทียบความ และประเทเปลี่ยนความ ดังนี้

จำนวนเชื่อมความประเทเทียบความปรากฏใช้ทั้งสิ้น 3 ครั้ง โดยมีจำนวนที่ปรากฏใช้เพียงแค่ 「～に対して」 จำนวน 3 ครั้งเท่านั้น ซึ่งจำนวนนี้ไม่ปรากฏใช้จำนวนเชื่อมความในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของเจ้าของภาษาชาวญี่ปุ่น ตัวอย่างการใช้ เช่น

ตัวอย่างที่ 22 TH13

あらゆる企業活動を通じて、住みよい地球と豊かな社会づくりに取り組む」 に対して 真剣に取り組んでいっしやる所に心を打たれました。

จำนวนเชื่อมความประเทซ้ำความปรากฏใช้ทั้งสิ้น 4 ครั้ง โดยมีจำนวนที่ปรากฏใช้ ดังนี้ 「特に」 จำนวน 10 ครั้งจาก 14 ครั้ง ซึ่งใช้เพื่อบอกรายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาที่ระบุไว้ก่อนหน้า และจำนวน 「例えば」 จำนวน 2 ครั้งโดยใช้เพื่อยกตัวอย่าง ตัวอย่างการใช้ เช่น

ตัวอย่างที่ 23 TH71

たくさんの世界の地理、産業、歴史、観光地の情報に関して深く調べています。特に、タイと日本のことです。

ตัวอย่างที่ 24 TH47

人と人をスムーズに繋がるため、様々な手段を考えています。例えば、日本に留学したとき、言語の壁のせいで自分の気持ちを伝えられたい私は「Line スタンプ」を使っていました。

สำนวนเชื่อมความประเภทเสริมความปรากฏใช้ทั้งสิ้น 14 ครั้ง โดยมีสำนวนที่ปรากฏใช้มากที่สุด ได้แก่ 「なぜなら～からだ」 5 ครั้ง สำนวน 「なぜかという～からだ」 ปรากฏใช้มารองลงมาจำนวน 4 ครั้ง และสำนวนที่ใช้มากเป็นอันดับที่ 3 ได้แก่ 「その理由は～からだ」 ซึ่งล้วนเป็นสำนวนที่ใช้เพื่ออธิบายความหรือเหตุผลเพิ่มเติมทั้งสิ้นตัวอย่างการใช้ เช่น ตัวอย่างที่ 25 TH35 และ ตัวอย่างที่ 26 TH68

ตัวอย่างที่ 25 TH35

私の入りたい会社はヤクルト会社です。やりたい事は総合職海外系です。なぜなら、私は小さい時から、体に良い商品に興味があって、将来、他人にも体を元気にしてあげるような仕事をしたいと思うからです。

ตัวอย่างที่ 26 TH68

それに、貴社の製品は人々の役に立つと思います。なぜかというと、貴社は世界初の量産ハイブリッドカー「プリウス」を開発した企業だからです。

สำนวนเชื่อมความประเภทเปลี่ยนความ ปรากฏการใช้สำนวนเชื่อมความประเภทนี้ 2 ครั้ง ได้แก่ สำนวน 「では・ところで」 สำนวนละ 1 ครั้ง แต่สำนวนเชื่อมความประเภทนี้ไม่ปรากฏใช้ในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของเจ้าของภาษา

ตัวอย่างที่ 27 TH67

空港会社によっては女性だけ募集しています。では、エーエヌエーは日本会社なので、日本語ができれば仕事が早く上達します。

5.2.2.5 ลักษณะเด่นของการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยคโดยผู้เรียนชาวไทย

ลักษณะเด่นของการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยคโดยผู้เรียนชาวไทยมี 2 ข้อ ดังนี้

1. ผู้เรียนชาวไทยใช้สำนวนเชื่อมความประเภทตามความ (順接型) มากที่สุด

ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มใช้สำนวนเชื่อมความประเภทตามความ (順接型) เพื่อเชื่อมโยงเนื้อหาในระดับประโยคมากที่สุดซึ่งต่างจากในระดับหน่วยย่อหน้า ที่ปรากฏใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความ (添加型) มากที่สุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มการเรียบเรียงเนื้อหาโดยการแสดงความเป็นเหตุผล เงื่อนไขหรือวัตถุประสงค์ สำนวนที่ปรากฏใช้มากที่สุด ได้แก่ 「～ので」 ซึ่งแสดงความเป็นเหตุเป็นผล

2. ผู้เรียนชาวไทยใช้สำนวนเชื่อมความประเภทซ้ำความ

ในข้อมูลหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของผู้เรียนชาวไทยปรากฏใช้สำนวนเชื่อมความประเภทซ้ำความมากเป็นอันดับที่ 4 ซึ่งสำนวนเชื่อมความประเภทนี้ปรากฏใช้ในข้อมูลของเจ้าของภาษาเพียงแค่ 3 ครั้งเท่านั้น การใช้สำนวนเชื่อมความประเภทนี้สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนชาวไทยมีการอธิบายความซ้ำโดยการยกตัวอย่าง

5.2.3 ความแตกต่างในการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยคของเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทย

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้สำนวนเชื่อมความของผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษาญี่ปุ่นใช้สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยคแล้ว สามารถสรุปข้อมูลได้ตามตารางที่ 5.10

ตารางที่ 5.10 เปรียบเทียบอัตราการใช้นิพจน์เชื่อมความในระดับอนุประโยคระหว่างเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทย

สำนวนเชื่อมความ	เจ้าของภาษา (30 ตัวอย่าง)	ผู้เรียนชาวไทย (72 ตัวอย่าง)
จำนวนอนุประโยค	617 อนุประโยค	1,812 อนุประโยค
อัตราส่วนสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้	21.23 % (131 ครั้ง)	26.54 % (481 ครั้ง)
ค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งที่สำนวนเชื่อมความปรากฏใช้ ²³	4.36 ครั้ง	6.68 ครั้ง
อัตราส่วนสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้แบ่งตามประเภท		
ประเภทตามความ (順接型)	6.66 % (41 ครั้ง)	13.96 % (253 ครั้ง)
ประเภทแย้งความ (逆接型)	4.39 % (27 ครั้ง)	3.25 % (59 ครั้ง)
ประเภทเพิ่มความ (添加型)	8.58 % (53 ครั้ง)	7.52 % (136 ครั้ง)
ประเภทเสริมความ (補足型)	0.48 % (3 ครั้ง)	0.77 % (14 ครั้ง)
ประเภทเทียบความ (对比型)	0.64 % (4 ครั้ง)	0.16 % (3 ครั้ง)
ประเภทซ้ำความ (同列型)	0.48 % (3 ครั้ง)	0.77 % (14 ครั้ง)
ประเภทเปลี่ยนความ (轉換型)	ไม่ปรากฏใช้	0.11 % (2 ครั้ง)

จากข้อมูลในตาราง 5.10 จะเห็นว่าผู้เรียนชาวไทยมีค่าเฉลี่ยการใช้และจำนวนครั้งที่ใช้ใน ระดับอนุประโยคมากกว่าเจ้าของภาษาเช่นเดียวกับในระดับหน่วยย่อหน้า โดยผู้เรียนชาวไทยใช้ สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยคคิดเป็นอัตราส่วน 26.54% (481 ครั้ง) เฉลี่ยต่อคนใช้คนละ ประมาณ 6 ครั้ง สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากที่สุดสามอันดับแรกได้แก่ ประเภทเพิ่มความ ประเภทตามความ และประเภทแย้งความตามลำดับ ส่วนเจ้าของภาษาใช้ในอัตราส่วน 21.23% (131 ครั้ง) เฉลี่ยต่อคนใช้คนละประมาณ 4 ครั้ง สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากที่สุดสามอันดับแรก ได้แก่ ประเภทตามความ ประเภทเพิ่มความ และประเภทแย้งความตามลำดับ ประเภทของสำนวน เชื่อมความที่ทำให้อัตราส่วนการใช้สำนวนเชื่อมความของทั้งสองกลุ่มเป้าหมายต่างกันมาจากการใช้ สำนวนตามความและเพิ่มความในอัตราส่วนสูงทั้งที่เป็นสำนวนเชื่อมความที่สามารถใช้ได้ และสำนวน เชื่อมความประเภทซ้ำความและประเภทเสริมความที่ปรากฏใช้ในข้อมูลของผู้เรียนชาวไทยมากแต่

²³ ค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งที่สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยคต่อคน

ปรากฏใช้เพียงไม่กี่ครั้งในข้อมูลของเจ้าของภาษา และสำนวนเชื่อมความประเภทเปลี่ยนความที่ไม่ปรากฏใช้ในข้อมูลเจ้าของภาษา แต่ปรากฏใช้ในข้อมูลของผู้เรียนชาวไทย

5.2.3.1 จุดร่วม

ผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษาญี่ปุ่นมีจุดร่วมในการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยค 2 ข้อ ดังนี้

1. สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากที่สุดสามอันดับแรกตรงกัน ทั้งเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทยต่างใช้สำนวนเชื่อมความประเภทตามความ ประเภทเพิ่มความ ประเภทแย้งความมากที่สุดสามอันดับแรก แต่ลำดับที่ 1 และ 2 สลับกันอยู่ ดังนี้ เจ้าของภาษาใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความมากที่สุดให้อัตราส่วน 8.58% สำนวนที่ปรากฏมากเป็นอันดับที่ 2 ได้แก่ ประเภทตามความ และสำนวนที่ปรากฏมากเป็นอันดับที่ 3 ได้แก่ สำนวนเชื่อมความประเภทแย้งความ ในขณะที่ผู้เรียนชาวไทยใช้สำนวนเชื่อมความประเภทตามความมากที่สุดให้อัตราส่วน 13.96% สำนวนที่ปรากฏมากเป็นอันดับที่ 2 ได้แก่ ประเภทเพิ่มความ และสำนวนที่ปรากฏมากเป็นอันดับที่ 3 ได้แก่ สำนวนเชื่อมความประเภทแย้งความ

2. สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความที่ปรากฏใช้มากที่สุดสามอันดับแรกตรงกัน ได้แก่ 「また」「そして」 และ 「～だけでなく」 ส่วนสำนวนเชื่อมความประเภทแย้งความที่ปรากฏใช้มากที่สุดสองอันดับแรกตรงกัน ได้แก่ 「～が」 และ 「しかし」 และใช้สำนวนเชื่อมความประเภทซ้ำความเพื่อการยกตัวอย่างมากที่สุดเช่นกัน เช่น 「具体的に」²⁴ และ 「例えば」

5.2.3.2 จุดต่าง

ผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษาญี่ปุ่นมีจุดต่างในการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับอนุประโยค 2 ข้อ ดังนี้

1. สำนวนเชื่อมความประเภทตามความที่ปรากฏในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของเจ้าของภาษาเท่านั้น ได้แก่ 「～だからこそ」 ที่ใช้เพื่อเน้นเหตุผลที่อยู่ด้านหน้าและสำนวนที่มีคำว่า 「以上」 ประกอบ ซึ่งปรากฏใช้ยู่หน้าหน่วยย่อหน้าแสดงใจความสำคัญ สำนวนทั้งสองสำนวนเป็นสำนวนที่ปรากฏใช้มากที่สุดสองอันดับแรกในขณะที่ไม่มีปรากฏใช้ในข้อมูลของผู้เรียนชาวไทยเลย

2. ผู้เรียนชาวไทยมีการใช้สำนวนเชื่อมความประเภทซ้ำความมากกว่าเจ้าของภาษา การใช้สำนวนเชื่อมความประเภทนี้เพื่อที่จะขยายความหรือกล่าวซ้ำความหรือยกตัวอย่าง กรณีผู้เรียน

²⁴ ผู้เรียนชาวไทยใช้สำนวน 「具体的に言う」と ส่วนเจ้าของภาษาใช้สำนวน 「具体的に」

ชาวไทยใช้สำนวน「特に」(โดยเฉพาะ) ซึ่งใช้เพื่อขยายความสิ่งที่กล่าวมาก่อนหน้า เป็นลักษณะการกล่าวเนื้อหาภาพรวมก่อนแล้วจึงนำเข้ารายละเอียด ซึ่งการเชื่อมเนื้อหาเช่นนี้สามารถใช้สำนวน「具体的に言うと」(กล่าวโดยละเอียดคือ) ได้เช่นกัน ซึ่งสำนวน「具体的に」ที่มีความหมายและทำหน้าที่เชื่อมโยงความเช่นเดียวกับสำนวน「具体的に言うと」นี้ปรากฏใช้ในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของเจ้าของภาษาเพียงหนึ่งครั้งเท่านั้น ความสำเร็จของการใช้สำนวนเชื่อมความประเภทนี้แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนภาษาไทยมีแนวโน้มการเชื่อมเนื้อหาในข้อเดียวกันโดยการเกริ่นแล้วจึงอธิบายลงในรายละเอียด ต่างจากเจ้าของภาษาซึ่งไม่มีแนวโน้มเชื่อมความเช่นนี้ แต่เขียนโดยรวบเนื้อหาเดียวกันไว้ด้วยกันโดยไม่ต้องใช้สำนวนเชื่อมความ

5.3 ข้อเสนอแนะแนวทางการเรียนการสอนการใช้สำนวนเชื่อมความในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน

ข้อเสนอแนะแนวทางการเรียนการสอนการใช้สำนวนเชื่อมความในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานที่เหมาะสมกับผู้เรียนชาวไทยมี 3 ข้อ

1. ข้อเสนอแนะการเรียนการสอนสำนวนเชื่อมความที่เหมาะสมกับผู้เรียนชาวไทยในระดับหน่วยย่อยหน้า

สำนวนเชื่อมความเป็นหน่วยทางไวยากรณ์ที่มีความสำคัญทำให้เนื้อหาในงานเขียนเชื่อมโยงกันอย่างราบรื่นและมีความเป็นเอกภาพ ด้วยเหตุนี้นอกจากการเชื่อมความในระดับอนุประโยคที่เป็นเนื้อหาย่อยแล้ว ยังมีความจำเป็นที่จะต้องร้อยเรียงเนื้อหาใหญ่ซึ่งมีผลกับโครงสร้างประโยคที่ใช้ จึงมีความสำคัญที่ต้องให้ผู้เรียนชาวไทยสามารถใช้สำนวนเชื่อมความที่เหมาะสมในระดับหน่วยย่อยหน้าด้วยเพื่อให้เนื้อหามีเอกภาพและสอดคล้องกับโครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นที่เลือกใช้ ผู้สอนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสอดแทรกการสอนให้ผู้เรียนชาวไทยสามารถใช้สำนวนเชื่อมความเพื่อสรุปความ อย่างสำนวนที่มีคำว่า「以上の」ประกอบ เช่น 「以上のように・以上の理由から」 เป็นต้น ในขณะที่ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มใช้สำนวนเชื่อมความที่แสดงเหตุผลเท่านั้น ด้วยเหตุนี้แม้ผู้เรียนชาวไทยจะสามารถเลือกใช้ประเภทสำนวนเชื่อมความเพื่อร้อยเรียงเนื้อหาในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาก็ตาม แต่การเลือกสำนวนมาใช้ในแต่ละประเภทยังต้องมีจุดที่ผู้สอนต้องแนะแนวทางเพิ่มเติม

อีกทั้งควรแนะนำให้ผู้เรียนชาวไทยเลือกใช้สำนวนเชื่อมความที่เหมาะสมกับภาษาเขียนในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานอีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะการเรียนการสอนสำนวนเชื่อมความที่เหมาะสมกับผู้เรียนชาวไทยในระดับอนุประโยค

ผู้เรียนชาวไทยมีอัตราการใช้หน่วยเชื่อมความทั้งในระดับหน่วยย่อหน้าและอนุประโยคมากกว่าเจ้าของภาษา เหตุผลอาจมาจากการที่ผู้เรียนชาวไทยใช้สำนวนเชื่อมความประเภทตามความ และประเภทเพิ่มความในทุกจุดที่ต้องการเชื่อมโยงเนื้อหา ในขณะที่เจ้าของภาษาไม่ใช้สำนวนเหล่านี้ เนื่องจากเนื้อหาที่เป็นการเพิ่มเติมความหรือแสดงความเป็นเหตุผล เจื่อนไซ สามารถคาดเดาความสัมพันธ์ระหว่างสารได้โดยไม่ต้องมีสำนวนเชื่อมความมากำหนด การใช้สำนวนเชื่อมความทั้งสองประเภทนี้จะปรากฏใช้มากที่สุดก็ตามแต่ก็เป็นสำนวนที่สามารถละการใช้ได้เช่นกัน อีกทั้งการที่ผู้เรียนชาวไทยใช้โครงสร้างปริจเฉทประเภทหน่วยแก่นเรื่องวางอยู่กลางปริจเฉทและประเภทหน่วยแก่นเรื่องวางกระจายในปริจเฉทมากกว่าเจ้าของภาษาอาจมีส่วนทำให้ต้องใช้สำนวนเชื่อมความประเภทตามความเพื่อแสดงเหตุผล และเพิ่มเติมข้อมูลเหตุผลที่ขอเข้าสมัครงานมากขึ้น จึงควรให้ผู้เรียนชาวไทยฝึกฝนการใช้และการไม่ใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเหล่านี้ให้เหมาะสมกับบริบท

3. หนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานนั้นเป็นเอกสารที่เขียนให้แก่บริษัทที่ต้องการรับสมัครงาน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องภาษาที่เป็นทางการและเป็นภาษาเขียน จากผลวิเคราะห์การใช้สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้า และ อนุประโยคยังพบการใช้สำนวนเชื่อมความที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียนปะปนกันในข้อมูลผู้เรียนชาวไทย เช่น สำนวน 「～だから」 ที่ปรากฏใช้มากแต่ไม่ปรากฏใช้ในข้อมูลของเจ้าของภาษาด้วยเหตุนี้เองจึงมีความจำเป็นที่ผู้สอนต้องเน้นย้ำให้ผู้เรียนชาวไทยเลือกใช้สำนวนเชื่อมความที่เหมาะสมกับภาษาเขียนและสอดแทรกการเรียนการสอนที่ระบุเนื้อหาว่าสำนวนเชื่อมความใดเหมาะสมใช้ในภาษาเขียนบ้าง

บทที่ 6

บทสรุป

งานวิจัยฉบับนี้นำเสนอหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทยมาวิเคราะห์เพื่อศึกษาโครงสร้างปริเฉทภาษาญี่ปุ่นและการเชื่อมโยงความในระดับหน่วยย่อหน้า และอนุประโยคและได้ผลวิเคราะห์ซึ่งแสดงให้เห็นถึงลักษณะเด่นที่มีทั้งจุดร่วมและจุดต่างของกลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มดังที่รายงานไว้ในบทที่ 4 และบทที่ 5 แล้ว

ในบทที่ 6 นี้จะสรุปภาพรวมเนื้อหาทั้งหมดที่กล่าวไว้ตั้งแต่บทที่ 1 ถึงบทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และกล่าวถึงคำถามหลังการวิจัย ดังต่อไปนี้

6.1 สรุปภาพรวมวิทยานิพนธ์

บทที่ 1 ที่มาและเหตุผลของงานวิจัย

จากผลทดลองศึกษาเปรียบเทียบการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทยเบื้องต้นโดยผู้วิจัยพบความแตกต่างในการใช้โครงสร้างปริเฉทภาษาญี่ปุ่นและการใช้สำนวนเชื่อมความ กล่าวคือ เจ้าของภาษามีแนวโน้มใช้โครงสร้างปริเฉทประเภทวางหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องไว้ที่ท้ายปริเฉท ในขณะที่ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มใช้โครงสร้างปริเฉทภาษาญี่ปุ่นหลากหลายประเภท ส่วนในการใช้สำนวนเชื่อมความนั้นผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มไม่ใช้สำนวนเชื่อมความในระดับเชื่อมโยงความทำให้สารขาดความเชื่อมโยงระหว่างกัน นอกจากนี้ผลการวิจัยเบื้องต้นดังกล่าวยังมีรายงานผลการวิจัยที่ระบุว่า เจ้าของภาษามีแนวโน้มใช้โครงสร้างปริเฉทประเภทใดประเภทหนึ่งมาก ในขณะที่ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติใช้โครงสร้างปริเฉทหลากหลายประเภทกว่า จากผลการวิจัยเบื้องต้นโดยผู้วิจัยและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างสะท้อนว่าผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติและเจ้าของภาษามีแนวโน้มใช้โครงสร้างปริเฉทภาษาญี่ปุ่นและสำนวนเชื่อมความแตกต่างกัน แต่กลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยฉบับนี้ซึ่งได้แก่ หนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษาจะมีแนวโน้มในทิศทางเดียวกันหรือแตกต่างจากข้อมูลดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร จากที่มาดังกล่าวนำมาสู่คำถามงานวิจัย 2 ข้อ ได้แก่

1. ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มการใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน เมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษาแล้ว เป็นอย่างไร

2. ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มการเชื่อมโยงความในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน เมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษาแล้ว เป็นอย่างไร

เมื่อได้คำตอบจากคำถามวิจัยจะทำให้ทราบถึงลักษณะเด่น ความแตกต่างของโครงสร้างการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของกลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่ม และคาดหวังว่าจะนำผลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางการเรียนการสอนการเขียนเอกสารประเภทนี้ต่อไป

บทที่ 2 ปรีทรรศน์วรรณกรรม

รายงานผลวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นในการเขียนหนังสือไม่ปรากฏ แต่พบผลวิจัยการตอบคำถามในหนังสือประชาสัมพันธ์ตนเอง (自己PR文) ซึ่งแสดงว่าเจ้าของภาษามีแบบแผนโครงสร้างการเขียนแบบตอบคำถามที่ต้นประโยค อธิบายประสบการณ์ที่กลางประโยคและแสดงความจำนงขอเข้าสมัครงานที่ท้ายประโยค (Furumoto,2012)

รายงานผลวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นและสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏไว้ในงานเขียนประเภทต่างๆ พบว่างานเขียนโดยชาวญี่ปุ่นอย่าง เช่น เรียงความ เป็นต้น เจ้าของภาษานิยมใช้ โครงสร้างประโยคที่อธิบายความโดยละเอียดก่อนแล้วจึงวางใจความสำคัญไว้ที่ท้ายประโยค (Kobayashi,1984) และมีกรณีศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นในการเขียนเรียงความแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติและเจ้าของภาษาพบว่าทั้งสองกลุ่มมีแนวโน้มการใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นที่ต่างกัน กล่าวคือ เจ้าของภาษามีแนวโน้มการใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าก่อนเรื่องวางอยู่ที่หน้าและท้ายประโยค ในขณะที่ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติใช้โครงสร้างประโยคหลายโครงสร้าง (Ijuin and Takahashi,2012)

จากการปรีทรรศน์ประเภทของโครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นพบว่ามี นอกจากจะมีโครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าก่อนเรื่องวางอยู่ที่ต้นและท้ายประโยคแล้ว ยังมีโครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นอื่นๆอีกรวมเป็น 6 ประเภท (Sakuma,1998)

จากผลวิจัยเกี่ยวกับประเภทสำนวนเชื่อมความในภาษาไทย (เทพี จรัสจรุงเกียรติ,2000) และในภาษาญี่ปุ่น (Ichikawa,1978) พบว่าเมื่อแบ่งตามหน้าที่แล้วสำนวนเชื่อมความในทั้งสองภาษามีสำนวนเชื่อมความที่ทำหน้าที่เหมือนกันหลายประเภท เช่น สำนวนเชื่อมความแสดงความขัดแย้งตรง

กับ 逆接型 จำนวนเชื่อมความแสดงการเพิ่มความ ตรงกับ 添加型 จำนวนเชื่อมความแสดงการเปลี่ยนประเด็นตรงกับ 転換型 เป็นต้น อีกทั้งแนวโน้มในการใช้จำนวนเชื่อมความในงานเขียน ได้แก่ ใช้จำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความและตามความมาก (พริมา รักษาพลเดชและกิตติมา อินทรมพรีย์, 2013)

ส่วนงานเขียนภาษาญี่ปุ่น อย่างเรียงความแสดงความคิดเห็นเจ้าของภาษามีแนวโน้มใช้จำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความ ได้แก่ 「また」 รองลงมาคือแย้งความ ได้แก่ 「しかし」 และอันดับที่ 3 คือ จำนวนเชื่อมความประเภทซ้ำความ ได้แก่ 「例えば・つまり」 ในขณะที่ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติใช้จำนวนเชื่อมความสามอันดับแรก คือ จำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความ ได้แก่ 「また」 จำนวนเชื่อมความประเภทตามความ ได้แก่ 「～だから」 จำนวนเชื่อมความประเภทแย้งความ ได้แก่ 「しかし」 (Asai, 2003 และ Fan, 2010) วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติและเจ้าของภาษามีแนวโน้มการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นในการเขียนต่างกัน และมีแนวโน้มใช้จำนวนเชื่อมความที่ใกล้เคียงกันแต่ก็ยังคงมีความแตกต่างในการใช้จำนวนเชื่อมความบางประเภท อีกทั้งประเภทงานเขียนที่ต่างกันมีผลต่อการเลือกใช้จำนวนเชื่อมความด้วย

นอกจากนี้ จากผลวิจัยแสดงความแตกต่างระหว่างการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นระหว่างเจ้าของภาษาและผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติจึงอนุมานได้ว่า ผู้เรียนชาวไทยอาจมีแนวโน้มการเลือกใช้โครงสร้างปริจเฉทต่างจากเจ้าของภาษาเช่นกัน ส่วนในกรณีการใช้จำนวนเชื่อมความเจ้าของภาษาญี่ปุ่นและผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติ มีแนวโน้มใช้หน่วยเชื่อมโยงความที่ใกล้เคียงกัน อีกทั้งเจ้าของภาษาไทยก็มีความถี่ใช้จำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความและตามความมากทำให้อาคาดการณ์ได้ว่าแนวโน้มจำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษาอาจคล้ายคลึงกัน

บทที่ 3 วิธีวิจัย

ในบทนี้ระบุเกี่ยวกับรายละเอียดของกลุ่มเป้าหมายงานวิจัยและวิธีวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยฉบับนี้ ซึ่งได้แก่ หนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของเจ้าของภาษาที่มีประสบการณ์การเขียนเอกสารสำหรับสมัครงาน จำนวน 30 ฉบับ และผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถภาษาญี่ปุ่นระดับการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น JLPT ระดับ N2 จำนวน 72 ฉบับ

ส่วนวิธีวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังนี้ การกำหนดหน่วยย่อหน้า แบ่งตามเนื้อหาที่ให้ผู้เขียนระบุในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน วิธีการแบ่งประเภทโครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นแบ่งตามตำแหน่งของ หน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องว่าวางอยู่ที่ต้น กลางหรือท้ายประโยคโดยแบ่งประเภทตามเกณฑ์โครงสร้างประโยค 6 ประเภทของ Sakuma (佐久間,1998) และวิธีการวิเคราะห์การใช้สำนวนเชื่อมความใช้เกณฑ์การแบ่งประเภทสำนวนเชื่อมความของ Ichikawa (市川,1978) โดยวิเคราะห์สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้า และระดับอนุประโยคซึ่งเกณฑ์การตัดอนุประโยคเป็นไปตามเกณฑ์ของ Noda et al. (野田他,2004) และ Minami (南,1974)

บทที่ 4 โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน

ผลการวิจัยในบทนี้เป็นคำตอบของคำถามงานวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มการใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน เมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษาแล้วเป็นอย่างไร ซึ่งสรุปผลการวิจัยโครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นเป็นไปตามตารางที่ 6.1

ข้อมูลในตารางที่ 6.1 แสดงให้เห็นว่า เจ้าของภาษาใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานมากที่สุด 3 อันดับ ดังนี้ 1.ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ท้ายประโยค (63.4%) 2.ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นประโยค (16.6%) 3.ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นและท้ายประโยค (13.4%) ในขณะที่ผู้เรียนชาวไทยใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานมากที่สุด 3 อันดับ ดังนี้ 1.ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ท้ายประโยค (50%) 2.ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางประโยค (19.68%) 3.ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่มากกว่า 2ตำแหน่งในประโยค (12.49%)

ตารางที่ 6.1 เปรียบเทียบอัตราการใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นระหว่างเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทย

โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่น	เจ้าของภาษา (30 ตัวอย่าง)	ผู้เรียนชาวไทย (72 ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นประโยค	16.6% (5 ตัวอย่าง)	6% (4 ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ท้ายประโยค	63.4% (19 ตัวอย่าง)	50% (36 ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นและท้ายประโยค	13.4% (4 ตัวอย่าง)	11.11% (8 ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางประโยค	0% (0 ตัวอย่าง)	19.68% (14 ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางกระจายในประโยค	3.3% (1 ตัวอย่าง)	12.49% (9 ตัวอย่าง)
ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องไม่ปรากฏในประโยค	3.3% (1 ตัวอย่าง)	0.72% (1 ตัวอย่าง)

หมายเหตุ : เหมือนกับตารางที่ 4.3 ในบทที่ 4

จากข้อมูลในตารางที่ 6.1 สามารถสรุปแนวโน้มการใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นเพื่อเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน ได้ดังนี้

1. ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มนิยมใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ท้ายประโยค เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา
2. ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางประโยคและประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางกระจายในประโยคมากกว่าเจ้าของภาษา
3. ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นประโยคน้อยกว่าเจ้าของภาษา

จากแนวโน้มที่สรุปไว้ดังกล่าวสามารถนำมาเป็นแนวทางในการเรียนการสอนการใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นที่เหมาะสมกับการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน ได้ดังนี้

1. เนื่องจากผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มนิยมใช้โครงสร้างประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ที่ท้ายประโยคและไม่นิยมใช้โครงสร้างประโยคประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องไม่ปรากฏในประโยคเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา จึงอนุมานได้ว่าผู้เรียนชาวไทยไม่น่ามีปัญหาในการเลือกใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน กรณีการจัดการเรียนการสอนผู้สอนสามารถนำแนวทางการเลือกใช้ที่ผู้เรียนชาวไทยมีความคุ้นเคยนี้แนะแนวทางเพื่อการเขียนได้

2. ผู้สอนควรเพิ่มเติมการสอนการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานด้วยโครงสร้างประโยคย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นประโยคเป็นอีกหนึ่งทางเลือก เนื่องจากเจ้าของภาษานิยมใช้มากในขณะที่ผู้เรียนชาวไทยไม่นิยมเลือกใช้

3. ผู้สอนควรแนะนำให้ผู้เรียนหลีกเลี่ยงการใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางประโยค เนื่องจากเป็นวิธีการเขียนที่ทำให้ประโยคขาดความเป็นเอกภาพ เพราะ หากกล่าวเหตุผลที่ต้องการสมัครเข้าทำงานและบอกความตั้งใจเข้าทำงานแล้วเนื้อหาของประโยคควรสรุปใจความได้ครบถ้วน แต่กลับอธิบายเหตุผลเพิ่มเติมต่ออีก นอกจากนี้ยังควรให้ผู้เรียนชาวไทยหลีกเลี่ยงการใช้โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่น ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางกระจายในประโยค เนื่องจากวิธีการเขียนงานเขียนที่ค่อนข้างสั้นด้วยโครงสร้างเช่นนี้ ทำให้เนื้อหาวกวนไปมา แม้จะมีบทสรุปปรากฏหลายครั้งของเนื้อหาแต่ละเนื้อหาแต่ในทางกลับกันทำให้ดูเหมือนขาดการสรุปของประโยคทั้งหมด

บทที่ 5 สำนวนเชื่อมความในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน

จากผลการวิจัยในบทนี้เป็นคำตอบของคำถามงานวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มการเชื่อมโยงความในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน เมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษาแล้ว เป็นอย่างไร สรุปผลการวิจัยการใช้สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏในระดับหน่วยย่อหน้าและระดับอนุประโยคของเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทยเป็นไปตามตารางที่ 6.2 และ ตารางที่ 6.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 6.2 เปรียบเทียบอัตราการใช้นิพจน์เชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าระหว่างเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทย

สำนวนเชื่อมความ	เจ้าของภาษา (30 ตัวอย่าง)	ผู้เรียนชาวไทย (72 ตัวอย่าง)
จำนวนรอยต่อหน่วยย่อหน้า	112 รอยต่อ	302 รอยต่อ
อัตราส่วนสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้	17.85 % (20 ครั้ง)	26.82 % (81 ครั้ง)
ค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งที่สำนวนเชื่อมความปรากฏใช้	0.67 ครั้ง	1.128 ครั้ง
อัตราส่วนสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้แบ่งตามประเภท		
ประเภทตามความ (順接型)	5.36 % (6 ครั้ง)	10.59 % (32 ครั้ง)
ประเภทแย้งความ (逆接型)	1.78 % (2 ครั้ง)	1.65 % (5 ครั้ง)
ประเภทเพิ่มความ (添加型)	8.93 % (10 ครั้ง)	12.25 % (37 ครั้ง)
ประเภทเสริมความ (補足型)	0.89 % (1 ครั้ง)	1.65 % (5 ครั้ง)
ประเภทเทียบความ (对比型)	0.89 % (1 ครั้ง)	ไม่ปรากฏใช้
ประเภทซ้ำความ (同列型)	ไม่ปรากฏใช้	ไม่ปรากฏใช้
ประเภทเปลี่ยนความ (轉換型)	ไม่ปรากฏใช้	0.68 % (2 ครั้ง)

หมายเหตุ : เหมือนกับตารางที่ 5.5 ในบทที่ 5

จากตารางที่ 6.2 หากพิจารณาอัตราการใช้นิพจน์เชื่อมความในระดับย่อหน้าแล้วพบว่าผู้เรียนชาวไทยมีอัตราการใช้นิพจน์เชื่อมความเพื่อเชื่อมโยงเนื้อหาใหญ่ในระดับย่อหน้ามากกว่าเจ้าของภาษาที่อัตรา 26.82 % ต่อ 17.85 % แม้ว่าอัตราการใช้นิพจน์จะต่างกันแต่ในหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานของผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษา มีสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากที่สุดในระดับหน่วยย่อหน้าสองอันดับแรกเหมือนกัน ได้แก่ ประเภทเพิ่มความ (添加型) ประเภทตามความ (順接型) ซึ่งผู้เรียนชาวไทยมีอัตราการใช้นิพจน์ 12.25 % และ 10.59 % ในขณะที่เจ้าของภาษามีอัตราการใช้นิพจน์ที่ 8.93 % และ 5.36 %

ในข้อมูลของผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษามีสำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความ ได้แก่ 「また」 ปรากฏใช้มากที่สุดเหมือนกัน แต่สำนวนเชื่อมความประเภทตามความที่ปรากฏใช้มากที่สุดแตกต่างกัน ดังนี้ ผู้เรียนชาวไทยใช้สำนวน 「そのため」 และ 「それで」 มากที่สุด ในขณะที่เจ้าของภาษาใช้สำนวนเชื่อมความที่มีคำว่า 「以上の」 ประกอบมากที่สุด เช่น 「以上のように・以上の理由から」 เป็นต้น ซึ่งสำนวนนี้ไม่มีปรากฏใช้ในข้อมูลของผู้เรียนชาวไทย

ตารางที่ 6.3 เปรียบเทียบอัตราการใช้นิพจน์เชื่อมความในระดับอนุประโยคระหว่างเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทย

สำนวนเชื่อมความ	เจ้าของภาษา (30 ตัวอย่าง)	ผู้เรียนชาวไทย (72 ตัวอย่าง)
จำนวนอนุประโยค	617 อนุประโยค	1,812 อนุประโยค
อัตราส่วนสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้	21.23 % (131 ครั้ง)	26.54 % (481 ครั้ง)
ค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งที่สำนวนเชื่อมความปรากฏใช้	4.36 ครั้ง	6.68 ครั้ง
อัตราส่วนสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้แบ่งตามประเภท		
ประเภทตามความ (順接型)	6.66 % (41 ครั้ง)	13.96 % (253 ครั้ง)
ประเภทแย้งความ (逆接型)	4.39 % (27 ครั้ง)	3.25 % (59 ครั้ง)
ประเภทเพิ่มความ (添加型)	8.58 % (53 ครั้ง)	7.52 % (136 ครั้ง)
ประเภทเสริมความ (補足型)	0.48 % (3 ครั้ง)	0.77 % (14 ครั้ง)
ประเภทเทียบความ (対比型)	0.64 % (4 ครั้ง)	0.16 % (3 ครั้ง)
ประเภทซ้ำความ (同列型)	0.48 % (3 ครั้ง)	0.77 % (14 ครั้ง)
ประเภทเปลี่ยนความ (転換型)	ไม่ปรากฏใช้	0.11 % (2 ครั้ง)

หมายเหตุ : เหมือนกับตารางที่ 5.10 ในบทที่ 5

ส่วนผลวิเคราะห์สำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้ในระดับอนุประโยค เป็นไปตามที่ระบุไว้ในตารางที่ 6.3 จากข้อมูลในตารางที่ 6.3 พบว่าสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากที่สุดสามลำดับแรกโดยผู้เรียนชาวไทย ได้แก่ 1.ประเภทตามความ (順接型) 13.96% 2.ประเภทเพิ่มความ (添加型) 7.52% 3.ประเภทแย้งความ (逆接型) 3.25 % ในขณะที่ข้อมูลของเจ้าของภาษาปรากฏใช้สำนวน

เชื่อมความมากที่สุด ดังนี้ 1.ประเภทเพิ่มความ (添加型) 8.58% 2.ประเภทตามความ (順接型) 6.66% 3.ประเภทแย้งความ (逆接型) 4.39 % แม้ว่าสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้มากที่สุดสามลำดับแรกจะเหมือนกันแต่ผู้เรียนชาวไทยใช้สำนวนเชื่อมความประเภทตามความมากที่สุด ส่วนเจ้าของภาษาใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์การใช้สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าที่มีสำนวนเชื่อมความประเภทนี้ปรากฏใช้มากที่สุด

จากข้อมูลในตารางที่ 6.2 และตารางที่ 6.3 สามารถสรุปแนวโน้มการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าและระดับอนุประโยคเพื่อเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานได้ดังนี้

1. ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความ (添加型) และประเภทตามความ (順接型) มากที่สุดสองอันดับแรกในระดับหน่วยย่อหน้า เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

2. ในสำนวนเชื่อมความประเภทตามความที่ปรากฏใช้ในระดับหน่วยย่อหน้า เจ้าของภาษาใช้สำนวนเชื่อมความที่มีคำว่า 「以上の」 ประกอบ เช่น 「以上のように・以上の理由から」 เป็นต้นมากที่สุด ซึ่งสำนวนนี้ไม่มีปรากฏใช้ในข้อมูลของผู้เรียนชาวไทย

3. ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความ (添加型) ประเภทตามความ (順接型) และประเภทแย้งความ (逆接型) มากที่สุดสามอันดับแรกในระดับอนุประโยค

4. ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มใช้สำนวนเชื่อมความที่ไม่เหมาะสมกับภาษาเขียน เช่น 「それに・でも・～おかげで」²⁵ เป็นต้น มากกว่าเจ้าของภาษา

จากแนวโน้มที่สรุปไว้ดังกล่าวสามารถนำมาเป็นแนวทางในการเรียนการสอนการใช้สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าและอนุประโยคที่เหมาะสมกับการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน ได้ดังนี้

1. ในระดับหน่วยย่อหน้าที่ต้องร้อยเรียงเนื้อหา และสรุปความเพื่อสร้างเอกภาพให้กับปริจเฉทถือเป็นสิ่งสำคัญผู้สอนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสอดแทรกการสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้สำนวนเชื่อมความเพื่อสรุปความ อย่างสำนวนที่มีคำว่า 「以上の」 ประกอบ เช่น 「以上のように・以上の理由から」 เป็นต้น ในขณะที่ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มใช้สำนวนเชื่อมความที่แสดงเหตุผลเท่านั้น เพื่อให้ผู้เรียนชาวไทยสามารถสรุปความในระดับย่อหน้าได้อย่างราบรื่นขึ้น

²⁵ สำนวนเชื่อมความมีการแยกใช้เพื่อให้เหมาะสมกับภาษาเขียนและภาษาพูด เช่น 「～だから・それに・それから・～だけど・～たり」 เป็นต้น จัดอยู่ในสำนวนเชื่อมความที่เหมาะสมกับภาษาพูด ส่วน 「そして・～が・また」 เป็นต้น จัดอยู่ในภาษาเขียน (Tanaka,1984)

2. ผลวิเคราะห์การใช้สำนวนเชื่อมความในระดับหน่วยย่อหน้าและอนุประโยคยังพบการใช้สำนวนเชื่อมความที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียนปะปนกันในข้อมูลผู้เรียนชาวไทย ด้วยเหตุนี้เองจึงมีความจำเป็นที่ผู้สอนต้องเน้นย้ำให้ผู้เรียนเลือกใช้สำนวนเชื่อมความที่เหมาะสมกับภาษาเขียนและสอดคล้องกับการเรียนการสอนที่ระบุเนื้อหาว่าสำนวนเชื่อมความใดเหมาะสมใช้ในภาษาเขียนบ้าง

6.2 สรุปผลการวิจัย

คำถามงานวิจัยข้อที่ 1 ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มการใช้โครงสร้างปริจเฉทในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน เมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษาแล้ว เป็นอย่างไร

ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มนิยมใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ท้ายปริจเฉท และไม่นิยมใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องไม่ปรากฏในปริจเฉทเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานงานวิจัยและรายงานผลการวิจัยที่ว่าผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติเลือกใช้โครงสร้างปริจเฉทแตกต่างกับเจ้าของภาษา (Ijuin and Takahashi, 2012)

ถึงแม้ว่าผลการวิจัยจะปรากฏแนวโน้มที่กลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มมีส่วนร่วมก็ตาม แต่ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มใช้โครงสร้างปริจเฉทประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางปริจเฉทเป็นลำดับที่ 2 ในขณะที่โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นประเภทนี้ไม่ปรากฏใช้เลยในข้อมูลของเจ้าของภาษา และนิยมใช้โครงสร้างปริจเฉทประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางกระจายในปริจเฉท การเขียนด้วยโครงสร้างปริจเฉทสองประเภทนี้อาจทำให้ปริจเฉทขาดความเป็นเอกภาพ เนื้อหาจะวนไปมา แม้จะมีบทสรุปปรากฏหลายครั้งของเนื้อหาแต่ละเนื้อหาแต่ในทางกลับกันทำให้ดูเหมือนขาดการสรุปของปริจเฉททั้งหมด และถึงแม้ว่าการใช้โครงสร้างปริจเฉทประเภทดังกล่าวจะไม่ใช่วิธีหลักก็ตาม แต่ก็มีความจำเป็นที่จะต้องให้ผู้เรียนชาวไทยได้ตระหนักว่าไม่ควรเลือกใช้โครงสร้างปริจเฉทประเภทนี้ในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน

นอกจากแนวโน้มสำคัญที่กล่าวไปแล้วยังมีโครงสร้างปริจเฉทประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่ต้นปริจเฉทซึ่งปรากฏใช้มากเป็นลำดับที่ 2 ในข้อมูลของเจ้าของภาษาแต่ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มใช้น้อย จึงนับว่าเป็นโครงสร้างปริจเฉทที่ควรนำเสนอและให้ผู้เรียนชาวไทยได้ฝึกฝนใช้เขียน

คำถามวิจัยข้อที่ 2 ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มการเชื่อมโยงความในการเขียนหนังสือแสดงความ
 งานสำหรับสมัครงาน เมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษาแล้ว เป็นอย่างไร

ในระดับหน่วยย่อหน้าผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเพิ่มความมากที่สุด ลำดับรองลงมาได้แก่ ประเภทตามความซึ่งเหมือนกับเจ้าของภาษาก็ตาม แต่ผู้เรียนชาวไทยไม่ใช่
 สำนวนเชื่อมความ เช่น 「以上のように」 เป็นต้น เพื่อสรุปความ ทั้งที่สำนวนดังกล่าวเป็นสำนวนที่
 เจ้าของภาษาใช้มากที่สุดในประเภทตามความ ซึ่งผลจากการที่ไม่ใช้สำนวนเชื่อมความประเภทสรุป
 ความเช่นนี้ทำให้เนื้อความขาดความเป็นเอกภาพเป็นเหตุให้การสรุปความระหว่างย่อหน้าที่แสดง
 เนื้อหาอื่นๆ และย่อหน้าที่แสดงบทสรุปหรือใจความสำคัญไม่ชัดเจน

ผู้เรียนภาษาชาวไทยมีอัตราการใช้หน่วยเชื่อมความทั้งในระดับหน่วยย่อหน้าและอนุประโยค
 มากกว่าเจ้าของภาษา เหตุผลอาจมาจากการที่ผู้เรียนชาวไทยใส่สำนวนเชื่อมความประเภทตามความ
 และเพิ่มความในทุกจุดที่ต้องการเชื่อมโยงเนื้อหา ซึ่งมากเกินไปจนจำเป็น ในขณะที่เจ้าของภาษาไม่ใช่
 สำนวนในกรณีที่สามารถคาดเดาความสัมพันธ์ของสารได้จากเนื้อหา โดยเฉพาะเนื้อหาที่เป็นการเพิ่ม
 ความหรือแสดงความเป็นเหตุผล เงื่อนไข สามารถคาดเดาความสัมพันธ์ระหว่างสารได้โดยไม่ต้องมี
 สำนวนเชื่อมความมากำหนด การใช้สำนวนเชื่อมความทั้งสองประเภทนี้จะปรากฏใช้มากที่สุดก็
 ตามแต่ก็เป็นสำนวนที่สามารถละการใช้ได้เช่นกัน อีกทั้งการใช้ที่ผู้เรียนชาวไทยใช้โครงสร้างปริจเฉท
 ประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางอยู่กลางปริจเฉทและประเภทหน่วยย่อหน้าแก่นเรื่องวางกระจาย
 ในปริจเฉทมากกว่าเจ้าของภาษาอาจมีส่วนทำให้ต้องใช้สำนวนเชื่อมความประเภทตามความเพื่อ
 แสดงเหตุผล และเพิ่มเติมข้อมูลเหตุผลที่ขอเข้าสมัครงานมากขึ้น จึงควรให้ผู้เรียนชาวไทยฝึกฝนการ
 ใช้สำนวนเชื่อมความประเภทเหล่านี้ให้เหมาะสมกับบริบท

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาสำนวนเชื่อมความที่ปรากฏใช้พบว่ามีการใช้สำนวนเชื่อมความที่ไม่
 เหมาะสมกับการเขียนปะปนอยู่ เช่น ผู้เรียนชาวไทยใช้สำนวน 「～だから」 มาก แต่ไม่พบการใช้
 โดยเจ้าของภาษาเลย เป็นต้น ซึ่งนับว่าเป็นประเด็นที่ต้องสอดแทรกให้ผู้เรียนชาวไทยทำความเข้าใจ
 เรื่องการเลือกใช้สำนวนที่เหมาะสมกับภาษาเขียนด้วย

6.3 คำถามหลังการวิจัย

แม้ว่างานวิจัยฉบับนี้จะสามารถวิเคราะห์แนวโน้มและปัญหาของการใช้โครงสร้างปริจเฉทภาษาญี่ปุ่นและสำนวนเชื่อมความในการเขียนหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานโดยผู้เรียนชาวไทยเมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษาแล้วก็ตาม แต่ยังมีข้อจำกัดเรื่องของความหลากหลายของกลุ่มเป้าหมายผู้เรียนชาวไทยที่เก็บข้อมูลที่สถาบันการศึกษาเพียงแห่งเดียวเท่านั้น และจำนวนตัวอย่างของกลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มไม่เท่ากัน ผู้วิจัยจึงเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มเติมข้อมูลของเจ้าของภาษา นอกจากนี้เพื่อให้องค์ความรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้วิจัยจะเพิ่มการประเมินหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานโดยผู้คัดเลือกบุคลากรเข้าทำงานด้วยในการวิจัยครั้งต่อไป

อนึ่ง เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ นำหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงานเท่านั้นมาวิเคราะห์ หากนำแนวทางการวิจัยและแนวโน้มที่วิเคราะห์ได้ไปต่อยอดวิจัยหนังสือแสดงความจำนงประเภทอื่นๆ ซึ่งองค์ความรู้ที่ได้มาจะช่วยให้สามารถนำไปปรับใช้ในการเรียนการสอนการเขียนหนังสือแสดงความจำนงที่เหมาะสมกับผู้เรียนชาวไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต

บรรณานุกรม

เอกสารภาษาญี่ปุ่น

- 安藤淑子(2002)「上級レベルの作文指導における接続詞の扱いについて一文系論文に用いられる接続詞語彙調査を通して一」『日本語教育』115,81-89.
- 浅井美恵子(2003)「論說的文章における接続詞について日本語母語話者と上級日本語学習者の作文比較」『言葉と文化』4,87-98.
- 浅美恵子(2002)「論說的文章における接続詞について一日本語母語話者と上級日本語学習者の作文比較一」『日本語教育』115,51-60.
- 伊集院郁子・高橋圭子(2012)「日本・韓国・台湾の大学生による日本語意見文の構造的特徴一『主張』に着目して一」『日本語・日本学研究』国際日本語研究センター,2,5-19.
- 市川孝(1978)『国語教育のための文章論概説』教育出版.
- 岡茂信(2015)『エントリーシート完全突破塾内定獲得のメソッドマイナビ 2015オフィシャル就活BOOK』マイナビ出版.
- 国際交流基金(2010)『JF日本語教育スタンダード2010利用者ガイドブック「第三版」』国際交流基金.
- 香山恆毅(2015)「日本語就職用自己PR文でタイ・日本の学生は何をどんな語でPRしているのか」『国際交流基金バンコク日本文化センター日本語教育紀要』バンコク国際交流基金,12,57-66.
- 佐久間まゆみ他編(1997)『文章・談話のしくみ』おうふう.
- 佐久間まゆみ(1998)「現代日本語の文章構造類型」『日本女子大学紀要』日本女子大学,48,1-28.
- 田中章夫(1984)『研究資料日本文法④』「接続詞の諸問題」明治書院,80-122.

- 田中寛(1998)「接続表現をめぐる日タイ語対照研究」『講座日本語教育』第33分冊.
早稲田大学日本語研究教育センター,115-143.
- 田中寛(2004)『統語構造を中心とする日本語とタイ語の対照研究』ひつじ書房.
- 寺村秀夫他編(1990)『ケーススタディ 日本語の文章・談話』おうふう.
- 永野賢(1982)『談話の研究と教育 I』国立研究所.
- 永野賢(1986)『文章論総説 一文法論的考察一』朝倉書店.
- 野田尚史他編(2002)『日本語の文法(4) 複文と談話』岩波書店.
- 範海翔(2010)「日本語母語話者と中国人日本語学習者の意見文における接続表現に関する比較研究」『言語の普遍性と個別性』.
- 古本裕子(2013)「就職活動における自己PR文の談話分析」『日本語教育方法研究会誌』日本語学,20-1,80-81.
- 南不二男(1978)『現代日本語の構造』大修館書店.
- 村岡着子(2002)「農学系日本語論文の『結果および考察』における接続表現と文章展開」『専門日本語教育研究』4,27-34.
- 李宗禾(2008)「日中両語における接続語句の対照研究」『明海日本語』13,34.
- Chongpensuklert,Tassawan(2013)「CHONGPENSUKLERT,Tassawan (17)
日本語母語話者とタイ語を母語とする日本語 学習者の文章に見る並列の接続詞の使用実態の調査・分析(The Usages of Additive Conjunctions by Japanese Native Speakers and Thai Native Speaker Learners of Japanese)」『博士学位論文 内容の要旨と審査結果の要旨』30,17-21.
(<https://icu.repo.nii.ac.jp/index.php?...17>) [2017年2月7日に閲覧]
- Suvichanaragul,Suteepa(2017)「タイ人日本語学習者と日本語母語話者による志望動機書の文章構成の比較」『チューラーロンコーン大学・大阪大学日本語研究論集』15,157-176.

เอกสารภาษาอังกฤษ

Hinds, John(1983).“Contrastive Rhetoric:Japanese and English.Text 3, no.2.

Kobayashi, Hiroe(1984).“Rhetorical patterns in English and Japanese.TESOL Quarterly 18 (4),737-738” . In Nishi Kaori.“Contrastive Rhetoric and its Recent Studies: Implications for the Current Teaching of English Writing at Universities” Journal of Kyoto Seika University 30,70-80.

เอกสารภาษาไทย

เทพี จรัสจรวงเกียรติ(2000). หน่วยเชื่อมโยงปริจเฉทภาษาไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงปัจจุบัน
วิทยานิพนธ์ดุขฎิบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พริมา รักษาพลเดชและกิติมา อินทรมพรรย์(2011). ปัญหาการอนุมานเชื่อมโยงสัมพันธ์สารโดย
กลไกการเชื่อมโยงความแบบคำเชื่อม. การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยกรุงเทพ : หน้า
413-421.

เพียรศิริ วงศ์วิภานนท์(1988). การวิเคราะห์โครงสร้างความในภาษาไทย : ข้อเขียนประเภท
แสดงความคิดเห็นในสาขามนุษยศาสตร์. รายงานการวิจัยทุนรัชดาภิเษกสมโภช
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัษฎายุทธ ชูศรี(2015). แปดประเด็นภาษาศาสตร์ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น (ฉบับทดลองใช้แทนเอกสาร
ประกอบการเรียนการสอนรายวิชา 2223331 ภาษาศาสตร์ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น).
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุปกิตศิลปสาร,พระยา(1937). วากยสัมพันธ์. ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์. (พิมพ์ซ้ำรวมเล่มในชื่อ
“หลักภาษาไทย” โดยไทยวัฒนาพานิช พิมพ์ครั้งที่13,2005)

ภาคผนวก

ภาคผนวก

เอกสารวิเคราะห์ข้อมูลหนังสือแสดงความจำนงสำหรับสมัครงาน

โดยเจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวไทย

JP03

		段の認定 「Ⅱ」
文	節	
①	a	私は外国語を勉強するのが好きで、これまで英語、韓国語、タイ語等を勉強してきました。初級レベルでとどまった言語もありますが、その言語を使って意思疎通できた時、ことばをきっかけにその背景にある文化を垣間見た時の喜びは、どの言語の学習においても共通でした。日本語教師は、そのような喜びを学習者と分かち合い、かつ日本語を母語とする自分自身にとっても、常に新しい発見がある職業であると考えています。日本語教師としての経験はまだあまり長くありませんが、タイではこれまで中学生から社会人まで、ゼロビギナーから大学で日本語を専攻していた学習者まで、様々な年齢・レベルの学習者の授業を担当してきました。それらの日本語教授経験及び自分自身のタイ語学習経験から、タイ人学習者に起こりやすい誤用や、その理由を理解し、指導に役立てることが出来ると信じております。また日本の民間企業・団体に働いた経験は、日系企業で働く、もしくは就職を希望する学習者が、語彙・文法の習得だけでなく、より高いレベルでの日本語でのコミュニケーション能力を目指すための指導に活かせるのではないかと考えています。
	b	
②	a	
	b	
③	a	
	b	
④	a	貴校はタイ国における日本語教育において長年の実績と信頼があり、貴校で学んでいる学習者は、真剣に日本語を学びたい人、具体的な目標を持って学ぶ人が多いと感じています。
	b	
⑤	a	そのような学校で、自分自身も磨かれながら日本語教育に携わりたいと願い、この度の講師募集に応募いたしました。
	b	
	a	何卒よろしくお願い申し上げます
		「Ⅲ」
		「中」
		対象外

JP04

文節

- ① 以前、タイへの旅行を計画したことがありました。
- ② 実際にには行くことは叶いませんでしたが、
タイの仏像や寺院を見たいと思っていました。
- ③ また、タイは「微笑みの国」、エネルギー溢れる国だということを聞くにつけ、
一度は訪れてみたい国の一つになっていました。
- ④ そして今回、タイでの日本語教師ということで、
以前から興味をもっていた国であること、そして日本との関わりが強い国であるからこそ、
日本語を通して多くの人に日本のことを知ってもらいたい、
そして日本との関わりをより強いものにしてほしいと思いました。
- ⑤ アニメやファッション、寿司などの日本食、そして様々な日本文化がタイで受け入れられています。
- ⑥ また、日本とタイには経済面でも深い繋がりがあり、
タイにある日系企業の数も多くなっています。
- ⑦ 日本文化に触れたことがきっかけで日本語を勉強する学生もいれば、
日本に留学したい、
日本の企業で働きたいと思い、
勉強を始める学生もいるのではと思います。
- ⑧ 日本語や日本文化を教えることで、
日本についての「そうなのか」という発見はもちろん、「そうだったのか」ということにも気付いてほしいと思います。
- ⑨ そして、卒業後は日本語を使う仕事に就く、日本との関わりのある会社で働くという目標のため、
私の今までの経験を通し、
日本についての様々な面を紹介できればと考えています。
- ⑩ 日本への関心の高まりや、これからの活動分野の広がりに繋がってほしいと思います。
- ⑪ 日本語を教えることで、
タイの学生の興味や視野の広がりに貢献できればと思います。
- ⑫ また、日本や日本語について勉強していくことはもちろん大切ですが、
学生との関わりあいの中で、多くのことに気づき、
自分自身も成長していければと思います。

段の認定

「I」

「現」

「III」

「中」

JP05

文 節

①	a 家庭の事情により転居することが先に立ち、 b 転職先を探しておりましたところ御社の求人を見ました。	「中」
②	a 地元を中心にシェアを確立し地盤を大事にされたところ b 業務システムの運用管理者という私の希望通りの求人であり立地も望ましく志望致しました。	「Ⅱ」
③	a システム開発者としても社内SEとしても主に流通関係に携わって参りました。	
④	a 特に仲卸業の業務はシステム上の伝票の流れだけではなく各部門の現場にも入り b 運用改革を行い実績をあげた経験を活かして御社が目指されている淀みない運用フローの構築にも必ずお役に立ちます。	「Ⅰ」
⑤	a また構築後の継続した運用にも携わらせて頂いて“無駄なコストを出さない利益”を求めていくことを希望します。	「Ⅱ」
⑥	a 私自身もそういった業務に適正があると自負しており、現在もトヨタ式5S活動の指導実践を現場で行い b 常により良い活動環境であるにはどうすべきか勉強しコンサルタントからも学び、 c システム担当者の立場だからこそ出来る改善にも取り組んでおります。	
⑦	a 御社を志望します。大きな動機は先にも述べましたが、 他に同条件の他社と比較して業績も安定されておられることと、 職場環境の改善取り組みの見える化の運用からも言葉だけでは b 風通しの良い職場で働くことが緑の下の方の力持ちの支えを遣り甲斐を強く持つて、 気持ちよく働けると考えた次第です。	「Ⅳ」

文節	JP07	段の認定
① a	「ボーダレス・ジャパン」御社を先日放映されたテレビの番組で知りました。	「II」
② a	私は物を作ることが大好きです。	「現」
③ a	例えばタイでは山岳民族の生活向上のために工芸品が作られています。	「I」
④ a	でも正直、それを見ても購買欲は湧きません。	「II」
⑤ a	垢抜けたデザインと実用性を感じないからです。	「III」
⑥ a	バングラデザインジュエルのジュエトを使ったバッグ「マザーズ」の会社を起こした日本人女性がいいます。	「中」
⑦ a	日本をはじめ世界に通用する品質とデザインで決して安くはない値段を維持しています。	「中」
⑧ a	一人で事業を起こすことは大へんな努力も時間も必要です。	「中」
⑨ a	私は海外で社会貢献を踏まえた事業を起こしたいと思っています。	「中」
⑩ a	その国の物で何かを産み出し、	「中」
b	人材を育てる。	「中」
⑪ a	育った人が自国を支えていく。	「中」
⑫ a	ただ漠然でも、いつでも海外に出れる英語力をつける事と、色々な人を通して考えや価値観を聞くようにしています。	「中」
⑬ a	しかし、テレビで御社を知ったとき、bもつと大きな考えが根っこにあるのが分かりました。	「中」
⑭ a	ボーダレス・ジャパンでは、社員が企画を出し、	「中」
b	ビジネスで成り立り立てりば資本金が出され、	「中」
c	その事業を任せられる。	「中」
⑮ a	このシステムに未来とやりがいを感じます。	「中」
⑯ a	例えば場所、物、技術、人に柔軟に対応していく。	「中」
⑰ a	「Corva」もいろいろ例だと感じました。	「中」
⑱ a	ひとつの会社が一カ国に拘らず b 点々とビジネスを立ち上げていく。	「中」
a	そして世界が繋がる。	「中」
⑳ a	ソーシャルビジネスで世界を変える。	「中」
㉑ a	素晴らしいと思います。	「中」
㉒ a	私もそこで働き、	「中」
b	小さなアイデアから変革を起こす一人になりたいと切望します。	「中」

JP08

文 節

「Ⅱ」	<p>① 私は、現在勤務の会社で15年間にわたりインテリア雑貨のオリジナル商品企画・開発業務に携わってきました。</p> <p>② 中国・ベトナム・タイなどの工場に直接出向いてものごくりをする一方、より専門性を磨くためにカラーコーディネーターやインテリアコーディネーター、タオルソムリエなどの資格取得をしてスキルアップに努めてまいりました。</p> <p>③ これまでには、年商1億円を達成しメディアにも取り上げられた「フード付きタオル」や累計販売点数200万枚を突破した「パッド一体型ボックスシート」などの商品を企画・開発してきました。</p> <p>④ しかしながら、業績悪化に伴う業務見直しでオリジナル商品の企画業務は外注化することになり、外注管理と流通商品の管理が主な業務となりました。</p>
「Ⅰ」	<p>⑤ 私のスキルはまだ発展途上にあり、これからもオリジナル商品の開発開発に関わりたいとの思いが強く、このたび転職を決意いたしました。</p>
「Ⅲ」	<p>⑥ 貴社でも多くのインテリア雑貨を扱っておられますが、ブランド構築がしつかりとなされていて品揃えに一貫性がある点が魅力であると感じております。</p> <p>⑦ また社員に海外研修をさせたり、メーカーとタッグを組んだ商品開発プロジェクトを多数立ち上げたりといった取り組みをされている点に興味をもちました。</p>
「中」	<p>⑧ 貴社の商品企画として働くことで、これまで培ってきた人脈や知識を生かしながらも、現職にはない考え方やユウザーとのコミュニケーション、ブランド構築を身につけることでより企画者として成長し、即戦力として売り上げに貢献できる商品を開発したいと思い、志望いたしました。</p>

JP11

文 節	段の認定
<p>① 私がカセサート大学日本文学部日本語科の日本人常勤講師を志望する理由を申し述べます。</p> <p>② それは、カセサート大学と日本の大学の交流が盛んであるという点です。</p> <p>③ 貴学や日本の提携校のホームページを拝見した際、</p> <p>④ 日本やタイの農業・工業を学ぶ短期留学などさまざまな分野におけるイベントや研修が実施されていました。</p> <p>⑤ 日本との交流が多いことで、</p> <p>⑥ このように授業で学習した日本語を学生が実際に活用する場が設けられているのだと知り、</p> <p>⑦ 実践する機会の多い点が大変魅力的に映ります。</p>	「Ⅲ」
<p>⑧ a 私は以前に異文化交流のイベント企画・運営を行ったことがあり、</p> <p>b いかにかにして学習者が日本人と接する機会を増やすかという点を重視してきました。</p> <p>⑨ a 準備段階においても、学習者が理解しながら楽しむことができよう努めていました。</p>	「Ⅱ」
<p>⑩ a 授業内だけでなく実際に日本人と会話する機会を作ること、</p> <p>b 学習者自身が日本語を話すことの楽しさ・難しさを実感できるのではないかと考えています。</p>	「Ⅰ」
<p>⑪ a またビジネス日本語を教えた経験はありませんが、</p> <p>b 地域の外国人を対象として行われる日本語教室講師の経験があり、</p> <p>c 日本人と働く上でどのような日本語が必要とされるのか、</p> <p>d 会社での人間関係など、学習者から外国人労働者の実態をよく聞いています。</p>	「Ⅱ」
<p>⑫ a 私自身、ビジネスに必要な日本語能力の向上、ビジネス文化や知識理解のために行われる指導法や教材に大変興味がありますし、</p> <p>b 今までの経験を活かして学習者のニーズに合わせた指導の工夫ができると考えています。</p>	「Ⅲ」
<p>⑬ a 以上の点から、自分の理想とする日本語教育の環境が他大学と比較して、</p> <p>b カセサート大学の環境と合っていると感じ、貴学を志望しました。</p>	「中」

JP13

文 節

①	a	私が貴社に入社して、新興国の人々の生活向上に即した交通インフラ事業を遂行する一助になりたいです。	「中」
②	a	私は現在東南アジアをフィールドとした開発経済学を専攻しています。	「Ⅱ」
③	a	歴史上、人々の生活の変遷は、良くも悪くも交通インフラの状況が大きく影響します。	「現」
④	a	現在も、産業発展には交通インフラの発展は不可欠です。	
⑤	a	しかし、先行研究からも、大多数の市民生活への配慮に欠けた交通インフラ整備は	
⑥	b	経済にネガティブなインパクトを与えることが明らかになっています。	
⑦	a	私は、開発経済の研究を通して、マクロとミクロ、	
⑧	b	両方の発展を遂げてこそ本当の経済発展が実現すると考えています。	
⑨	a	留学から帰国後、真っ先に驚いたことは、	
⑩	b	信号や道路のコンディションといった交通インフラのレベルの高さでした。	
⑪	a	留学時代、毎日読んでいた現地の新聞にも日本企業と政府の協力で記事をたくさん目にしました。	「中」
⑫	a	私も道路建設という分野でその一員になりたいと思います、建設業界を志望しています。	「Ⅳ」
⑬	a	貴社は他社に比べ、インフラ整備等の事業を開始する際の	
⑭	b	周辺住民への意向や生活環境の調査に重きを置かれています。	
⑮	a	また、貴社は、JICAなどの途上国開発機関とも連携している点からも、	「Ⅲ」
⑯	b	将来、研究よりも実務で開発に関わることを望んでいる私にとって非常に魅力的に感じています。	
⑰	a	加えて、上述しましたとおり、私は将来海外で仕事をすることも視野に入れております。	「Ⅰ」
⑱	a	その時に備え、大学時代は経済学の学習はもちろん、	「Ⅱ」
⑲	b	留学後も英語やタイ語といった語学の学習を日常的に継続していました。	
⑳	a	仮に貴社に入社できた際には、	「中」
㉑	b	これらの能力を活かし、 貴社に貢献したいと考えております。	

JP15
文 節

	段の認定
① a 私は元々基礎自治体での仕事に興味を持っていました。	「Ⅰ」
② a なぜなら、相手の顔がよく見えるような場で仕事がしたいという思いがあったからです。	「現」
③ a 現代は、IT技術の進歩や価値観の多様化から、コミュニケーションの希薄化が叫ばれています。	「Ⅰ」
④ a そんな現代社会だからこそ、人と人とのコミュニケーションをもう一度見直し、	
b 大切にしていきたいような仕事をしたいと考えていました。	
⑤ a そこで、サービスの相手方である住民の方々と	
最も近い距離で仕事ができる基礎自治体目指すようになりました。	
⑥ a 市役所の業務では、出生届に始まり死亡届まで、	「Ⅲ」
人の出生から亡くなるまで住民の方の人生に関わる仕事ができます。	
⑦ a このような業務ができる場は他には少ないと思います。	
⑧ a また、市役所では約3年毎のジョブローテーションがあり、	
b 多様な幅広い業務を経験することができ、	
c 自分自身の可能性も広げていくことができ、	
⑨ a 以上のように、人との触れ合いを大切にし、	「中」
b 自分自身も幅広く成長していけるということが、私が市役所を目指した理由です。	

JP17
文 節

①	a	私は外国語を勉強するのが好きで、	「Ⅱ」
	b	これまでで英語、韓国語、タイ語等を勉強してきました。	
②	a	初級レベルでとどまった言語もありますが、	
	b	その言語を使って意思疎通できた時、	
③	c	ことばをきっかけにその背景にある文化を垣間見た時の喜びは、どの言語の学習においても共通でした。	
	a	日本語教師は、そのような喜びを学習者と分かち合い、	
④	b	かつ日本語を母語とする自分自身にとっても、常に新しい発見がある職業であると考えています。	
	a	日本語教師としての経験はまだあまり長くありませんが、	
⑤	b	タイではこれまで中学生から社会人まで、ゼロビギナーから大学で日本語を専攻していた学習者まで、様々な年齢・レベルの学習者の授業を担当してきました。	
	a	それらの日本語教授経験及び自分自身のタイ語学習経験から、	
	b	タイ人学習者に起こりやすい誤用や、その理由を理解し、指導に役立てることが出来ると信じております。	
⑥	a	また日本の民間企業・団体に働いた経験は、日系企業で働く、	「Ⅲ」
	b	もしくは就職を希望する学習者が、語彙・文法の習得だけでなく、	
	c	より高いレベルでの日本語でのコミュニケーション能力を目指すための指導に活かせるのではないかと考えています。	
⑦	a	貴校はタイ国における日本語教育において長年の実績と信頼があり、	「中」
	b	貴校で学んでいる学習者は、真剣に日本語を学びたい人、具体的な目標を持って学ぶ人が多いと感じています。	
⑧	a	そのような学校で、自分自身も磨かれながら日本語教育に携わりたいと願い、	対象外
	b	この度の講師募集に応募いたしました。	
⑨	a	何卒よろしくお願ひ申し上げます。	

JP18

文 節

①	a	私が不動産業界を志望する最大の理由は、人が生活する上での根幹である衣食住のうちの「住」環境が提案でき、お客様に快適な生活を提供できると考えたからです。	「中」
②	a	次に、三井不動産株式会社に関心を抱いたのは、貴社が完成させたプロジェクトを見た瞬間でした。	
③	a	建築基本構造、デザイン、利便性のいずれも私自身に住んでみたいと思わせるものでした。	
④	a	さらに、貴社のセミナーを通して、「住まいとくらしの未来へ」というスロウラーガンに共感し、私の夢を実現する職場ではないかと考え、志望するに至りました。	
⑤	a	一方、不動産業界と云えば、	「IV」
	b	通常、国内事業が中心です。	
⑥	a	しかしながら、貴社は国内事業のみならず、	
	b	欧米並びにアジア地域といった海にも積極的に投資を行っていますが、	
	b	貴社の国際的な戦略は他の同業他社の追随を許さないものです。	
⑦	a	この着想は斬新なものであり、	
	b	同業他社にはあまり見られない点です。	
⑧	a	私が貴社で携わりたい業務は海外営業であり、	
	b	昨今、成長著しい東南アジア諸国において、貴社の住宅及び商業施設を普及させることです。	「I」
⑨	a	優れた耐久性や耐震構造などの高い水準を誇る建築物を世界に伝える一助になりたいと考えています。	
⑩	a	海外業務は当然責任も重く、	
	b	大変重要な仕事であると重々認識しています。	「II」
⑪	a	また、現地での商取引を遂行するためには、	
	b	異なる文化・習慣の理解が不可欠で、	
	c	お客様との信頼関係が最も重要な要素だと考えます。	
⑫	a	タイの大学との交換留学の経験と語学力により、私には異国での高い適応能力が備わっています。	
⑬	a	加えて、英語とタイ語の他に、貴社が積極的に事業展開を計画しているベトナムをも見据え、	
	b	現在ベトナム語を学習中です。	
⑭	a	以上により、貴社が私の夢を叶えてくれる最適の企業であることに疑念の余地はありません。	「中」
⑮	b	さらに、私が将来に渡って貴社の飛躍的な発展に寄与できる人材だと確信しています。	

JP20
文 節

	段の認定 「中」
① a	私は通関士の経験を貴社の輸入通関部門で活かしたいと考え志望しました。
② a	通関士として8年間輸入通関業務に従事してきました。
③ a	これまでもには食品、雑貨類、石油化学品等を中心にさまざまな貨物の輸入手続きを経験しています。
④ a	その中でも特に食品の輸入通関については、野菜や果物から食肉、加工食品までさまざまな種類を通関してきました。
⑤ a	食品衛生法、植物防疫、動物検疫などの他法令も勉強し、あらゆる輸出入取引に対応してきた英語は毎年 TOEIC を受験し、
⑥ a	また、学生時代から専攻してきた英語は毎年 TOEIC を受験し、
⑦ b	レベルが落ちることのないように勉強を続けています。
⑧ a	最近では日本においてどのような食品が人気であるかについても勉強しています。
⑧ a	時間の許す限り、
⑧ b	輸入食品を扱う食料品店に通い、
⑧ c	実際に購入して調理して食卓に並べるなど、
	本や新聞だけでは味わうことのできない“トレンド”を捉えようと試みています。
⑨ a	現在、日本においては東南アジア諸国を原産国とする野菜、果物類の人気の高いことを知りました。
⑩ a	貴社の食品購買部においては特に東南アジア諸国からの食品輸入に積極的に取り組まれています。
⑪ a	また、毎年新しい種類の食品を輸入し、
⑪ b	市場を拡大するという積極的な事業展開に大変興味を抱きました。
⑫ a	私は貴社で働くことにより、
⑫ b	日本に住んでいながらさまざまな国の果物、野菜や料理を楽しむことができ、市場の拡大に貢献したいと考えています。

	段の認定
① ホテルを通して“人”と直接接する仕事をし、日本全体の観光業を活性化させたいからです。 ② 両親が旅行好きだったこともあり、 ③ 幼い頃からホテル・観光業に興味を持っていました。	「I」
④ ホテルという場所は旅行者が最も長い時間を過ごす場所であり、 ⑤ そこで受けるサービスが旅全体の印象を左右します。 ⑥ 旅行者に対して影響度の大きい場であるホテルで仕事をすることで、 ⑦ 日本の観光業の活性化に繋がっていきたいと考えています。	「II」
⑧ 具体的には、外国人の方だけでなく日本人の方にも「日本の魅力」を感じてもらえるようなサービスを提供し、 ⑨ 日本の良さを実感してもらうことで貴社のホテルを含めた日本のファンを増やしていきたいです。 ⑩ 入社後は、接客だけでなく裏方の仕事の仕事も経験し、 ⑪ ホテルの全体像を把握した上で、ホテルの顔とも言えるコンシェルジュとなることが目標の一つです。 ⑫ そのために、日頃から流行に敏感になること、話題の場所に実際に足を運ぶことや、 ⑬ マナー・プロトコル検定受験のための勉強に力を入れています。	「I」
⑭ 日本の老舗ホテルとして「和」のイメージを大切にし、 ⑮ 数々のVIPをおもてなししてきた貴社でなら、 ⑯ ホテルを通して「日本の魅力」を国内・海外に伝え、 ⑰ 日本全体の観光業を活性化させることができると考え、私は貴社を志望します。	「中」

JP25

文 節

①	a 私は、ロシアの人にもっと日本について知ってもらいたい、 ロシアでの日本語学習者の助けになりたいと考えています。	「I」
②	a 近年、日本を訪れる外国人は増加傾向にありますが、 東京オリンピックも開催が決まり、 b 日本に関心を持つ人がさらに増えてくるのではないかと思います。 ③ また、日本と国際的な問題を抱えている国もあります。 ④ 間違った情報から日本のことを誤って理解している人も多くいると思います。 ⑤	「現」
⑥	a それでそれが一番深く携わることのできるの、日本語の先生なのではないかと思い、 b 日本語教師を目指すことに決めました。 ⑦ 私はロシアで日本語の先生になるために、 b 日本語と日本語教育、ロシア語を今まで勉強してきました。 ⑧ 日本語教育能力検定試験に大学4年生の時に合格し、 a チェンマイやモスクワでの日本語教育実習で経験も積みました。 ⑨ 大学院では日本語教育の中でも音声学を専攻し、 b 外国人が発音しづらい音についての指導法を研究しました。 ⑩ ロシア語に関してはTPKHの第3レベルに合格しているほか、 b 大学2年生の時のモスクワへの短期留学や修士1年生の時のモスクワでの実習で実践を積んだため、 c ネイティブに近いレベルで使用することができま	「I」
⑪	a なぜロシアなのかといえば、 b 高校時代からロシアや中央アジアなどのCIS諸国の歴史や文化に興味があり、 c その中でも特にロシアは日本と北方領土などの問題を抱えており、 d 近くて遠い国というイメージが自分の中であったことが理由です。 ⑫	「II」
	a 以上に挙げた理由から貴校を志望いたします。	「中」

TH11 文 節		段の認定
①	<p>a 子供の時から、日本の観光地やアニメやアイドルなどに興味があり、日本語を勉強し始めました。</p> <p>b このような日本の文化のおかげで、自分の好きなことを見つけ、自分のやりたいことを知り、将来の夢を決めることができました。</p> <p>c それで、自分と同じように、日本に夢中になってまですはなくてもいいが、少しでも今の子供達や様々な人に日本のことをもっと知ってもらい、興味をもっとほしいと思ひ、日本に関係するイベントを制作する仕事がしたいと思っています。</p>	「I」
②	<p>a そのためには、大学では日本語や日本文化について色々学んだ上、舞台裏の照明管理の授業を受け、裏方のお仕事を学ばせてもらいました。</p> <p>b その上、機会がある限り、タイや日本で行われた様々なイベントや舞台に行き、できるだけプロの働き方と成果を観察しました。</p> <p>c 他にも、旅行のイベントやアニメ・アイドルのイベントや漫画翻訳などのアルバイトを体験し、好きなことをやりながら、仕事に役に立ちそうな経験をしています。</p>	「II」
③	<p>a 日本文化を広げるために旅行やアニメやアイドルなどのイベントを制作している、タイの中で一番有名のある会社は貴社だと思っていますので、</p> <p>b 日本のことをもっとたくさんの人に知ってもらうために、ぜひお力になりたいと思っています。</p>	「IV」
④	<p>a</p> <p>b</p> <p>c</p> <p>d</p> <p>e</p> <p>f</p>	「中」

TH15
文 節

段の認定	
「I」	<p>① a 私は人と関わるのが好きですので、 b 卒業しましたら、 c 現在学んでいる言語や文化に関する知識を生かし、航空業界の仕事に携わっていただけたらと思います。 特に客室乗務員は様々な文化や背景を持ったお客様と触れ合うことのできる仕事ですので、b 私にとって憧れの仕事です。</p>
「II」	<p>③ a 私は現場での経験は非常に大事だと思います、b 今日日本レストランで通訳のアルバイトをしております。 ④ a アルバイトで、実際に日本語や英語の練習もできますし、 b お客様への応対も経験できます。 ⑤ a 客乗務員になるためには、 b 役に立てる経験だと思います。</p>
「III」	<p>⑥ a 私が航空会社の中でJALを志望する理由は「お客さまに最高のサービスを提供する」という貴社の企業理念に印象を受けたからです。 ⑦ a これは安全性、快適性、利便性を提供するだけではなく、 b お客様に思い出を作ることでも大事だと思います。</p>
「II」	<p>⑧ a 従って、相手を楽しませる会話力も必要です。 ⑨ a 私はアルバイトで常にお客様のニーズに応え、 b 多くの人と触れ合っていますので、 c 客乗務員になれたら d 今後も自分の言葉や行動でお客様の笑顔を引き出したいと思っています。 ⑩ a また、JALは他の空港会社と違い、 b 私のような身長160cm以下の女性でも応募できます。</p>
「III」	<p>⑪ a さらに、私は「仲間を思う」という理念にも深く感動しました。</p>
「IV」	<p>⑫ a ほかの航空会社より社員のことを思うJALの客出乗務員になりたいと思います、</p>
「中」	<p>b 志望いたしました。</p>

文	節	段の認定
①	<p>a 私は将来日本で働き、 b 幸せな家族が作りたいたいです。 a 日本でどんな仕事かというのと、 b マネージャーの仕事が挑戦したいと思います。</p>	「Ⅰ」
②	<p>a そこで、現在チュローロンコン大学の文学部で日本語を専攻しているながら、 b ラムカムヘン大学で M.B.A. を勉強しています。 c 管理学や、マーケティングなどについて勉強でき、 d ビジネスの視野が広がりました。</p>	「Ⅱ」
③	<p>a 現代、コンビニは人の生活に欠かせないものとなり、b 支店数が増えている一方です。 a ファミリーマートもその一つですが、 b 私にとっては他のコンビニとイメージが少し違っています。 a ファミリーマートについていい思い出があったということです。 a 小学生のころ、学校に行く前に、毎朝ファミリーマートで牛乳を買っておりました。 a ある日、ファミリーマートの前で買った牛乳を置いて忘れてしまいました。 a 翌日、いつものように牛乳を買おうとすると、 b 店員に「昨日牛乳を忘れましたね。」 a 今日は払わなくてもいいですよ」と笑顔で言われました。 a ファミリーマートのサービスに大変感動し、 b 温かい気持ちを感じましたので、 c ファミリーマートのことに興味があるようになりました。</p>	「Ⅲ」
④	<p>a そのため、卒業したら、 b 現在専攻している日本語と経営学の知識を生かして、 c スーパーバイザーの仕事に携わって行けたらと思ひ、 d 志望しました。 a 将来は、私を感じたその温かい気持ちを b お客様に伝えていけるような運営をぜひしてみたいと思っております。</p>	「中」

TH21

文 節

		段の認定
①	a	私はワコム会社のクリエイティブ総務部を目指すと思っています。
②	a	なぜかというと、
	b	日本の漫画やアニメに興味を持つ自分は昔から趣味として漫画を描いており、
	c	アルバイトとしてデザイナーのお仕事を活躍しています。
③	a	それに、ワコムの製品をずっと利用している私は、良い作品が成功できるように、
	b	能力一つだけで足りなく、
	c	道後も必要ということを意識しています。
④	a	したがって、信頼に応えるブランドはこれからのどのように改善するか、
	b	御社の一員として積極的に勤めると思っています。
⑤	a	言ったとおり、御社のタブレット等のようなワコム製品を長い時期に利用しているので、
	b	新しい仲間のような感じがした上で、製品の長所・短所が分かるようになった。
⑥	a	御社の製品質は高くて
	b	サービスも信頼できる。
⑦	a	御社の理念の「love and Inspires customers」は私の心に当たり、
	b	なぜ漫画を描きはじめたのかを思い出し、
	c	自分からも他人にインスピレーションをあげたいと思っています、
	d	創造力と言語力を使い、
	e	御社で勤めたいと思います。

TH25

文 節

<p>① a 私は2年次の文化祭でお土産の販売を担当しました。 b 手作りのお守りを提案し、 c 発生した問題を乗り越えて、 d 成果を出しました。</p> <p>② a そこで、物作りの魅力を発見しました。 b 4年次東京外国語大学に留学した後、 c 4ヶ月半日本でインターンシップを体験し、 d 日本での生活が好きようになりました。</p> <p>③ a この1年間半、日本語スキルの練習の他、設計や報告など様々なことを勉強させてくれる機会を与えました。</p> <p>④ a そのことは自分自身の成長に繋がったと思います。 b まだ全てをやりきったとは感じませんが、 c a ビジネスの世界ではまだ勉強不足です。</p>	<p>「II」</p>
<p>⑥ a</p>	<p>「I」</p>
<p>⑦ a</p>	<p>「IV」</p>
<p>⑧ a</p>	<p>「III」</p>
<p>⑨ a</p>	<p>「III」</p>
<p>b</p>	<p>「III」</p>
<p>⑩ a</p>	<p>「III」</p>
<p>b</p>	<p>「III」</p>
<p>⑪ a</p>	<p>「中」</p>
<p>b</p>	<p>「中」</p>
<p>c</p>	<p>「中」</p>
<p>d</p>	<p>「中」</p>

TH27
文 節

		段の認定
①	a	私は海外営業に関する仕事を指しております。
②	a	ところで、なぜヤマハ発動機株式会社で働きたいのかというところ 自分を変えたいからです。
③	a	孤独が好きなので、
	b	あまり積極的に人と接しようとしなくていいところがあります。
④	a	しかし、このままではいけないだろうと思っていたところは ヤマハで勤めた経験がある友だちに貴社の行動方針を考えてくれました。
⑤	a	そのなかには、「挑戦」という言葉があります。
⑥	a	私はその言葉に感化されました。
⑦	a	私は常に自分に挑戦します。
⑧	a	そのため、自動車の中古部買取・販売を中心とする客がお世話になっている
	b	旅行会社で翻訳・通訳するアルバイトをしております。
⑨	a	英語力や日本語力が向上するだけではなく、
	b	専門用語の勉強もでき
	c	客とどのように接すれば良いのかも少しずつなれてきます。
⑩	a	翻訳する時には自分が設定した制限時間内に不手際なく
	b	仕事を終えたり、正しい言葉遣いをうまく使い分けるようになりたいです。
⑪	a	また、貴社は外国人を積極的に採用する企業であり、
	b	貴社の経営理念を重なり、
	c	仕事をする自分に誇りがもてるようになりたいです。
⑫	a	海外営業に関する仕事は私にとって憧れの自分の姿に一步近づき、
	b	今までやってきた中で最大の挑戦になれて、
	c	やりがいのある仕事だと思います。

TH35	文	節	段の認定
①	私の入りたい会社はヤクルト会社です。	a	「中」
②	やりたい事は総合職海外系です。	a	「Ⅰ」
③	なぜなら、私は小さい時から、体に良い商品に興味があつて、	a	「Ⅰ」
④	将来、他人にも体を元気にしてあげような仕事をしたいと思うからです。	b	「Ⅰ」
⑤	ヤクルト会社の理念は「私達は、生命科学の追究を基盤として、世界の人々の健康を守りたい」という皆さんの体を大切にしていることがあるので、	a	「Ⅲ」
⑥	私の希望にびったり合っています。	b	「Ⅲ」
⑦	そして、子供の時から、	a	「Ⅲ」
⑧	毎日ヤクルトをずっと食べているので、	a	「Ⅲ」
⑨	商品に対する体験があります。	b	「Ⅲ」
⑩	それから、ヤクルトは牛乳菌飲料や食べるヨーグルトなどのような様々な商品を買って、	a	「Ⅳ」
⑪	他の会社が商品をまねることができない特徴な味があつて、	a	「Ⅳ」
⑫	貴社を誇りに感じます。	b	「Ⅳ」
⑬	それに、今、私は日本語と英語を勉強しているので、	a	「Ⅱ」
⑭	貴社の総合職海外系で働いたら、	b	「Ⅱ」
⑮	自分の能力を生かして貴社に役に立てると思います。	c	「Ⅱ」
⑯	また、私は同業他社と比較した上でヤクルト会社を選んでいきます。	a	「Ⅳ」
⑰	理由はまず、幼い時から、ヤクルトの商品になじめていて、	a	「Ⅳ」
⑱	商品の品質をよく知って	a	「Ⅳ」
⑲	自信があるからです。	b	「Ⅳ」
⑳	次はヤクルトの創業年数は同業他社と比べてbより長いからです、	a	「Ⅳ」
㉑	安定が感じられるからです。	c	「Ⅳ」
㉒	最後は職種は様々あつて、	a	「中」
㉓	自分がやりたい海外系もあるので、	b	「中」
㉔	自分の勉強している日本語と英語を貴社に役に立てていきたいと思ひます。	c	「中」
㉕	是非、面接の機会を預けたらと思ひます。	a	「中」

TH39
文 節

①	a 私が客室乗務員を志した一番の理由は、「飛行機」が好きということです。	「I」
②	a 飛行機の形ではなく、 b 世界を繋ぐ役割が何よりかっこいいと思っております。	「II」
③	a それから、大学生時代、1年間日本に留学しに行きました。 a その時の一番よかったと思っておることは様々な国の人と出会って b 文化や意見を交換することです。	「I」
④	a そのおかげで、 a 自分の視野、そして自分の心が広がったと思います。	「I」
⑤	a 機内には家族に会いに行く人、 a 仕事しに行く人、一生貯金したお金で初めて旅行する人などがいらっしやいます。 a そのみんなに快適な旅にすることで、 b 幸せな時間を提供できることはやりがいがある仕事だと思えます。	「IV」
⑦	a 他社と違って、 b 安心と信頼を基礎として提供する貴社に共感して、 c 貴社を志望いたしました。	「I」
⑧	a とはいえ、スペースに限りがある所で、 b 人々の要望に応えることはプレッシャーで c 大変な仕事であることも理解しております。	「I」
⑨	a しかし、あれは挑戦することだと思っております。	「I」
⑩	a 貴社に入社したら、 b 自分が学んできた日本語、英語、そして、現在勉強しておる中国語を生かしたいと思えます。	「中」
⑪	a 言語だけではなく、 言語と共にその国の文化と自分の日本に留学した経験を生かして、 異文化を持っているお客様に安心と信頼させることができる サービスを提供させていただきたいと思えます。	「中」

TH42
文 節

段の認定	
「Ⅲ」	<p>① 私の母親は約20年間コカ・コーラ会社で働いています。</p> <p>② そこで、私は幼少時からずっと清涼飲料のことに囲まれていました。</p> <p>③ 高校生時代、コカ・コーラ会社から奨学金をいただき、工場に訪問したことがあります。</p> <p>④ その時、係員の方が会社の理念や製造などを紹介してくれました。</p> <p>⑤ 人生において「食」ということは大切な要素なので、食で人々を幸せにできればいいという考えがあり、魅力的な清涼飲料の独自開発という考えなどがあるそうです。</p>
「Ⅰ」	<p>⑥ コカ・コーラがいつも様々な魅力的な清涼飲料をだしているのをよく見たので、私はその飲料の楽しさを提供していきたいと考え、飲料業界の面白い新製品を考えて作ることも興味を持つようになりました。</p>
「Ⅱ」	<p>⑦ 昨年も、タイのコカ・コーラ株式会社でアルバイトをしました。</p> <p>⑧ その時、営業部で資料を扱う仕事でしたが、営業部の仕事やマーケティング戦略などを少し勉強になりました。</p> <p>⑨ その後、営業やマーケティングにさらに興味を持っており、現在マーケティングに関わる本や資料を読んでいます。</p> <p>⑩ また、母によく紹介してくれています。</p>
「中」	<p>⑪ a それで、飲料業界の推進の一助になりたいと考え、 b コカ・コーラ会社を志望しております。</p>

TH44

文 節

	段の認定 「Ⅱ」
①	私は小学生の時から大学2年生の時まで、 タイ支社のヤマハの音楽教室でエレクトーンを習っていました。
②	その音楽教室で得たことは楽器が弾けて 楽譜が読めるような音楽の能力だけではなく、 自分なり曲を編集したり 自分のオリジナルの曲を作ったりできるようなことも習いました。
③	他の音楽教室に比べ、 創造力を大切にしているので、 ヤマハのコースが好きになりました。
④	また、毎回楽しんで習えており、 幸せな時間だったので、 自分は長い間習い続けたわけです。
⑤	その音楽教室のおかげで、 ストレスが解消できることや心が落ち着かせることのような音楽の不思議な力が知られ、 今は私にとって欠けられないものになりました。
⑥	そのため、音楽にかかわる会社だったら、 自分は絶対に幸せで働ける気がします。
⑦	ヤマハの音楽教室からもらった感動の他に、 この会社の企業理念は一つのこの会社を選んだ理由です。
⑧	ヤマハは従業員に新しいことに挑戦してほしい「枠を超える」という二つのヤマハハウエイがあり、 ヤマハは学習者にだけでなく、 従業員にも創造力を大切にしていることがわかります。
⑨	そのため、ヤマハの商品はいつも新しいフアンクションがあつて、 ここまで発展しているのはこの点からではないかと思っています。
⑩	私はこのようは理念を持っていないながら経営しているこの会社で働きたいです。
⑪	私も、幸せをくださったこの会社と共に、 他の人に音楽を通じて幸せを与えたいので、 この会社の一員としてぜひ働きたいと思っています。
⑫	何卒よろしくお願ひ申し上げます。
	「中」
	対象外

TH49
文 節

	段の認定
<p>① a 私はお茶を飲むのが好きで、 b 最も気に入るのは伊藤園ブランドの日本茶です。 ② a 世界を見回すと、 b お茶は熱いものが常識という地域がほとんどですが、 c 日本には、冷抹茶や冷茶など、特に熱い時期に冷やしたお茶を飲む風習もあり、 d 魅力的だと思っております。</p>	「I」
<p>③ a 日本に留学するうちに、 b 日本人のお茶を飲む習慣に触れることができ、 c さらに慣れてきました。</p>	「II」
<p>④ a それに、日本人にとって貴社のブランドは馴染みがあり、 b 現在も愛飲されていることも強く感じました。 ⑤ a 好きな伊藤園の商品を武器に、お茶を飲む習慣のない国の人々にも楽しんで 飲んでいただくことは私の夢です。</p>	「I」
<p>⑥ a 三年生のとき、伊藤園タイランドにインターンシップに参加する機会を得ることができ、 b 有意義な経験をすることができました。 ⑦ a 耐に販売されているペットボトルのお茶の味はほとんどタイ人の好み通り甘いです。</p>	「II」
<p>⑧ a 一般的には味わいが販売地域に合わせたものになりますが、 b 伊藤園の商品はそれと異なり、 c 日本のオリジナル味をそのまま持っています。</p>	「IV」
<p>⑨ a さらに、「自然・健康・安全・良いデザイン・美味しい」を商品開発コンセプトとし、 b 企業理念通りに、 「お客様第一主義」で販売活動を行っている企業だと実感しております。</p>	「III」
<p>⑩ a このことから、国境を越えて 世界の人々に伊藤園のお茶のおいしさや健康を届けるといった考えを持ち、 b ぜひ貴社で仕事をしたいと考えるようになりました。</p>	「中」

TH67
文 節

		段の認定
①	a	私は色々な国へ行ける仕事を働きたいと思います。
②	a	そして、私はサービスについての仕事を働いた経験があります。
③	a	サービスの仕事を働いたら、
	b	好きです。
④	a	ですから、将来はそのような仕事を働くつもりです。
⑤	a	私にとっって一番働きたい仕事はキャビンアテンダントです。
⑥	a	もし、キャビンアテンダントになったら、色々な国に行くチャンスが多いです。
⑦	a	そして、キャビンアテンダントの仕事はサービスに関する仕事です。
⑧	a	私はエーエヌエー「ANA」航空会社のキャビンアテンダントになりたいと思います。
⑨	a	エーエヌエー航空会社は日本会社です。
	a	エーエヌエーで働きたい理由は、この会社は安定している会社で、
	b	内部経営がいいと思います。
⑩	a	それで、エーエヌエーのキャビンアテンダントは女性も男性も募集しています。
⑪	a	航空会社によっては女性だけ募集しています。
⑫	a	では、エーエヌエーは日本会社なので、日本語ができれば、
	c	仕事が早く上達します。
⑬	a	今、私は大学で日本語を勉強していますから。
⑭	b	仕事に対して役に立ちます。
⑮	a	エーエヌエーに入るために、b 一生懸命頑張ります。
⑯	a	「安心と信頼を基礎に世界をつなぐ心の翼で夢にあふれる未来に貢献します」という
	b	エーエヌエーの軽業理念は働きに対するいい視点と表しています。
⑰	a	JAL 航空会社に比べるとエーエヌエーのほうが好きだと思います。
⑱	a	とにかく、私は自分の夢を実現しようと思います。

「I」

「II」

「I」

「中」

「IV」

「II」

「III」

「I」

TH71

文 節

		段の認定
①	a	「Ⅰ」
②	a	
③	a	
	b	
④	a	「Ⅱ」
	b	
⑤	a	
	b	
	c	
⑥	a	
	b	
⑦	a	
⑧	a	
⑨	a	
⑩	a	「Ⅲ」
	a	
⑫	a	
	c	
⑬	a	「Ⅳ」
⑭	a	
⑮	a	
⑯	a	
⑰	a	「中」

私は旅行ガイドになりたいと思います。

国内ツアーガイドも海外ツアーもするつもりです。

お客様に有名な観光地に案内するだけではなく、

自分にも様々な所と多様な人に経験したいと思います。

ガイドになるために実際やっていることは文学部に入って、

英語と日本語を一所懸命勉強しています。

外国語はすぐ必要だと思えますので、

大学に勉強するも、

日本語とサービスの言葉と練習として、日本の料亭にアルバイトをやっています。

それに、今、時間がある時に、

たくさんさんの世界の地理、産業、歴史、観光地の情報に関して深く調べています。

特に、タイと日本のことです。

大学に観光の授業も勉強しています。

日本語でタイと日本のことをたくさん知識をいただきますので、bガイドになるためには役に立つと思います。

五年前に HISTOUR という会社と初めて日本に行ったチャンスがあります。

その時、ガイドの人と HIS という会社やガイドの経験などを話しました。

HIS の会社は旅行を通じ、b 国籍、人種、文化などを越え、

人々の現識を高めるために中心する企業理念があります。

私の旅行についての考えも旅行だけではなく、心理的な観点があります。

HIS はほかの会社よりたくさんさんの支社が出てきます。

特に、タイでの支社です。

それに、タイでは HIS が旅客に対して、b 高信頼性がある旅行社会だと考えられます。

そのため、私は HIS の会社で働きたいです。

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสุธีภา สุวิธานรากุล เกิดวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ.2530 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2551 และเมื่อปีการศึกษา 2557 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาต่างประเทศ ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เคยเป็นอาจารย์ประจำสาขาภาษาญี่ปุ่น ฝ่ายมัธยม โรงเรียนจิตรลดา และล่ามภาษาญี่ปุ่น บริษัท พรอมิส ประเทศไทย จำกัด